

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Pvb. Virgilii Maronis Bvcolicorvm Eclogæ X, Georgicorvm
Libri IIII, Æneidos Libri XII**

Vergilius Maro, Publius

Genevæ, M.DC.XXXVI.

Liber I.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-548](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-548)

P. VIRGILII MARONIS
ÆNEIDOS TIBER I.

*Lle ego, qui quondam gracili modulatus avena
Carmen, & egressus syllatu, vicina coegi,
Ut quanq[ue] auto parerent araa colono:
Gratum opus agricolis: At nunc horrentia Martis
Arma, & rurumque cano, Troe qui primus ab ore
Italiam fato profugus, Lauinaque venit
Littora, multum ille & terris iactatus, & alto,
Vi superum, scena memorem Iunonis ob iram.
Mulea quoque & bello passus, duxi conderet urbem,
Inferretque deos Latio: genus unde Latinum,
Albanique patres, atque alie mania Roma.*

A Rma. Hic requiritur cur ab armis Virgilius cœperit: Alij per arma bellum significasse dicunt per Metonymiam. Nam arma quibus in bello utimur, pro bello posuit. Sic toga quam in pace utimur, pro pace ponitur: vt Cicero, *Cedant arma toge*, id est bellum paci. Per sua enia arma ad regalem honorem peruerit, Ideo arma præpositū viro, sed tribus modis id est, primo quod fuerant victoria, secundo quod diuina, tertio quod prope semper armis virum subiungit, vt arma virumque ferens, & arma acri facienda viro. *Arma virumque Figura vistata est*, vt non eo ordine respondeamus, quo præposuimus. Nam prius de erroribus Aeneæ dixit: post de bello. Hac autem figura etiam in prola utimur. Sic Cicerio in Verrinis, *Nam sine illo sumptu nostro copia tunica, frumentoque suppeditato, maximus exercitus nostros vicitur, aliuit, armavit, Virum*. Non dicit quem: sed circumstantiis ostendit Aeneam. *Cano Polyemus sermo est*. Tria enim significat. Ali quando laudo, vt Regemque canebeant. Ali quando diuino, vt Ipfa canas oro. Ali quando canto, vt in hoc loco. Nam proprius canto significat, quia cantanda sunt carmina. *Troie* Troia regio est. **B** Asia, Ilium ciuitas est Asiae. Plerunque tamen usurpat poetæ, & pro ciuitate vel regionem, vel prouinciam ponunt. Iuuinalis, *Et flammis Asiam ferroque calorem*. Qui primus. Primus non ante quem nemo, sed post quem nullus, vel hic primus, princeps, vel optimus. Quærut multi cur Aeneam primum ad Italiam venisse dixerit, cum paulo post dixerit Antenorem ante aduenrum Aeneæ fundas civitatem. Constat quidem, sed habita temporum ratione peritissime dixit Virgilius. Namque illo tempore quo Aeneas ad Italiam venit, hinc erat Italia & visque ad Rubiconem fluuium. Cuius rei meminit Lucanus, *Et Gallica certus Limes ab Aufinu distans nat arua coloni*. Vnde apparet Antenore non ad Italiam venisse, sed ad Galliam Cisalpinam, in qua Venetia est. Postea vero promotis visque ad Alpes Italie finib[us], nouitas creauit errorem. Perique tam questionem hanc volunt ex frequentibus solui, vt videatur ob hoc addidilli. Virgilius ad Lauina littora, ne significaret Antenorem. Melior tamen est superior expositio. Ab oris Speciem pro genere posuit. *Italiam*. Ars quidem hoc exigit vt nominibus prouinciarum præpositionem addamus, ciuitatum nunquam. Tamen plerunque hoc peruerso ordine legitur vt est hic Italiam venit pro ad Italiam. Tullius in Verrinis, *Ea die Veres ad Messanam venit* pro Messanam venit. Sed hic schema vruntur. Sane sciendum est viu[er]e pari ab authoribus, vt vel addant, vel detrahant præpositiones. Namque ait Virgilius, *Syluis te Tyrrhene feras*. Pro in syluis. Ut ergo illuc loc detraxit præpositionem, sic hic prouincia: & est figura. Italia autem pars Europæ est. Italius rex Siculorum profectus à Sicilia, venit ad loca quæ sunt iuxta Tyberim, & ex nomine suo ap-

pellavit Italiam. Ibi autem habitasse Siculos ubi est Laurolauinium, manifestum est: sicut ipse A
 alio loco dicit, Siculi veteresque Sicani. Item. Et gentes venerunt Sicanae Sepius. In hoc vero no-
 mine id est contra naturam producitur. *Faro profugus.* Fatum ad utrumque pertinet, & quod fu-
 git, & quod ad Italianam venit. Et bene addidit *Faro,* ne videatur aut causa criminis patriam de-
 teruisse, aut noui imperij cupiditate. *Profugus vagus.* id est porro fugatus ab Ilio, qui & extorris
 dicitur. Profugus autem propriè dicitur, qui procul à sedibus suis vagatur, quasi porro fugatus.
 Multi tamen ita definiunt, ut profugos eos dicant, qui exclusi necessitate de suis sedibus, adhuc
 vagantur: & simul ac invenerint fedes, nō dicantur profugi, sed exiles. Sed utrumque fallit est.
 Nam & Profugus lectus est, qui iam fedes locauit, ut in Lucano, *Profugus quæ à gente vetusta Gal-*
lorum Celic miscentes nomen Iberi. Et exul qui adhuc vagatur. Ut in Salutio, *Qui nullo certo exi-*
lio vagabatur, adeo exilium est ipsa vagatio. *Lauinaque venit Litora.* Hæc ciuitas tria habuit B
 nomina: Nam primum Lauinium dicta est à Lauinio Latini fratre. Postea Laurentum à lauro in-
 uenta à Latino, dum adepto Imperio post mortem fratris ciuitatem augeret. Post Lauinium à
 Lauinia vxore Aenea. Ergo Lauina dicendum, non Lauinia, quia post aduentum Aenea dictum
 est Lauinium. Ergo aut Lauinum debuit dicere, sicut dixi: aut Laurentum, quamvis quidam su-
 perfluo esse Prolepsim velint. *Litora.* Laurolauinium constat viii milibus à mari remotum. Nec
 nos debet fallere quia dixit Lauina litora. Litus enim dicitur terra quæque mari vicina: sicut
 ipse Virgilius in quarto, *Cui litus arandum, quum per naturam litus arari nō possit.* Ergo icire
 debemus litus posse terram dici. *Multum ille.* Collisio est, & illa hoc loco abundat. Est enim in-
 terposita particula proper metri necessitatē: nans si de r̄ahas illa sit sensus. *Qui primus enim*
 ad omnia possumus trahere. Sic alio loco, Nunc dextra ingeminans ictus, nunc ille sinistra. Est
 autem Archaismos. *Et terris iactatus.* Fatigatus est enim apud Thraciam monstro illo quo de- C
 tumulo Polydori sanguis emanauit: apud Cretam pestilentia: apud Strophadas insula, Harpiis:
 tempestate vero & in primo, & in tertio, lactamur autem in maris fluctibus, fatigamur in terris.
 & bene duorum elementorum mala uno sermone complexus est. *Et alto.* Modo mari. Alcum
 tamen sciendum est quod & superiore & inferiore altitudinem significat. Namque men-
 suræ nomen est altitudo. *Vi superum.* Violentia deorum secundum Homerum qui dicit à Iu-
 nione rogatos esse deos in odium Troianorum: quod & Virgilius tetigit dicens, *Vos quoque*
 Pergamæ iam fas est parcere genti Dñe, Deoque omnes. *Latenter autem defendit hac ratio-*
ne Troianos quod non suo merito eos insequebantur numina, sed Iunonis impulsu. Id est vi D
 quam superi habent. *Sæuæ.* Cum à iuando dicta sit Iuno, querunt multi cur eam dixerit sæ-
 uam: & purant temporale esse epitheton, quasi saeuam circa Troianos: nescientes quod saeuam
 dicebant veteres magnam, ut Ennius, *Induta sui saeuæ flota.* Item Virgilius quum vbique piuum
 inducat Aeneam ait. Maternis saeuus in armis Aeneas, id est magnus. *Memorem Iunonis ob iram.*
 Constat multa in authoribus inueniri per contrarium significantia, pro actiuis passiuæ. ut Pictis
 bellantur Amazones armis, pro bellant. Pro passiuæ activa. ut, Populatque ingentem farrum 2-
 cerum, pro populatur. Et hæc varietas vel potius contrarietas innenit etiam in aliis parti-
 bus orationis, ut fit aduerbiū pro aduerbiō, ut est. Hoc tunc pater ignipotens cœlo descendit ab alto, pro hoc. Et in principio, ut, Et qua vectus Abas, pro vebatur. Et in nomine, ut,
 Memorem Iunonis ob iram, non quod meminerat, sed quod in memoria erat. Nam memo-
 rem est verbi significatio, cum nunc sit nomen. *Multa quoque & bello passus.* Hoc ad posterio-
 res vii. pertinet libros. *Quoque &* Duas coniunctiones separatas naturaliter nemo conion- E
 git, sed hoc plerunque, a poetis causa metri fit. Ergo hic via vacat: sicut alio loco, *Dixitque &*
 prælia voce diremit. *Bello passus.* Contra Turnum quod gessit. *Dum condideret urbem.* Tres hic
 sunt significaciones. Aut enim Troiam dicit, quam ut primum venit in Italianam fecit Aeneas de
 qua ait, *Castrorum in morem pinnis atque aggere cingit.* Et alio loco Mercurius, *Nec te Troia*
 capit. Troiam autem dici quam primum fecit Aeneas, & Lictor in primo, & Cato in originibus
 testantur. Dum enim hæc fieret, ab agrestibus ob vulneratum regum ceruum mortuus fuit bella.
 Aut Laurolauinium. Et significat. *Dum*, donec, tandem enim dimicaret quādiū tempus fa-
 ciendæ ciuitatis veniret, id est donec Turnus occumberet. Aut Romanum. Et est ientus, Dum-
 modo dum condideret urbem: aut Troiam aut Laurolauinium, aut Romanum significat. *Infer-*
reque deos Latio. Latium duplex est, unum à Tybeti usque ad Fundos: Aliud inde, usque ad F
 Vulturum. Latium autem dictum est, quod illuc Saturnus latuerit. *Infer, et que deos penates,*
 vel suam genitiram. *Latio.* Hoc est in Latium. Et est figura visitata apud Virgil. Quod
 enim per accusatum cum præpositione dicimus, ille per dativum ponit sine præpositione, si-
 cut alibi, *It clamor cœlo, pro in celum.* *Genus unde Latium.* Si iam fuerunt Latini, & iam La-
 tium dicebatur, contrarium est quod dicit Latinos ab Aenea originem ducere. Prima est iu-
 cunda absolutionis, ut *Vnde* non refers ad personam, sed ad locum. Namque *Vnde* aduerbiū est
 de loco, non deductio à persona. Tamen Cato in originibus dicit hoc, cuius autoritatem Sa-
 lust.

- A iust. sequitur in bello Catilinæ, Primo Italiam tenuisse quodam qui appellabantur Aborigines. hoc postea adueniit Aenee Phrygibus iunctos, Latinos uno nomine nuncupatos. Ergo descendunt Latinæ non tantum à Troianis, sed etiam ab Aborigines. Et autem vera expositio hæc, Nouimus, quod victi vñctorum nomen accipiunt, potuit ergo victore Ænei perire nomen Latinum. Sed volens sibi fauorem Latij conciliare, nomen Latinum non solum illis non sustulit, sed etiam Trojanis imposuit. Merito ergo illi tribuitur quod in ipso fuit, vt posset perire, vnde & ipse inducit in xi. libro rogantem Iunonem ne pereat nomen Latinum. Item in execratione Didonis legimus, Nec cum se sub leges pacis iniquæ Tradiderit. Inqua enim pax est in qua nomen amittit ille qui vicit. *Alba ique patres.* Albam ab Ascanio conditam constat: sed à quo incertum, utrum à Creüsa an Lauina filio: de qua re Lius dubitat. Hanc autem cum euertisset Tullus Hostilius, omnes nobiles familias Romanas transtulit. Et sciendum bene hunc ordinem seruare Virgilium, vt ante dicat Latium, inde Albam, post Romanam. Quod & hoc loco fecit: & in vi. Prefatos docuit celebrare Latino. Et deinde, Albani docuere suos, nunc maxima porro Accepta Roma, & patrium seruauit honorem. Item in vii. Mos erat Hesperio in Latio quem protinus uires Albanæ coluere sacrum: nunc maxima reruin Roma colit. *Aliæ mania Rome.* Aut propter gloriam, aut propter ædificia ingentia: sive quia in montibus collocata est.
- B

*Musa mihi causas memora: quo numine leso,
Quidve dolens regina deum, tot voluere casus
Insignem pietate virum, tot adire labores,
Impulerit: tantæ animis cœlestibus iræ?*

- C
- Musa mihi causas memora: In tres partes Poetæ diuidunt carmen suum, proponunt, inuocant, barrant. Sed aliquando propositionem miscent inuocationi: quod in vtroque opere Homerus fecit. Sed tamen obleruandum est, vt non in omnibus numen aliquod inuocetur nisi cum aliiquid ultra humanam possibilitatem requirimus. Hinc in arte poetica Horatius, *Nec deus interficit nisi dignus vindice nodus inciderit.* Bene ergo inuocat Virgilius: non enim poterat per se iram numinis nosse. Item in nono libro nisi adderet, Iuno vires animumque ministrat: quis crederet Turnum euasiſ de castris? Sane musas multi viii. multi viii. multi vii. dixerunt. His Numa ædiculam æneam breuem fecerat, quam postea de cœlo tactam & in æde honoris & virtutis conlocatam Fulvius Nobilior in ædem Herculis transtulit, vnde ædis Herculis & Musarum appellatur. *Quo nomine leso.* Quo in quo, in qua causa. Et est septimus casus, & communis elocutio. Dicimus enim, quo te lœsi: est & alia expositio. Namque Iuno multa habet numina. Cur etis est, quæ vtitur curru, & hasta. vt. Hic illius arma. Hic currus fuit. Est & Lucina, quæ partubus preest, vt Terentius, *Iuno Lucina fer open.* Est regina, vt, *Quæ diuum incedo regina.* Sunt & alia eius numina. Merito ergo dubitat quod eius læserit numen Æneas. Alij tamen dicunt separandum esse, vt de odio Iunonis non dubitet, querat autem quod aliud numen est læsum. *Quo nomine.* Ideo trahitur in ambiguitatem, & requirit in quo Iunonis numen læsit Aeneas, quia in ipsum certa non erant odia, sed in gentem propter cauſas paulo post dicendas. *Voluere casus.* Id est casibus uolui. Et est figura Hypallage: quæ fit quotiescumque per contrarium verba intelliguntur. Sic alibi, *Dare classibus auſtros:* cum ventis naues demus, non nauibus ventos. Item, *Animumque labantem Impulit,* hoc est impellendo fecit labantem. *Inſignem pietate virum.* Quia patrem & deos penates de Troia sustulit. Et hic ostendit merito se inuocasse musam. Nam si iustus est Aeneas, cur odio deorum laborat? *Tantæ animis cœlestibus iræ?* Hic iam non de qualitate iracundia querit, sed de quantitate. Nimia etenim ira est, quæ pietatis non habet considerationem. & hoc quidem secundum Stoicos dicit: sed miratur cur tantum. Nam Epicurei dicunt deos humana penitus non curare. *Tantæ.* Quasi exclamatio est mirantis. Cum ex ipsa narratione sententiam trahentes nostram personam interponimus, vt Tanton' placuit concurrere motu. Nonnulli tantæ legunt, vt interrogatio si potius quam exclamatio. Responſio Musæ vel Deæ. *Animis cœlestibus.* Diis superis, nam apud inferos esse iram constat, ubi sunt furæ.*
- F

*Vrbs antiqua fuit: Tyri, tenuere coloni,
Carthago, Italianam contra, Tiberinaque longe
Oſtia, diues opum, studiisque afferrimabili:
Quam Iuno fertur terris magis omnibus unam
Posthabita coluisse Samo. Hic illius arma,
Hic currus fuit: hoc regnum Dea gentibus esse,
Si qua fata sinent, iam tum tendit quo foneque.*

*Progeniem sed enim Troiano à sanguine duci
Audierat, Tyrias olim quæ verteret arces.
Hinc populum late regem bellumque superbum
Venturum excidio Libye sic volvare Parcas.*

A

Vibis. Vrbs dicitur ab orbe: quod antiquæ ciuitates in orbem siebant: vel ab Urbo parte atra: quo muri designabantur. & Antiquæ autem & Fuit bene dixit manque & ante lx. annos urbis Roma condita erat: & eam deleuerat Aemilius Scipio, que autem nunc est, postea à Romanis est condita: unde Antiquam accipe & ad comparationem istius que nunc est, & Roma antiquorem. An iqua, id est nobilis Fuit pro erat. Tyrius tenere coloni. Debet Quam Amant nāque antiqui per Exegesin dicere: quod nos interposito pronomine exprimus. Et locus, ut alibi, Heptamerum Graui cognomine dicitur, deest quem. Colonia dicuntur cultores aduenæ, qui de Tyro venerunt, & Carthaginem condidetunt. Colonia est ceterus eorum hominum qui ymuerint deducunt in locum certum adificis munitionis. Alii colonia pars ciuitatum aut publico eius populi, unde profecta est consilio, hæ coloniae sunt, quod consensu publico non secessione sunt conditæ. Italiam contra. Constat tria latera habere Italiam, superi maris, inferi, & alpium. unde tollens causam erroris adiecit, Contra Tyberina, id est ostia, quæ in infero mari sunt. Sed enim tamen contra, situ quantum & animis. Longe Valde. Salustius, Longe dia mihi mens est patres conscripsi. Dives equum. Modo tantum diues dicimus, antiqui adiungebant cuius rei, ut Dives equum, diues pœtæ vestis & auris: iungentes tantum genitioe casui. Stud isque a sperrima belli. Caussam ostendit mirabilem, dicens hos esse & bellicos & diuites quum otiosa sit semper opulentia. Iure ergo hæc diligit Iuno, & vult orbis regna sortiri. Studiu. Bene studiu. Non studio, quia ter rebellauit cōtra populum Romanum. Fertur. Dicitur. Et ingenti arte Virgilii vtitur, ne rebus fabulosis aperte utatur, licentia poetarum, quasi opinionem lequitur: & per transitum poetico vtitur more. Post habita coluisse. deest etiam, ut esset posthabita etiam Samo coluisse dicitur, cum maior minorem diligit, vt, Ille colit terras. Posthabita. Non contempta: sed in secundis habita. Namque in superiori versu dixit magis, vt etiam loco originali seruetur affectio. Sic Iunenalis, Et Samia genitrix que delectatur arena. Hic illius arma. Figura creberima, aduerbiū pro aduerbio posuit, praesentis loci pro absensis, debuit enim dicere illic arma. Arma. Instructam armis Iunonem alio loco testatur ipse: vt, Ferro accincta. Curris. Aut vere currum, quo secundum Homerum in bello vtitur: aut thenam significat, quæ deorum simulachra portantur. Thena autem cum aspiratione scribitur, Et in Seis, id est a re divina. Hic illius arma, hic curris fuit. Quotiescumque nomina singularis & pluralis numeri connectuntur, respondemus viciniori: ut ecce hoc loco, curru, non armis respödit. Eadem & in diuersis generibus est obseruatio, ut magis vicino siue masculinum sit siue foemininum respondeamus, ut puta vir & mulier magna ad me venit. Si autem plurali numero velimus vti, ad masculinum transeamus necesse est, ut vir & mulier magni ad me venerunt. Gentibus. Pro gentium, datiuum pro geniti. O si qua f. s. Qua vacat, & est ornatus causa posicium. ut vbique gentium, locorum, terrarum, & rehuia, ut Dixit que & prælia voce diremit. Iam tum. Ex quo constituta est à Tyriis colonis. Tenditque f. Tanquam imbecillam. Figurate dicit. Non iam regnum fouet, sed tēdit, & fouet, ut regnum esse possit. Progeniem Romanos. Duci. Ductum iri: infiniti modi verbum à passu, tempus presens pro futuro, verbum pro verbo. E dierat. A Ioue, aut à Fatis. Non enim omnia habent diuinandi facultatem numina: denique ne ipse quidem Apollo sua sponte diuinat. ut est, Quæ Phœbo pater omnipotens: mihi Phœbus Apollo prædictit. Et perite Audierat. In Ennio enim inducitur Iuppiter promittens Romanis excidium Carthaginis. Tyrias arces, Carthaginem dicit quam Tyrii condiderunt. Arces dictæ ab eo quod est arceo, quod inde hostes arcuntur, hoc est prohibentur. Olim. Aliquando. Tria enim tempora significat: Præteritum, ut olim arbos, præsens, ut Tumidis quod fluctibus olim Turriditur, futurum, ut Nunc olim quoconque dabunt se tempore vires. Hinc poplum late regem. Scilicet à Romanis. Laudat autem eorum imperium dicendo populum regem. Late regem. Pro late regnaturum. Nomen pro participio. Superbum, superbum. Nobilem, gloriosum. ut Ceciditque superbum Ilium Venturum excidio. Ad excidium. Nota figura. Libye, Carthaginis. Et provinciam pro ciuitate posuit. Dicta autem Libya quod inde Libs flat, hoc est Africus, aut ut Varro ait, quasi rivula egens pluviae. Sic Salustius, Calo terraque penuria aquarum. Volvare parcas. A filo traxit volvare, vna enim loquitur, altera scribit, tertia fila deducit. Et dictæ sunt xxi. ai. r. i. e. nn: quod minime parcant: quarum nomina sunt Clotho, Lachesis, Atropos.

*Id metuens, veterisque memor Saturnia belli,
Prima quod ad Troiam pro charis gesserat Argis:*

Necrum

A *Nec dum etiam causa irarum, saeque dolores
Excederant animo; manet alia mente repositus
Iudicium Paridis spreteque iniuria forme,
Et genus inuisum, & rapti Ganymedis honores.
His accensa super, iactatos a quo tuto
Troas reliquias Danaum, atque immisit Achille
Arcebat longe Latio, multosque per annos
Errabant aeti fatis maria omnia circum.
Tanta molis erat Romanam condere gentem.*

B *Id metuens. Id timens, hoc est excidium Carthaginis: de futuro enim timor est. Odium, de præteritis: Metuebat ergo Carthagini: Odium autem habebat propter causas sequentes. & est de virtuotis exemplum, Conueniunt quibus aut odii crudele tyranni: Aut metus acer erat. Veteris belli. Quantum ad Virgilium pertinet, antiqui, si ad Iunonem referas, diu gesti. Tunc autem ad personam referendum est, quum ipsa loquitur: quod si nulla persona sit, ad poetam refertur. Nunc ergo Veteris, ex persona poeta intelligentum est, sic ipse alibi, Mirantis dona Aeneas, mirantur Iulum, Flagranteisque dei vultus. Partem ad se retulit, partem ad Tyrios qui deum esse nesciebant. Saturnia. Antonomosia est, non epitheton: quæ fit quotiens pro proprio nomine ponitur quod potest esse cum proprio nomine, & epitheton dici. Prima. Atqui Hercules prior contra Troianos pugnauit: vnde modo Prima princeps accipienda est. Nam plerunque poeta significacionem nominis dat participiis: vel è contra: vt, Voluentibus annis. Significat enim volubilibus. hac licentia & in hoc nomine usus est, vt Prima pro principe poneret. Alij prima simpliciter, postea enim alijs Dii interesse cœperunt, alii de aq. propriæ prima inter primos. Ad Troiam. Ad & apud accusatiæ sunt præpositiones. Sed Apud semper in loco significat, Ad & in loco, & ad locum. In loco: vt, Ad quem tum Iuno supplex his vocibus uia est. Et Cicero. Decem fiscos ad senatorem quandam relatos. Item, Ad Marcum Leccam te habitare uile dixisti. Charis Argis. Illic enim eam coli omnibus notum est. Argos autem in numero singulari generis neutri est ut Horatius, Aptum dices equis Argos ditesque Mycena. In plurali vero masculini, ut hi Argi. Carterum deriuatio nominis Argiuos facit, non Argos. Nec dum etiam. Aduerbiū temporis, quod significat ante hunc. Causa irarum. Nunc de præteritis loquitur. Alta mente. Secreta, recondita. Repussum autem syncopa est, vnam enim de medio syllabam tulit. Sed cuni omnes sermones aut integræ sint, aut pathos habeant: hi qui pathos habent, ita ut lecti sunt debet ponni, quod etiam Maro facit: nam Repusus & porgitæ de Ennio transtulit, integræ autem & ipsis utimur, & eorum exemplo aliis. Iudicium Paridi. Nota fabula est, de malo auro quod cœiuit discordia inter Iunonem & Mineruam, & Venerem in domu Pelei quando conseruauerunt nuptias illius connubiumque dii, illa non dimissa introire iactauit malum in quo scriptum erat, hoc est donum deæ pulcherrimæ, illis litigantibus inter se, Iuppiter misit eas ad Paridem, iudicaturus ille de forma earum, qui Venerem præcellere in forma iudicauit, his duabus & rel., quæ ex causa Iuno iras communio in Troianos, sed hoc dicunt quod Paris in somnio vidit. Spytaque iniuria forme. Exegesis est. Hoc enim fuit iudicium Paridi: vt que particula vacet, ut alibi: Dixitque, & prælia voce diremit. Licit nonnulli separant, dicentes aliud esse. Nunquam enim coniunctio ponitur nisi inter duas res. Et Spira formæ referunt ad Antigonam Laomedontis filiam, quam à Iunone propter formæ arrogantiæ in ciconiam constar esse conuersam. Et genus inuisum. Propter Dardanum Pelicis filium: quod & vxor Louis fuit. Rapti. Stuprati, corrupti, ut est Raptæ Garamyde nymphæ. Et raptæ sine more Sabinas, vel certe quod ad coelum raptus sit: à Ioue per aquilâ quæ Louis armiger dicitur. Ganymedis honores. Trois, regis Troianorum filii. Honores autem dixit, vel propter ministerium poculoruim, ad quod receptus est, remota Hebe filia Iunonis, quæ Iouis bibere ministrabat, vel ob hoc quod inter sydera collo catus, aquarii nomen acepit, & non ob hoctantum irascitur Iuno, sed quod violatus sit ut diuinos honores consequeretur. His accensa super. Super his, aut de his: aut super metum Carthaginis, his quoque accensa. Trois. Bona reconomia ostendit totum genus Trojanorum inuisum fuisse Iunoni, non sicut illud. Unius olnoxam. Reliquias. Ut stet versus geminauit L. nam in prosæ reliquias dicimus. Atque immisit Achilli. Bene secundum Homerum segregauit ducem à populo. sic Aeneas in secundo poëmni calum, Priami separauit interitum. ut Forsitan & Priami fuerint quæ fata requirant. Immitem autem dixit etiam circa extinctum crudellem. Achilli, propter iuramenti detraxit litteram, quæ plerunque pro sibilo habetur, non solum necessitatis, sed etiam euphonij causa. ut Salustius, A principio urbis, ad bellum Persi Macedonicum, detrahitur autem s, tertius*

declinationis genitius. Areebat. Prohibebat aliquando significat, & continet. Ennius. Qui fulmine claro Omnia per sonitus arcet, id est continet. Aet. f. a. Si odio Iunonis, quomodo acti fatis? Sed hoc ipsum Iunonis odium fatale est, laborat enim Virgilius nil Troianorum meritis, sed omnia fatis ascribere. Est & alter sensus: nam fatum voluntatem legimus, ut fatis Iunonis imique, id est voluntate. Vel fatis pro malis, ut Nata Iiacis exerceite fatis. Maria omnia circum. In fine accentum ponimus contra morem Latinum: sed corruptio hoc facit. nanque praepositio postposita, corrupta est sine dubio. Molis. Difficultatis. In se q[uod]entibus. Romanam condere gemem. Lateenter ostendit hinc odium Iunonis Aeneam pertulisse, quod Romanæ gentis author exibebat.

Vix è conspectu Sicula telluris in altum
Vela dabant lati, & spumas salis erebant:
Cum Iuno aeternum seruans sub pectore vulnus,
Hac secum: Méne incepto desistere vitam.
Nec posse Italia Teucrorum auertere regem.
Quippe vetus fatus. Pallans excurere classem
Arguum atque ipsos potuit submergere ponte,
Vnius ob noxam, & furias Aiakis Oilei.

Vix. Hoc loco mox & statim significat. E conspectu. Ut adhuc de Sicilia possint videri. Leu. Alacres & velocias. vt est. Et latens Eois Eurus equis. Item. Et virgea latens pabula, id est festinus, & cum intentione. Vel re vera lati: quamquam incongruum sit post Anchise mortem. ed & interitus tenuum minus doletur, & magis latens intelligendum est, ut sit causa maioris iracundie. sic enim & in septimo irascitur, vbi latens Aeneam Siculo propexit ab usque Pachynno. Salis. Maris, secundum Homerum. Salem autem quo utimur, singulari numero tantum dicimus: qui iocos significamus, pluralem numerum tantum ponimus, ut Lucanus. Non soli insere fates. Aliquando urbanitatem per singularem numerum significamus: Ut Terentius. Qui habet saltem, quod in te est, id est quae res in te est. Masculini enim generis est, non neutri: & neutra triptota sunt, nec ab hoc accusatiuo nominatiuus esse potest hoc fale. Sub pectore, pro in pectore. Vulnus. De præterito dolorem dixit: de futuro metum. Ad utrumque Vulnus retulit. Hac secum. Deest locuta est. Et hoc fictum est, ut superius diximus, unde enim hoc sciret poeta? Bene autem impatiétiam doloris ostendit detrahend ei solatio: ut in quanto solam inducit Didonem. En quid ago? Me ne. Ne, non vacat: significat autem ergo, & est coniunctio rationalis. Incepto desistere. Tolerabilius enim non inchoare, quam incepita detergere. Nec posse i. s. a. r. Sic & in septimo, Vincor ab Aenea. Et detrahit more suo præpositionem prouincie. Non enim dixit, de Italia: ed, Italia. Teucrum. Quia Teucer & Scamandrus Creta proseti Troiam venerunt, quos hospitio exceptit Dardanus, de aduenisque ciues facti sunt, Abatiamque Teucri filiam Dardanus sibi iunxit. Quippe v. f. Re vera inquit fata me prohibent, ergo Iuno ignorat vim fatorum. Sed hoc non polimus dicere: quia superius lectum est, Si qua fatalinat. Et, Progeniem sed enim Troiano à sanguine duci Audierat. Hoc ergo est, omnes res hominum aut ex nostra voluntate descendunt, ut puta sedere, surgere: aut ex fati necessitate, ut puta nasci, mori: aut ex deorum voluntate, ut puta nauigare, vel honoribus frui. Nunc de nauigatione agitur: & bene inuidiose, quasi etiam huius rei potestatem ei possit fatalia detrahere. Est & alter latens sensus, ut speret se regina contra exulum fatali posse aliquid, si Minerua numen inferius valuit cōtra fatalia victorum. Pall. snc. Minerua. Minervam in aliis, id est ab hastæ concusione: vel quod Pallantem gigantem occidit. Ne. Coniunctio expletiva videtur: an aliter? Clossem. Ad inuidiam posuit: ut pro una naui classem dicat. sic Venus. Naubus infandum amissis: quum Orontes solus periret, aut re vera unam nauem significat, ut Horat. Me vel extremo. Num darum in agros classe reget. Classem, enī dicta est. id est rea, id est aliqnis, unde & calones dicuntur milites qui ligna deportant, & rancor. Argum. Quasi illud contra fatalia. Et Arguum pro Argorum, videtur accusatiui singularis species pro genitivo plurali. Potuit. Ad illud refertur quod superius dixit, Nec posse. Vnius ob noxam. In istis sermonibus, vnius illius, ipsius, media syllaba naturaliter producitur: sed cū opus est corripitur, nā quotiens vocalem longam vocalis sequitur, superiori vites detrahit, ut est, Insulae Ionio in magno. Et, Sub Illo alto, Et ob hoc mutat accentum, in Latino enim sermone cum penultima contipitur, antepenultima habet accentum, ut hoc loco. Vnius ob noxam. Et contra, Naubus infandum amissis vnius ob iram Produmur. Noxam, Pro noxiam. Et hoc interest inter noxam & noxiā, quod noxia culpa est, id est peccatum: Noxa autem poena. Quidam noxa quae nocuit, non id quod nocuit, accipiunt. Historia autem est, dicitur Minerua tantum ob vitiatam Calauram in templo suo, solius Aiakis poena non fuisse contenta, ut postea per oraculum de eius re-

A quo quotannis unam nobilis pueram iussit illum sibi ad sacrificium mitti. & quod est maius, de ea tribu, de qua Ajax fuerat, sicut Ennius refert. *Et furias. Amorem. vt in Bucolicis. Seu qui-cunque furor. Alij quod illum in furore deliquisse dicat. Troianos scientes. Oilei. Oilei non vacat. Nam & duo Aiaces fuerunt: & ambo perierunt: sed iram habuit qui Cassandra stupravit in templo Minervæ, hic amore. Et est Græca figura si dicamus Aeneas Anchise, & subaudiamus filius. Hac autem figura utimur circa patres, & maritos tantum. vt Virgilius, Deiphobe Glauci, id est filia. Idem filia Hectoris Andromache. id est vxoris. Sane hic Ajax Oilei filius.*

6 *Ipsa Louis rapidum iaculata è nubibus ignem,
Disceitque rates, eueritque aquora ventis:
Illum expirantem transfixo peclore flammas
Turbine corripuit, scopuloque infix acuto.
Ast ego, que diuum incedo regina, Iouisque
Et soror & coniux, una cum gente tot annos
Bella gero & quisquam numen Iunonis adoret
Præterea? aut supplex aris imponat honorem?*

C *Ipsa. Bene ipsa: dulcis est enim propria manu quæstra vindicta. Vnde plus dolet Iuno alienis se viribus nisi. vt Aeoli: vel inferorum, sicut ipsa, Electere si nequeo superos, Acheronta mouebo. Rapidum. Velo cem. vt est. Quum rapidus sol nodum hyemem contigit equis, iam præterit ætas. Item, Rapide potentia folis, *Iaculata*. Pro iaculans, participium passum pro actiuo posuit. In libris Ethriūcorum lectum est, iactus fulminum manubias dici: & certa esse numina possiden-
tia fulminum iactus, vt Iouem, Vulcanum, Mineruam. Vnde caudendum est ne aliis hec numina demus. E nubibus. Secundum physicos, qui dicunt collisione nubium fulmen creari. Disceitque. Fulminum genera sunt quatuor. Vnum quod dicitur disiciens, idemque fragosum; alterum transfigens, tertium corripiens, quartum infigens. quos omnes hic attigit, dicens primum, *Disceitque rates*. Secundum, illum expirantem, tertium, Turbine corripuit, quartum, Scopuloque infix acuto. Rates. Abusue, naues: nam proprie rates sunt connexæ inuicem trabes. Varro ad Ciceronem, Ratis, dicta naxis longa propter remos, quod bi supra aquam sublai dextra & sinistra duas rates efficere videntur. Rates enim vbi plures mali vel trabes sunt iuncti, aqua* ducentur. Hinc nauicula cum remis ratiania dicuntur. Illum. Authorem scilicet criminis. *Expirantem flammas*. Non animam dicit flammas, sed cum anima fulminis flammas vomentem. Et vt superius pleno nomini adiecit opum, id est diues opum: sic hic verbo. cum enim plenum sit *Expirat*, addidit *Flammas*. vt alio loco, *Animas*, vt Confixi expirant animas: alij expirantem anhelantem accipiunt. *Turbine*. Volubilitate yentorum. *Scopulo*. Saxo eminenti. Scopulus autem à speculando dictus: aut à tegumento nauium; ἡντε τοι οὐρανόν. Contigerunt autem ista circa Caphareum mon-
tem Euboæ, *Infixit* Cornutus ait, infixit verius, vt fit ylementius. Ast ego. Nunc comparat singula. Et ne leue esset quod dixerat, Ego, addidit. *Diuum regina. Diuum*, Pro Diuorum, sic Salust. Nos autem hoc est populus Romanus. *Incedo*. Incedere proprie est nobilium personarum. Hoc est cum aliqua dignitate ambularer: vt i. Aen. Regina ad templum forma pulcherrima Dido Incessit. *Iouisque & s.e.c.* Physici Iouem ætherem, id est ignem volunt intelligi, Iunonem vero ærem, & quoniam tenuitate paria sunt, dixerunt esse germana. Sed quoniam Iuno hoc est aer, subjectus est igni: ure præposito elemento mariti, nomen traditum est Ioui. Iouem autem iuuando dixerunt, nulla enim res sic souet omnia quomodo calor. Tot annos. Pro tot annis. Liceenter in istis locutionibus & accusatio utimur & ablativo. Dicimus enim & rota nocte legi: & totam noctem legi. Honestior tamen elocutio est per accusativum. Et quisquam generaliter dicit omnium hominum. *Præ: e: ea* Postea. vt. Præterea videt nec portitor orci Amplius obiectum passus transire paludem. *Supplex a.i.b.* Ostendit non solum sibi non supplicandum, sed nec simplici veneratione dignam futuram.*

F **7** *Talia flammato secum dea corde volutans,
Nimborum in patriam, loca facta furentibus anstris,
Æolianam venit. Hic vastorex Aeolus antro
Luctanteis ventos, tempestatesque sonoras
Imperio premit, ac vincis & carcere frenat.
Illi indignantes magno cum murmure montis
Circum claustra frequunt: celsa sedet Aeolus arce,*

Steptra tenens: mollitque animos, & temperat iras;
Nis faciat: maria ac terras cœlumque profundum
Quippe ferant rapidi secum, verrantque per auras.
Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris,
Hoc metuens, molèmque & montes insuper altos
Imposuit: regemque dedit, qui fædere certo
Et premere, & laxas scire dare iussus habendas.

Talia flammato. Quod superius intermisserat, nunc reddit, nam dixerat superius. Hac secum:
& modo, secum voluntans, id est cogitans. Nimborum. Nimbus nunc ventos significat: plerunque
nubes vel pluviæ, ergo prout locus fuerit, intelligamus. Nam propriæ nimbi repentinae & præ-
cipites pluviæ, pluviæ vero dicimus leptas & iuges. Loca fœta. Nunc plena, veluti est, Fœta ar-
mis. Scindunt est etiam fœtam dici & grauidam, & partu liberatam, ut, Fœcerat & viridi fœtam
Mauortis in antro. Enixam eam fuisse lac, quod pueris præbebatur, ostendit. Item fœtam graui-
dam, ut est, Non insueta graueis tentabant pubula fœtas. Ergo quia fœta medius sermo est, bene
hoc loco epitheton discrevit, dicens. Graueis fœtas: ut bonum facinus, & malum facinus dicimur,
& bonum venenum & malum venenum. Anstris. Figura est celebrata apud Virgilium: & est
species pro genere. Legerat apud Ennium, Furensibus ventis, sed quasi asperum fugit, & posuit
Anstris pro ventis. Aeolianam venit. Pro in Aeolianam. Nouem autem insulae quæ sunt circa fretum
Cilicium vocantur Aeolia ab Acolo rege Hippote filio, licet propria nomina habeant, vnde Vir-
gilius ait, Aeolianam Lipare. Poetæ quidem singunt hunc regem esse veterum, sed vt Varro dixit,
rex fuit insularum, ex quarum nebulis & fumo Vulcanæ insulae prædicent futura fabra ventorum,
ab imperitis viis est ventos sua potestate retinere. Hic illuc, ut lupiter. Hic illius arma, hic cur-
rus fuit. Vasto antri. Physica ratione hoc singit poetæ, naturale enim est ut loca concava plena
sint ventis. Sane vasto pro desolato veteres ponebant, & etiam pro magno Clodius commenta-
riorum vasta, inania, magna. Luclaneis. Elaborantes egredi, vel inter se iuxtaentes, venientes.
Sonoras. Graues sonis. Et est tempestatis epitheton. Ordo autem talis est, Aeolus vetos & tempe-
states sonoras vasto antro premit. Quidam sonoras semper strepentes tradunt, ut huminib[us]que
sonoris, nam sonorum est quidquid sine intermissione sonum feruant, sonans vero quod ad tem-
pus auditur. Ac vinclis &. Translatio est per poeticam licentiam facta. Carcer autem est vnde decun-
que prohibent exire, dictus quasi arcer ab arcendo. Locum autem in quo seruantur noxi, car-
cerem dicimus numero tantum singulari: vnde vero erumpunt quadrigæ, carcères dicimus nu-
mero tantum plurali: licet plerunque usurpet poeta, ut est, Ruuntque fœtuli carcere currus, alij vin-
clis carceris tradunt. Illi indignantes. Hic aperte ostendit quid sit luctantes. Magno cum murmur
monis. Non circum montis claustra, sed cum magno montis murmure fremebant, & est maior
sentus, sic fremebant, ut etiam antra possent sonare. Cum murmure. Fremebat, quod ventos mur-
mur sequitur, nam & murmur maris dicitur. Circum tremunt. Alii hoc loco fremunt intelligent,
hoc est imperia recusant, ut apud Cassium in Annalibus: Ne quin regnum occuparet, si plebs nostra
fremere impria cœpisset. Nonnunquam etiam fremere velle significat, ut, arma amens fremit.
Celsa arce. Secundum quod superius diximus. Venti enim melius deprehenduntur ex alto. Sedet.
Non otia, sed curat. Sedet enim apud Antiquos, considerat significabat, ut est, ipse Turnus
sacerata valle sedebat. Mollitque animos. Id est Ventos &c. velut est, Quantum ignes
animæ que valent. & Horatius, Impellunt animæ lincta Thracie. Mollis autem mitigat significat.
Maria ac terras cœlumque profundum. Atqui quatuor elementa sunt: terra, aqua, aer, æther. Sed
hoc loco rite prætermisit ætherem: quia venti non turbant superiora, ut ait Lucanus. Pace sum-
ma sent. sed aut terras, aut mariam, aut aërem. Nam calidum hoc loco pro aere posuit, ut Lucretius,
In hoc calo qui dicitur aer. Profundum de sublimi dicit, & mare profundum ut summum, vlti-
mum. Firmi, Auserant. Et est aphæresis. Rapidi Veloces, ut supra. Verrantque. Verrere est tra-
hæc rete, quod verriculum dicitur. Est autem principalitas verbi vero verris, præteritum ver-
si: vnde est participium versus, hinc alibi, Et verla puluis inscribitur hasta, id est træcta. Sed archais-
mos, nam nostra omnis vis in animo & corpore sita est. Id metuens. Timens. Ergo Iuppiter timet:
non sibi, sed elementis, ne turbentur eruptione ventorum, ut si bellorum tempore dicas virum
fortem timere, non sibi, sed liberis suis. Molèmque &c. montes. Id est molem montis. Et est figura
Endyadis, cum una res in duas diuiditur, metri causa interposita coniunctione. ut alio loco Pa-
teras libamus & auro: id est paternis aureis. Fœdus. Modo lege: alias pace, quod sit inter dimi-
cantes. Fœdus autem dictum vel à fœcialibus, qui olim fœdæles dicebantur, id est sacerdotes, per
quos sunt fœderæ: vel à porca fœdæ, hoc est lapidibus cæsa. ut ipse: Et cæsa iungebant fœdera
porca. Et premere & laxas scire dare iussus habendas. Permansit in translatione, iussus autem ob
hoc posuit, quia suo nihil facit imperio. Nam tolle hoc, & maior est omnibus diis: si ad eius vo-
luntatem

A luntatem possint elementa confundi, ut ipse Aeolus, Mihi iussa capescere fas est. Simul ventorum ostenditur vis quibus parum fuit superponi montem, nisi & regem acciperent, qui ipse quoque alieno pareret imperio.

*Ad quem tum Iuno supplex his vocibus vfa est,
Æole (namque tibi diuum pater, atque hominum rex
Et mulcere dedit fluctus, & tollere vento)
Gens inimica mihi Tyrrhenum nauigat æquor,
Ilium in Italiam portans, virosque penates:
Incute vim ventis, submersaque obrue puppes.
Aut age diuersas, & disisce corpora ponto.
Sunt mihi bis septem præstanti corpore Nymphæ:
Quarum, que forma pulcherrima, Deiopetiam
Connubio rungam stabili, propriamque dicabo:
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, & pulchra faciat te prole parentem.*

B *Ad quem.* Apud quem. **Aeole.** Rhetoricum est in omni petitione hoc obseruare, ut possit præstari quod petitur, id est, ut sit possilitas, & sit res iusta quæ petitur: ut habeat modū petitio, ut sequatur remuneratio. Et secundum ordinem omnes petitiones formare Virgilium, ut in hoc loco possilitas est. Et mulcere dedit fluctus, & tollere vento. Iusta petitio est, Gens inimica mihi, Tyrrhenum nauigat æquor. Omne enim quod contra inimicos petimus, iustum est. Modus est petitionis, Incute vim ventis, Et disisce corpora ponto. Remuneratio, Sunt mihi bis septem præstanti. Aeole incute vim ventis. Ordo ipse est, & est figura parenthesis. Inter parenthesis & eclipsim hoc interest, quod parenthesis est quotiens remota de medio sententia integer perdurat sermo. Plenum nanque est, Aeole incute vim ventis. Item, Aeneas rapidum ad naues præmittit Achatem. Eclipsis autem est quotiens remotis interpositis, deest aliquid, ut est, Quos ego deest enim affligam. **Diuinum pater atque hominum rex.** Iupiter, & est Periphrasis, id est circumlocutio. Pater autem Virgilio ad eminentiam ponitur, ut pater Aeneas. *Et misere de-
dit fluenta & tollit vento.* Aliud pendet ex alio: Nam qui potest mulcere, potest & tollere. mulcere autem delinire. Hinc mulsum quod dulcedine animos nostros permulceat, alij mulcere mitigare, mollire vel souere. **Gens.** Sermo hic, & nationem significat, & familiam, sed nunc ad utrumque potest referri, nam aut ad familiam Æneæ, aut ad Troianam gentem refertur. **Tyrrhenum.** Tyrrenum mare dictum est, vel quod Tusciā alluit, id est Tyrrheniam, vel à Tyrrhenis nautis, qui se in hoc mare præcipitauerunt. Nanque hoc habet fabula: Dormientem in litore Liberum patrem puerum nautas abstulisse Tyrrhenos, qui quum esset experrectus in nauis, quod duceretur interrogavit, responderunt illi, quo vellet. Liber ait, Ad Naxum insulam sibi sacratam. Sed cum vela deflectenter, iratum numen tigres sibi sacratas visibus eorum obiecit, quo terrore se illi in fluctus dedere præcipites. **Tyrrhenum.** A Tyrrheno quodam qui summerius erat in mari quod Tusciā alluit, cuius filius Tuscus fuit à quo Tuscia. Forte autem recessit Tyrrhenus a fratre suo Lydo quartens aliam terram, dimisit suam regnumque fratri, sed præuenit submersio illius, eusafit vero filius eius, habitauit in Tuscia. **Mihi nauigat.** Id est in meum dolorem. *Nauigat æquor.* Figura Græca est. Nos enim dicimus, per æquor nauigat. Similiter etiam alio loco Terram, mare, sydera iuro: cum Latinitas exigat, ut addatur præpositio. Et non vacat, quod Tyrrhenum addidit, videtur enim dicere iam eis Italiam esse vicinam. **Ilium in Italiam portans.** Id est res Ilenses. Et inuidiose dicit Ilium, quasi ipsam cernat ciuitatem, quum Troianos apergit. *Vicosque patentes.* A Græcis. Tacite occurrit questioni, Portat quidem & deos: sed viatos, & contemnendos. *Incute vim ventis.* Duplex lenius est: incute enim iniuste significat. *Ventis datius est calus.* Si autem Fæ, septimus calus est, & erit sensus, fac vim Trojanis per ventos. *Submersaque obrue puppes.* Ordo est in sensu confusurante enim est, ut obruantur fluctibus, & sic submergantur. Tota autem Iunonis petitio in sequentibus explanatur. *Aut age diversos.* Hoc est disperge illos per diuersa ne ad Italiani veniant. *Et disisce corpora.* Hic mutauit coniunctionem, nam dicendum erat. Aut disisce corpora. *Corpora ponto.* Tam virorum quam nauium, ut ipse alio loco, quum de nauibus loqueretur, Et toto descendit corpore pestis. Sciendum sane est artem hanc esse petitionis, ut minora impetrare cupientes, maiora poscamus: quod etiam nunc Iuno facit. Sic namque se fatis obstatre non posse, sed hoc agit ut eos arceat ab Italia. *Sunt mihi bis septem.* Non sine ratione dicitur Iuno

nymphas sua potestate retinere; ipsa est enim aer: de quo nubes creantur. vt est. Atque in nubem cogitur aer. Ex nubibus aquæ quas Nymphas esse non est dubium. Ideo autem Nympham Aeolus pollicetur, quia ventorum rex est, qui aquæ motu creantur. Bene ergo ei iungitur origo ventorum. Sane notant Virgilum Critici qui marito promittit vxorem: quod excusat regia licetia, vt Salust. Denas alij, alij plures habent sed reges eo amplius. Præstanti c.n. Bene etiam laudat istas, vt maior sit in Deiopeia pulchritudinis gloria. Præstanti autem corpore, pro præstantis corporis ablatuum pro genituo. Laudabilius est enim superare laudatos, vt ipse ad maiorem Aeneæ gloriam laudat & Turnum. Harum autem quatuordecim nomina, vt quidam volunt, in Georgicis inuenimus. Connubio i. Connubium est ius legitimi matrimonij. Et bene Connubio in. dicit, vt hanc ab aliis segregaret, quæ à regibus sine lege habentur. Solent enim reges inter plures vni præcipuum dare nomen vxoris. Et connubio, N. breuem posuit cum naturaliter longa sit. Nubo enim vt habet originem, longa est. Sed est tropus Sytote, qui fit quotiens longa corripitur syllaba metri causa. Ipse alio loco longam posuit, vt est. Hectorus Andromache Pyrrhin connubia seruas? Item, Cuique loci leges dedimus, connubia nostra Reppulit. Et, Per connubia nostra. Et, Numadumque petam connubia supplex. Secundum tamen est, quia plerunque in compositione vel derivatione principalitatem corruptum natura. Connubio iungam stabili, propriam quæ dicabo. Mala in vunu contulit verium quæ Iuno promittit. Dicendo enim Connubio, ostendit legitimum. Dicendo Stabili, longam promittit concordiam id est quæ diuertio careat. Dicendo Propriam, adulterij remouet tulpcionem. Quod autem adiecit Dicabo oblique eam fore monitrabat. In visu enim dicimus, sacerdos dicatus est numini, hoc est ab obsequiis datus est. Alij dicibus dabo accipiunt, Terent. Iam hanc operam tibi dico. Id est do, sicuti ab eo quod est dico participantem a passivo dictus facit, vt est Iunoni inferna dictus sacer, quoniam alibi lectum sit, templis sibi ferre dicatis. Propriam dicabo autem deest, tibi. Omnes annos. Bene quia Deus est, non enim usque ad senectutem. Merita. Præstis. vt alibi. Nec te regina negabo Promeritam. id est præstissime. Et alterum pendet ex altero: meritum enim non nisi ex præstantis beneficio descendit. Pulchra prole. Mire hoc Iuno Lucina promittit, quasi non ob libidinem offerat, frequenter autem hac virtutum figura, nam quod nos per genituum singularem dicimus, antiqui per septimum dicebant. vt hoc loco, parentem pulchra prole, id est pulchra proliis. Et simpliciter intelligendum est: errant namque qui dicunt ideo Pulchra dixisse, propter Canacem & Macareum in se inuicem turpissimos fratres, illi enim alterius Aeoli filii fuerunt.

9. Aeolus hæc contra: Tu mihi regina quid optes
Explorare labor: mihi iussa capere fas est.
Tu mihi quodcumque hoc regni, tu scepira, louéisque
Concilia, tu das epulis accumbere diuum:
Nimborumque facis, tempestatumque potentem.

Aeolus hæc. Deest dixit, quod ex posterioribus intelligitur, vt supra notauimus. Regna. Inferioris personæ reverentia est, maiorem meritum appellare, non nomine. Contra, maiori est minorum nomine tantum vocare, qui ordo non nisi per indignationem corrumpitur: vt in duodecimo. Sages in extremis rebus, Turnum, non regem vocative. Ruitque implorans nomine Turnum. Et alibi de Aristeo. Et te crudelis nomine dicit. Opes. Optare hic velle significat, alias eligere, vt optauitque locum regno. Explorare. Deliberare. Et est infinitum. alij explorare Iouis animum. Mihi iussa capescere fas est. Capescere est sapere capere: figura est liptotes, quod sit quotiescumque minus dicimus & plus significamus per contrarium intelligentes. vt hoc loco, nam cum dicit non se posse implere quæ Iuno præcipiat, nefas tamen putat non implere præcepta. Item alibi Munera nec sperno, id est libenter accipio. E contrario autem nefas mihi facere non iussa. Tu mihi quodcumque hoc regni. Rediit ad physicam rationem, nam motus, aeris, id est Lunæ, ventos creat, quibus Aeolus præest. Dicendo autem, Quodcumque aut verecunde ait, ne videatur arrogans: aut latenter pene iocatur poeta, quis enim poterit ventos, id est rem lunam F tenere? / quodcumque Concilia. Hilteroproteron in sensu, non enim Iuppiter conciliatur Aeolo: sed Aeolus Ioui, quasi superiori. Conciliantur autem noui, reconciliantur antiqui. Tu das epulis accumbere diuum. Hoc est, deum me facis, duplice enim ratione diuinos honores meremur, dearum coniugio, & coniuicio deorum, unde in Bacolicis legimus, Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est. Accumbere. Iacere more antiquo. Nimborumque nubium, vt, & Lunam in nimbo nox intemperata tenebat.

10. Hac ubi dicta, canum conuersa cuspide montem.

Impunit

A *Impulit in latus: ac venti, velut agmine facto,
Qua data portarunt, & terras turbine perflant.
Incubuere mati, totumque à sedibus imus
Vna Eurusque, Notusque ruunt, creberque procellis
Africus: & vastos voluunt ad littora fluctus.
I sequitur clamorque virum, stridorque rudentum.
Eripunt subito nubes cœlumque, diemque
Teucrorum ex oculis: ponto nox incubat atra.
Intonueri poli: & crebris micta ignibus ether:
Presentemque virus intentant omnia mortem.*

B *Hec ubi d. Et ab Iunone & ab Aeolo. Et dicta, si nomen est, dedit, si participium deest sunt: vel, haec ubi dicta pro postquam, aduerbiū locale pro temporalī. Casum. Ordo est, Conversa cuiusdam caudam montem in latus impulit. Et alibi, In latus inque feri curuam compagib, aluum Contorsit, quasi in rem quę facile cedit ictui. Agmine. Vel impetu, vel multitudine, nam Agmen polysemus sermo est, nam impetu significat, ut Illi agmine certo Laocoonta petunt. Multitudinem & hoc, Vocat agmina, iuxa sororum, nam non multitudinem significat (cum tres sint filia Plutonis & Noctis: Allecto, Tisiphone, Megara, que Parca & Eumenides dicuntur) sed impetum, Etiam exercitum incidentem agmen vocamus. Data, Id est percussio. Porta, Omnis exitus vel introitus dicitur, qua potest vel importari vel exportari aliiquid. Turbina, Vi ventorum. Et sciendum est, quod quando appellatiuum est, turbinis facit: si autem sit nomen proprium, turbonis facit: Horatius, Turbonis in armis. Vna Eurusque notusque & africus. Bene hoc modo tres ventos inferiores tantum nominavit: Zephyrum & Aquilonem tacuit, qui ad Italiam ducit Aquilonem qui superflat. Cardinales quatuor venti sunt, de quibus nunc tres ponit, paulo post unum, quem omiserat reddit. Stridens aquilone procella. Procellis, Procella est vis ventorum cum pluvia, dicta procella quod omnia percussat, hoc est moueat. Insequitur clamorque virum. Sequitur, quia præcesserat ventorum sonus, quem & ipsum clamorem possumus dicere. Stridorque rudentum. Proprietate enim in funibus stridor est, stridor est sibilus. Eripunt, Id est abstollunt. Cœlumque diemque Teucrorum ex oculis. Nunquam enim totum cœlum tegitur nubibus, sed illa pars contra quam flauerint venti. Diem autem eripi, ad videntiam oculos retulit, non ad naturam. Nox incubat. Nox dicta quia osculis nocteat. Incubat ideo dixit quod alienum tempus inuasit. Nam incubare proprie dicitur per vim rem alienam tenere. Peli, Axes, id est extremæ partes cœli. Duo enim sunt Nothios & Borios à quibus totum cœlum contonuisse significat. Ether, Etherem hic pro aere posuit, nubes enim vnde & fulmina, aeris sunt, non etheris: & frequenter Virgilii duo ista confundit. Intentant, Minantur, ingerunt. Omnia autem ad superiora retulit.*

C *Exempli. A re & soluuntur frigore membras,
Ingerunt, & duplices tendens ad sidera palmas,
Talia voce refert: O terque quaterque beati,
Quis ante ora patrum Trois sub manibus altis
Contigit oppere: o Danaum fortissime genitis
Tydide, mene Iliacis occubere campis
Non potuisse: tuaque animam hanc effundere dextra?
Samus ubi, A scida telo iacet Hector, ubi ingens
Sarpedon, ubi tot Simois correpta sub undis
Scuta virum, galeasque, & fortia corpora voluit.*

D *Exempli, Illico statim. Et est augurū sermo. Templū enim dicitur locus nrau designatus in aere, post quę factum illico captantur auguria. Aenea Seruauit dignitatē w, t, t. Aenam ultimum territū dicat. Frigore, Timore. Et est reciproca trāslatio. Nā vnum pro alesero ponit potest, ut in Terentio, Vxorē tuam punitare aiunt: nō timere, sed labrare frigribus. Vtrumque enim in vnum exitum cadit, sicut & de calore & frigore vrente dicimus. vt est, Aut Boreæ penetrabile frigus adurat. Ingruit, Nō propter mortē, sequitur enim, O terque quaterque beati, sed propter mortē.*

tis genus. gracie est enim secundum Homerum, perire naufragio, quia anima ignea est: & extin-
gui videtur in mari; id est elemento contrario. vt igneus est ollis vigor. *Duplices.* Duas secundum
antiquum morem. nam duplices duas dicebat, vt hoc loco, & binos duos: & vtrisque pro vtrun-
que. vt Cicero. *Binos habebam, iubeo promi utrosque.* Item Sallustius cum de duobus loqueretur,
Hic virique ad urbem imperatores erant. *Talia voce refert.* Pro fert re abundant, alibi refert, re-
spondet, vt initio 4. Aeneid. Anna refert. O terque quaterque. Hoc est sepius, Finitus numerus pro
infinito ponitur. *Quis.* Quis & quibus vnum significant: secundum artem enim sic dicimus. Ab
eo quod est à *Qui*: bus mittit: ab eo quod est à *Quo*; in is mittit sed a tertia declinatione in viu
sunt datiuus & ablatiuus plurales, licet antiqui omnibus vi sunt casibus. Cato in originibus ait,
Si que sint populi. Et declinavit ques quium: ve puppes puppium. *Mænibus aliis.* Propter Pergama,
quæ altissima fuerunt: ex quibus omnia alta ædificia, pergama vocantur, sicut Aeschylus dicit.
Oppere. O re terram petere, id est mori, expirare, vel occumbere. Possumus autem sic vt hoc
sermone, & vt per se plenus sit, & recipiat adiectionem. Ergo dicimus & oppetit, & mortem op-
petit: sicut & expirat, & animam expirat. *Fortissime genit.* Atqui in artibus legimus superlatiuum
gradum non nisi genitivo plurali iungi. constat quidem: sed gens nomen est enuntiatione sin-
gulare, intellectu plurale. Bene ergo iuxti in gente enim plures sunt. vt alibi. Ipse ditissimus a-
git Phœnicum, non enim vnuus est ager Phœnicum. Item Sallustius, *Romini generis discessissimus.*
Sane queritur cum Diomedem fortissimum dixerit, cum post Achillem & Aiacem ipse sit ter-
tius, vnde etiam Salustius ait *Primum Græcorum.* Achillem multi dicunt ideo fortissimum, quia
iuxta Homerum & Venerem vulnerauit & Martem. Alii ad gentem referunt, quod Achilles The-
salus fuit, Ajax Græcus, Diomedes Danaus. Multi ad excitationem Aeneæ volunt fortissimum
dictum: quo constat esse superatum vt Iuuenalis dicit, *Tydida.* Vocatius Græcus, si enim latine
diceret, Tydida debuit ponere. Omnia enim patronymica quæ in Des exeunt apud Latinos pri-
mae declinationis sunt. vt Sævus vbi Aeacidæ telo iacet Hector. Non potuisse. Quasi semper vo-
luerit. *Animam hanc.* Quasi cum dolore hanc animam dixit, acsi diceret, quæ ad laborem nata
est. *Effusione.* Secundum eos qui dicunt sanguinem esse animam: vt ipse, Purpuream vomit ille
animam. Nam alio loco licet alias aliorum opinionem sequitur, qui dicunt spiritum esse animam.
vt est. Atque in ventos vita recessit. *Senus.* Magnus, vel forus, vel bellicosus, vt est. Et sœvum Ae-
neam agnouit Turnus in armis. *Sæpedon.* Et in ultima syllaba, & in penultima possumus accen-
tum ponere. nam Homerus & Sarpedonis, declinavit & Sarpedontis: vnde & varius accentus est.
Nam si Sarpedonis in antepenultima erit, si Sarpedontis penultima habebit, sed in hoc usurpa-
uit Sarpedon, nis enim debuit dicere, vt Memnon Memnonis, Sinon Simonis. Si autem genitivū
in dontis miserit, à circumflexo venit: qui est in ultima syllaba nominatiui, vt Demophōn, De-
mophōntis, *Lycānus* Lycāntis: sic ergo & Sarpedontis. Est autem Sarpedon, Louis & Laodoamiae
filius, vt alio quin occedit vna Sarpedon mea progenies, occisus à Patroclo Menetis filio armis
Achillis induito, huius interitum luppiter prosecutus dicitur imbre sanguineo. *Simois.* Nomen
hoc integrum ad nos transit, vnde suo accentu profertur. Nam si esset latinum in antepenulti-
ma haberet accentum, quia secunda à fine breuis est, & hic flumen Troiae est. *Sub vndu.* Et sub
vndis legimus, & sub vndas. Sed si sub vndas, *Correpta.* Intellige: si sub vndis, *Voluta.* Varia ergo
distinctio est. *Correpta.* Rupta. *Fortia corpora.* Id est virorum fortium, nulla enim est in mortuis
fortitudo.

Talia iactanti stridens aquilone procellas,

Velum aduersa ferit fluctusque ad sydera tollit.

Franguntur remi: tum proram auerit & vndis

Dat latus: insequitur cumulo præruptus aquæ mons.

Hisummo in fluctu pendent, his vnda debiscens

Terram inter fluctus aperit: furit astus arenis.

Treis notus abreptas in saxa latentia torquet:

Saxa, vocant Itali mediis que in fluilibus Aras,

Dorsum immane mari summo treis Eurus ab alto

In brevia, & syrteis urget (miserable visu)

Illuditque vadis, atque aggere cingit arena.

*E. Talia iactani. Inaniter loquenti: vt alibi, Atque irrita iurgia iactat. & Voces dum iactat ina-
nes. Aquilone. Ab Aquilone. Aduersa. Contraria. quia ad Italiam nauigantibus Aquilo contrarius
est. Franguntur remi. Vel gubernacula: vel, quod verius est, remi. Antiqui enim velis remisque
nauigabant: & de omnibus nauibus hoc dicitur non Aeneæ tantum. Tum proram auerit. Alii,
Prora*

- A. *Prora* legi tradunt, ut sit, *auerit*: pro avertitur. *Est* est figura creberrima, potest namque pro acti-
ui verbi significatione passiuum ponunt: *vt est*, *Et picti bellantur Amazones armis*, pro bellantur.
Nec nos debet mouere quod bellor non facit, natura enim hoc prohibuit. Nam compone hoc
verbum, & inuenitur actiuum facit enim debello. Et contra, pro passiuo verbi significatione, actiuum
ponitur: *vt est* hoc loco avertit pro avertitur. &, *Insinuat peior*, pro insinuat. &, *Nox hu-
mida celo* *Principit*, pro principit. Sed haec verba tantummodo pro se inuicem ponuntur,
qua & actiuam esse posunt & passiuam, *vt est* auerto & auertor, principio & principitor. Ergo non
possimus dicere, quod quidam artigraphus, declinationes actiuam verbi & passiuam pro se inuicem
poni. Nam & neutralis verbi declinatio actiuam est, & communis deponentive passiuam: & aliud
est esse actiuum verbum & aliud habere actiuam verbi declinationem. *Dat latus*. Inclinatur. *Cu-
mulus*. Exuberante fluctu, id est, altitudine, cum cumulo. *Præruptus*. In altum leuatus. *Hi Pro Illi*.
Debiscens Valde hiscens. De enim augmentis est, *vt in Terentio, De amo te Syre*. *Aperit*. Ostendit. *vt*
Sallustius, Caput aperire solitus, id est nudare, ostendere. *Arenis*. Et ab arenis, & cum arenis, id est
vel ab imo mouebatur mare, vel cum ipsis arenis *vt in tempestate solet*. *Trem*. Latinum est. Geniti-
tius enim pluralis quotiens in *Ium* exit, accusatiuum pluralement in *is* mittit, *vt puppium puppis*.
Quotiens in *Vm* exit, in *E* mittit, *vt patrum patres*. *Saxa latenia*. Propter tempestatem. hæc au-
tem sunt saxa inter Africam, Siciliam & Sardiniam, & Italianam. Ideo autem Itali aras vocant,
quod ibi Afri, & Romani fœdus inierunt. Alij neptunias vocant *vt Claudius dixit*. Vnde & Di-
do. Littora littoribus contraria, fluctibus vndas Imprecor. Quæ aræ à Sisenna propitiæ vocan-
tur. *Torquet*. Lacit, immittit, *vt Torquet aquosa hyemem*. Alibi. *Torquet*, deflectit, *vt Torquet*
C. medios nox humida currus. *Saxa vocant*. Itali medys que in fluctibus aras. Ordo est, quæ saxa
latentia in mediis fluctibus, Itali aras vocant. *Dorum immane*. Eminens, vel altum, vel eminens
planities, aut superficies durior: alij pro mali accipiunt propter naufragia quæ ibi solent fieri,
nam manum bonum dicunt, ergo quod bono contrarium immane dicitur, de hoc loco non ab-
surdè air, quia Græcæ aræ ipsæ immane dicuntur, *vt Sinnius tradidit*, secundum Homerum, *Mari*
summo. Vel in summo, vel in placido. *In brevia & syrtes*. Id est in brevia Syrtium: quo modo Mo-
lémque & montes. *Brevis* autem dicit vadofa, per quæ possumus vadere. Et syrtes, syrtium sinus
duo sunt pares natura, impares magnitudine, & Sallustius dicit.

D. 18. *Vnam, quæ Lycios, fidumque vehebat Orontem,*
Ipsius ante oculos ingens à vertice pontus
In puppim ferit: excutitur, pronisque magister
Volutur in caput: ast illam ter fluctus ibidem
Torquet agens circum, & rapidus vorat a quore vortex,
Apparent rari nantes in gurgite vasto:
Arma virum, tabulaque, & Troia gaza perandas.
Iam validam Ilionei nauem, iam fortis Achate,
Et qua vectus Abas, & qua grandeus Alethes,
Vicit hymen: laxis laterum compagibus omnes
Accipiunt inimicum imbre, rimisque fassunt.

E. *Lycios*. Hi Trojæ ad auxilium venerant, qui mortuo rege Pandaro Aeneam secuti sunt, vnde &
in secundo sit, Comitum affl. xis nouorum. *Fidum*. Fidelem: ytrumque nomen idem signifi-
cat, quamvis quidam velint fidum amicum, fidelem seruum dici. *Ipsi us ante oculos*. Ad maiorem
dolorum, vnde alibi. Quæque ipse miserrima vidi. Item, *Qui nati coram me cernere læsum Fe-
cisti, Ing. n. pontus*. Vnde. Et est tropus Synecdoche. *A v. n. ce autem*. Aut a puppi que vertex nauis
est: aut ab aquilone vento qui flat a mundi vertice, a septentrione: *vt ipse alibi*. Hic vero ex no-
bis semper sublimis. *In puppim*. Pro puppim, addidit præpositionem. *Magister*. Leucaspis: *vt in*
sesto libro, Leucaspis, & Lycia ductorem classis Orontem. *Ter*. Sepius: numerus pro in-
finito, crebros enim fluctus facit Aquilo, *vt Salustius, Crebritate fluctuum vt Aquilo solet*. *Ibidem*.
Ibidem & vbinam multe dubitant vbi debeat esse accentus, quia vbi & ibi naturaliter breues
sunt: sed ratione finalitatis plerunque producuntur in verbu: nefficientes hanc esse rationem,
quia pronunciationis causa cōtra vsum latinum syllabis ultimis, quibus particulæ adiunguntur,
accentus tribuitur: *vt musaque, illene huiusce*. sic ergo & ibidem: *Torquet agens circum*. In gyrum ci-
cumagit. *Vortex*. Vortex dicitur circumacta in se vnda, & quæ quasi iorbere videatur. *Apparet*.
Aliud est parere, & aliud apparere. Parere enim est obedit, *vt Paret amor dictis*. Apparere au-

tem, videri: ut Apparet liquido sublimis in aere Nifus. Et haec obseruatio diligenter custodiri debet, licet eam authores metri causa, vel clausula plerunque corrumpant. Rari. Vel propter maris magnitudinem, vel quia una perierat nauis. *Nantes*. Prima verbi propositio, non nisi nat. in eadem significatione. *In gurgite vasto*. Tapinosis est, rei magnae humilis expositio, tamen epitheto subleuat, nam addidit *Vasto*. Item cum de equo loqueretur, ait Cavernas ingentes. *Ara virum*. Bene addidit virum. Arma enim dicuntur cunctarum artium instrumenta: ut Cereliaque arma. Item, Colligere arma iubet. Item & alio loco, Dicendum & quae sint duris agrestibus arma. *Troia*. Differentia in hoc sermone est, & in sensu, & in syllabis. Nam cum prouinciam dicimus (nam Troia prouincia, Ilium ipsa ciuitas) & principale nomen est, brevis est *Tro*. quando deriuatio longa est *Tro*, vt *Troius Aeneas*. *Gaza*. Persicus sermo est, & significat diuinas, unde. B Gaza vrbs in Palæstina dicitur quod in ea Cambyles rex Persarum cum Aegyptiis bellum inferret diuitias suas condidit, est autem generis feminini: vt, *Gaza laetus agresti*. etenim aurum & argentum sunt Gazæ, sed omnes opes. *Iam vallidam* &c. Zeugma est ab inferiorib. *Vicit hyems*, Quod fit & a superioribus & a medio, plerunque & ad utrumque respondet: vt, *Trojena interpres diuum* qui numina Phœbi. Qui tripodas Clarij lauros, qui lydera sentis. Ecce hoc loco *Sensit* & antedicta & sequentia concidunt. *Ilionei*; Antiptosis est, pro genituio enim datiuum posuit: nam constat huiusmodi nomina Græca datiuum singularem in e mittere, vt *Orpheus*, nam illa solutio est. Cum *O*rphœ dicimus, nec possumus, astricatum esse genituum: vt ipse sit qui & datum. quod si contingat, Antiptosis fit, non regula. Hæret pede pes: pio pedi *Vetus*. Qua vehebatur significat. Et pro praesenti participio quod non habemus, præteritum posuit. In latino e uno sermone non possumus explicare, aut circumlocutione ostendimus: aut participium pro participio ponimus, sed usurpatum, vt hoc loco factum est. *Vicit hyems. Hyems duas res significat: aut tempus, aut vim venti, per quam oritur tempestas *Laxis*. Pro laxatis, nomen pro participio. *Accipunt imbre*. Imber dicitur humor omnis, veteres enim omnem aquam imbre dicebat: vt Lucretius. *Ex igni, terra, & anima nascuntur & imbris*. id est humore. Falsus. Abundanter aperiuntur. Fatim enim abundanter dicimus, unde & adfati. Hiscere autem aperire, verbum frequentatuum ab hiare.*

*Interea magno misceri murmure pontum,
Emissamque hyemem sensit Neptunus, & imis
Stagnarufa vadis: grauiter commotus, & alto
Prospiciens, summa placidum caput extulit unda.
Disiectam Aenea toto videt æquore classem:
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruina.
Nec telatuere dolis fratrem Iunonis, & ire.*

Emissam hyemem. Aperte declarat hic tempestatem significari ex Græco: nam & illi χειμῶνα à tempestate dicunt. *Imi*. Bene in imo voluit esse Neptunum, ut iam factam cognosceret tempestatem, non incipientem vetaret. *Stagna*. Stagnum dicitur aqua flans: sed nunc profunda maris significat, ab eo quod non nisi nimia tempestate turbantur. Ergo Stagna & Imis vadis refusa, aliud pendet ex alio: quia immobilis aqua in imo maris tantummodo est. *Et alto prospiciens*. Alto quidam alto cœlo accipiunt. Aut è mari erigens caput, aut mari prouidens. *Placidum caput*. Quomodo placidum, si grauiter commotus, quasi non potuerit fieri ut irasceretur ventis, proprius esset Troianis. epitheta enim alia naturalia sunt, alia ad tempus: & placidum ut naturale Neptuni est: ita grauiter ad tempus ob factam tempestatem. Vno autem epitheto habitum futura orationis ostendit: ut alibi uno sermone, *Tunc quassans caput. Cœlique ruina*. Id est tonitribus, quorum sonus similis est ruinis. *Nec telatuere dolis fratrem Iunonis, & ire*. Aut dolis Iunonis: aut fratre Iunonis: gemina ergo distinctio est, quod & ipsa Saturni est filia.

*Eurum ad se, Zephyrumque vocat: dehinc talia fatur:
Tantane vos generis tenuit fiducia vestris?
Iam cœlum terramque meo sine numine venti
Miscere, & tantas audetis tollere moles?
Quos ego, sed motos prestat componere fluctus.
Post mihi non simili poena commissa luetis.*

A

*Maturate fugam: regique hæc dicite vestro,
Non illi imperium pelagi, seu umque tridentem,
Sed mihi sorte datum: senet ille in mania saxa,
Vestrar Eure domos. illa se iactet in aula.
Æolus, & clauso ventorum carcere, regnet.*

B

Eurum ad se zephyrumque vocat. Pars pro toto. Ipsi enim cardinales sunt. Generis fiducia vestri. Alcaeus unus de Titanibus, qui contra deos arma sumperunt, eum Aurora concubuit: unde nati sunt venti secundum Hesiodum. Et hoc loco fiduciam pro confidentia posuit, quum fiducia in bonis rebus, confidentia in malis sit. Nam cœlum terramque. Aut ordo est: Auli est sine meo numine tantas moles tollere, & cœlum terraque turbare? aut certe illud est, quod tria hæc numina, licet diuisa imperia teneant, videntur tamquam inuicem regni totius habere potestatem; sicut & ipsa elementa quoæ retinent, physica inter se quadam ratione iunguntur: quod & ipsorum numinum sceptra significant. Iuppiter enim tristis vitetur fulmine. Pluton, cerbero: Neptunus, tridente. Multi enim querunt cur modo Neptunus de alienis conqueratur elementis. Quos ego. Deficit hoc loco sermo. Et congrue, nam qui irascitur per turbata mentis est. Subauditur quos ego vlciscar, ergo & omnia est. hoc est ut ad alium sensum transeat ideo abruptum & pendentem reliquit, ut alibi. Me me adsum. Similiter, Incipit effari, mediaque in voce resulit. Terentius

C

Quem quidem ego si sensero. His enim affectibus tantum sermonis defectio congruit. Sed motes præstat componere fluctus. Prudenter agit, plus est enim innocentibus succurrere, quam nocentium delicta punire. Præstat Melius est. vt. Præstat Trinacri metas lustrare Pachyni. Et notandum sermo. nam & per se plenus est, & tam accusatiuo iungitur, quam septimo. Dicimus enim & præstat illum, & præstat illo. Post mihi non simili pana commissa luetis. id est non ea, qua Troianos affecisti, hoc est. Mihi non simili pana luetis, quamvis nullam pœnam sentiunt nisi forte obiurgatione. Luctis. Persoluetis. Et hic sermo à pecunia descendit, antiquorum enim pœna omnes pecuniaria fuerunt. Maturate fugam. Cum maturitate, id est cum tranquillitate discedite. Quo modo dicimus. Matura iracundiam tuam, id est mitiga, perniciolum enim Troianis est si maturent fugam, hoc est si accelerent. Seu umque. Vel magnum, ut superius: vel vere seum in ventos, quia minatur. Sed mihi sorte datum. Sorte ideo ait, quia Iuppiter & Neptunus & Dis pater, Saturni & Opis filii, cum de mundi positione certamen inissent, placuit ut imperium sorte diuidenter, ita effectum est ut cœlum Iuppiter, maria Neptunus, Dis pater inferos sortirentur.

D

*Sorte. Ac si diceret, porcius se etiam cœlum tenere: Aeolus vero beneficio etiam carceris regna meruisse. Immanis. Aspera: Manum enim antiqui bonum dicebant: unde & mane dicitur. Et per Antiphrahim manes vocati, quod non sint boni. Vestrar Eure domos. Irascentium est ut proprio nomine, ut Terentius, *Ego te in pistrinum Dass dedam.* Aut quasi contra principem tempellatis irascitur: quem primum constar egesum. Quod autem dicit *Saxa immuras, vestrar domos.* Saxa figurata domos dicit, de Pseudolo. Plauti tractum est, ybi ait: *Nisi carcerem aliquando effegeritis vestrar domum.* Iactes, pro gloriatur: veluti, Nullo tantum se Moesia cultu iactet, & hæc ex accidenti sumptum, nam iactare ad gloriosum non pertinet. Aula. Irratio est: quia sequitur. Carcer. & nihil tam contrarium si simpliciter intelligimus. Clauso. Quia ventos emittere non ipsius potestatis est, sed iubentis, Carcere regnet. Licet carcer, tamen regnum est Aeolitheæ enim pro affectu possidentis intelligenda sunt: ut alibi quum de rure loqueretur, Post aliquot mea regna videns mirabor aristas.*

E

16 Sic ait, & dicto citius tumida aquora placat,
Collectasque fugat nubes, Solemque reducit.
Cymothoe simul, & Triton adnixus acuto
Detrudunt naues scopulo: leuat ipse tridentis,
Et vastas aperit Syrtis, & temperat aquas,
Atque rotis summas levibus perlabitur undas.

F

Dicto citius. Non antequam diceret: dixit enim Sic ait, sed citius quam dici potest. Placat. Sub poetica licentia physica quoque tangit rationem. Mare enim dicitur esse Neptunus: quem Iuppiter dixit graueri commotum, quia tempestas erat, nunc ait Placat, quia iam sedari cooperans maria. Collectas, Aut nunc collegit ac fugauit, aut ante a ventis collectas fugavit, id est resoluit. Solemque reducit per solem serenitas intelligenda, quod superius dixit. Eripunt subito nubes cœlumque diemque. Cymothoe. Nomina deorum marinorum plerique de caulis sunt facta ab elemenis, quæ numina dici voluerent maiores: ut, Cymothoe, id est curius fluctuum, & cetera. Tamen

Similis Deus marinus, Neptuni & Salatiæ filius deæ marinæ, ab aqua falsa dictæ. *Adnixus*. Antiquum est ut connexus, quibus hodie non vtimur. Dicimus enim adnixus & connexus. *Adnixus*. *Zeugma* est: aduixi enim debuit dicere, vt paulo post, haud aliter, pubesque tuorum. Aut portum tenet: ergo obnixus ad Tritum tantum pertinet qui Cymothœn iuuat, aliis non videtur zeugma esse quod adnixus non connexus. *Deridunt s' opulo*. Ab ann.. * scilicet in quas * Tris notus abreptas. *Lenat*. Leues ac nauigabiles facit: Nostrumque leues quæcunque laborem. Alij leuat, laxat, vt: atque arta leuari *Vinclæ* iubet Priamus. Et scire debemus prudenter poetam pro eaussis, vel tendere vel contripere orationem: vt hoc loco periclitantibus Trojanis, tota celeritate dicit esse subuentum. Contra in quinto libro, vbi nullum periculum est, latius describit placantem maria Neptunum. Item in secundo libro, quoniam imminet periculum, uno versu ait, Quo res summa loco Panthu? quam prendimus arcem? *Aperit*, ostendit. *Temp' erat*, tranquillat. *B' serenat*. *Per' abit' vndas*. Figura est. Quod enim nos modo dicimus per præpositionem nomini copulatam sequente verbo, anti qui verso ordine præpositionem detractam nomini, iungebant verbo, ita tamen et esset una pars orationis, & faciebat honestam elocutionem. Nos dicimus *P' vnd' s' lab'*: illi dicebant *Perlabil' vndas*. Item, per forum curro & percurro forum. Non tandem plane quod plerunque suum regit casum, plerunque ad ablatiuum transit.

*Ac veluti magno in populo cum sepe coorta est
Seditio, sicutque animis ignobile vulgus,
Iamque faces & saxa volant, furor arma ministrat:
Tum pietate grauem, ac meritis, si forte virum quem
Confexere, silent, arrestisque auribus astant:
Ille regit datis animos, & peccora mulcat:
Sic cunctus pelagi cecidit fragor, & quora postquam
Prospiciens genitor, caloque innectus aperto
Electus equos, currueque volans dat lora secundo.*

Ac veluti magno in populo. Virgilii tempestatis populi motum comparat. *Tullius* populo tempestate, pro Milone. *Equidem cæstas tempesates & procellas in illis duntaxat fluctibus contionum*. Ideo autem *Magno* addidit, quia vbi frequens est populus, ibi & crebra sedatio *Sepe*. Ut fieri solet. *Seditio*. *Dilectio* ciuium secundum Ciceronem. *Animis ignobile vulgus*. Id est itulum: vt contra nobilem, animum prudentium dicimus. ideo autem paulo post ait, *Arrectis auribus*. Sumit translationem ab animalibus quæ utriusque stultiora sunt. *Vulgus*. Autem masculi & neutri inuenitur sed generis neutri hoc loco, alibi masculini, vt, *In vulgum ambiguas*. Et hoc est artis vt masculino utramur, quia omnia nomina larina in us exentia. si neutrius generis fuerint, teretiæ declinationis sunt, vt pecus pecoris: si secundæ autem fuerint declinationis, masculina erunt vt vulgus, g: quomodo doctus? *Vlurpatum* tamen est vt neutrum genus sit propter vnum Græcum nomen, id est pelagus. Cum enim pelagi faciat, neutri tamen est generis. *Furor armi ministrat*: Sic alibi. *Rimanti* telum ira facit. *Grauem*. *Venerabilem*: vnde & contemptibiles, leues dicimus & bene seruat circa hunc rhetorican diffinitionem, cui dat & iustitiam & peritiam dividit. *Tum pietate grauem*, & *Ille regit datis animos*. O' rator enim ita diffinitur. *Vir bonus*, dicendi peritus *Arrectis auribus*. *Translatio* à mutis animalibus, quibus aures mobiles sunt. An aures pro audiendi sensu posuit, secutus Terentium qui ait, *Arrige aures Pamphili*. *Genitor*. *Venerabilis* vt, *Tybri* pater. Ergo hoc nomen & ad verum patrem pertinet, & ad honorem refertur. *Caloque innectus aperto*. Non per cœlum vectus, sed cœlo iam sereno, vectus per maria. *Flebit*. Torquet vel regit. *Curru*. Non vt quidam putant, pro curru posuit, nec est Apocope: sed ratio artis aurique, quia omnis nominatiuus pluralis regit genitivum singularem, & isosyllabus esse debet, vt hæ muse, huius muse: hi docti, huius docti. Item à genitivo singulari datiuus regitur singularis, vt isosyllabus sit: vt huius docti, huic docto. Inde ergo est, *Curruque abscissa duorum*. *Suspendit capita*. Et Libra die, ne si diei fecisset, maior esset nominatiuus plurali. *Secundo*. *Troianis obsequenti*: Et tractus est sermo à sequentibus servis, id est pedissequis. *Vnde & secundam* fortunam dicimus, quod secundum nos est, id est prope nos, à sequendo.

*Defessi Aeneade, qua proxima litora, cursu
Contendunt petere, & Lybie vertuntur ad oras.
Est in secessu longo locus, insula portum
Efficit obiectu laterum: quibus omnis ab alto*

- A *Frangitur, inque sinus scindit se seunda reductos.*
Hinc atque hinc vastarupes geminique minantur
In cœlum scopuli: quorum sub vertice late
Æquora tutas silent, tum syluis scena corsicis
Desuper, horrentque atrum nemus imminet umbra.
Fronte sub aduersa scopulis pendentibus, antrum:
Intus aque dulces, viuoque sedilia saxo,
Nympharum domus. hic fessas non vincula nauis
Vila tenent, unco non alligat anchora morsu.

B *Defensæ Aeneade. Nunc Troiani, aliquando Romani: ut, Aeneade in ferrum pro libertate tuebant. Proxima litora. Quia post periculum non eligitur litus, sed quocunque occurrerit occupatur. Cursu. Aut secundum quod superius diximus. Proxima cursu: id est cursui. Aut contendunt cursu petere. Et est septimus casus. Vertuntur. Scilicet, proposito itinere: hoc est ab Italia. Est in secessu longo. Topothelia est, id est fictus secundum poetam licentiam locus. Ne autem videatur penitus a veritate discedere. Hispaniensis Carthaginis portus putatur esse, non est enim hic locus in Africa sed propter nominis similitudinem posuit. Nam Topographia est rei vera descriptio. Secessu. Sinu secreto. Locus autem, Sabauidis quem, ut superius. Urbs antiqua fuit. Et ciendum est, quotiens prætermittimus nomen cuiuslibet generis, & interposito pronomine sequitur nomen alterius generis: medium illud pronomen, proprii nominis genus sequitur, ut Salustius. Est in carcere locus, quod Tullianum appellatur. Ecce proprio iunxit, non appellatio. Tullianum enim proprium nomen est: carcer, appellatum. Si autem utraque nomina appellativa fuerint, licenter cui volumus respondemus. Insula portum Efficit. Quem locum sabauidimus, vel in quo insula portum efficit. Inque sinus scindit se seunda reductos. Dividunt se vnde in sinus reductos, id est replicabiles. Gemini. Pares, similes, alioqui & duos significat. Minantur. Eminentia, minantes murorum ingentes. Item, Illa usque minatur, & ita est usque eminente minari videatur. Sub vertice. Circa radices montis, quæ ad extam lineam suscipiunt cacumen, id est verticem. Æquora tutas silent. Tempestate defensa ideo silent.*

- C *Tum sylvis scena corsicu. Syleis corsicis: hoc est sylvarum eoruscarum, id est cribrantium, ut, Iuuenalis, Longa corsicat Sarraco veniente abies. Et posuit septimum pro genituio, ut superius: Pulchra prole. Corsicis. Tremulis vel umbrantibus accipiunt. Scena. Inumbratio. et dicta scena, apud antiquos enim theatri scena parietem non habuit: sed de frondibus umbracula querabant. Scena autem pars theatri aduersa spectantibus in qua sunt regia. Desuper. Pro, supra, præpositione contrarationem adiecta. Horrent. Horror plerunque ad odium pertinet: plerunque ad venerationem, ut hoc loco, sic Lucanus, Arboribus suis horror inest. Atrum nemus. Tropus est: per atrum enim nigrum ostendit: per nigrum, umbrosum: per umbrosum, densum, id est frondibus plenum. Viuo. Naturali: ut, Viuo præterucho horstia saxo. Nympharum domus. Aut verum dicit, & est historia: aut ad laudem pertinet loci. E *Talis inquit locus est, ut domus credatur esse Nympharum. Hic pro illis more suo. Anchora morsu. Dente. Hoc nomen cum in Graeco, unde originem dicit, aspirationem non habeat, in latino aspiratur: quod est contrarium, nam magis Græcorum est aspiratio. Sed hoc in paucis nominibus inuenitur. Morsu autem de anchoris bene dixit: cum alio loco inueniamus, Tum dente tenaci Anchora fundebat naues.**

- 39 *Huc septem Aeneas collectis nauibus omni
Ex numero subit: ac magnorelluris amore
Egyessi, optata potiuntur Troes arena,
Et sale tabenteis artus in littore ponunt.
Ac primum silicis scintillam excedit Achates,
Succepitque ignem foliis, atque arida circum
Nutrimenta dedit, rapuisseque infomite flammam.
Tum Cererem corruptam undis, Cerialiaque arma
Expediunt fessi rerum: frugesque receperas
Et torre parant, flammis, & frangere saxo.*

*Telluris amore. Cuiuscunque post pericula. vnde & superius dixit, Quæ proxima littora cursu A Contendunt. Et paulo post infert. Optata potiuntur Troes arena. Tellurem autem pro terra posuit, quum Tellurem ipsam deam dicamus: terrani elementum, vt plerunque Vulcanum pro igne ponimus. Cererem pro frumento, Liberum pro vino. *Arena.* Quæritur, habeat necne nomen hoc aspirationem. & Varro sic diffinit, Si ab ariditate dicitur, non habet: si ab hærenio, ut in fabri- ci videtur habet. melior tamen est superior etymologia. Sale tabentus. Madefactos dicit asper- gine. In litore. Pro in litus, vt 8. Æneid. Arma sub aduersa posuit radiantia queru, quod sub ad- uersam querum. *Ac* primum silicis scimillare excudit. *Achates.* Bene adiecit speciem, quia in la- pidibus certis inuenitur ignis. Excudit, feriendo elicit: quia cedere est ferire. vnde & incus di- citur: quod illic aliquid cudamus: id est feriamus. *Achates.* Allusus ad nomen. Nam achates lapi- dis species est. Bene ipsum dicit ignem excudit. *Suscepit.* Pro suscepit: vt diximus supra. *Rapu-* B *uo* vius est: sed hoc soluit, antiqua circa communes præpositiones licentia, vt est, Conditus in nubem contra. Et nota conduntur in alio. Item. Sæua sedens super arma. Et, Gemina super ar- bore fidunt. Cicero, *Quod ille in capite ab hostiis duc acceperat.* Item. Et si fortes fueritis in eo, quæ nemo sit ausus defendere. Aut *Rapuit*, rapuit fecit flammarum in fomite. i. celeriter. Sane fomites sunt assilæ quod ab arboribus cadunt, quando incidentur, quod fouent ignem. Clodius scribit, Commentariorum IIII. se ex arboribus fomenta exc. * Item alibi, *Assile ambulæ, ligna excavata à fungis nomine excepto. Cererem.* Metonymia pro frumento. *Corrum plam undis.* Undis emollitam. Cere- liaque armi. Fugiens vilia, ad generalitatem transiit, quæ ad omnia instrumenta pertinent, i. ar- ma, propter carminis dignitatem: & rem vitem auxit honestate sermonis: vt alibi, ne lucernam diceret, ait, Testa cum ardente videret Scintillare oleum. Et sciendum est iudice Euphonia dici C Cerialia, vel Cerialia: Typhoea, vel Typhoia. Cæsareanus vel Cæsarianus. In his ergo licentia deriuuntur est. Exp: diunt. Adhibent vel parant. *Fessi r.* Hoc est penuria fatigati tempestatisibus que. Et *Fessu* generale est: dicimus enim fessus animo: vt, Ter fessus valle resedit. & fessus corpo- re, quod magis est proprium. Et fessus rerum à fortuna videntium, vt hoc loco. Epitheta enim nunquam vacant: sed aut ad augmentum, aut ad diminutionem, aut ad discretionem ponunt se- lent. *Fruges.* Generaliter omnes fruges dicuntur: & errant qui discernunt frumenta à frugibus. Nam Cic. ait, *Olei & frugum minutarum.* quum de leguminibus dicere, vt ostenderet etiam fru- menta fruges vocari. Frugum autem nomen tractum est à frumine, id est eminentie gutturis par- te. *Receptas.* Liberatas de periculo: vt, Medioque ex hoste recepit, id est liberavit. Et torre parant flammis, & frangere saxo. Multi Hysteroproteron putant, non respicientes superiora: quia dixit vndis Cererem esse corruptam, quam necesse fuerat ante siccari. Qui tamen contra hoc illo v- tuntur exemplo, Nunc torre igni fruges, nunc frangite saxo. Et volunt etiam hic Hysteron proteron esse, quod falsum est. Nam & hodie siccari ante fruges, & sic frangi videmus. Et quia apud maiores nostros molarum vius non erat, frumenta torrebant, & ea in pilas missæ pinsabant: & hoc erat genus molendi. vnde, & pinsores dicti sunt, qui nunc pictores vocantur. Pinsere au- tem diei Persius probat: *A tergo quam nulla eiconia pinsit.**

Eneas scopulum interea conscedit, & omnem.
Prospelum late pelago petit, Antea si qua
Iactatum vento videat, Phrygiasque biremes,
Aut Capyn, aut celsis in pupib' arma Caici.
Nauem in conspectu nullam, treis littore ceruos.
Prospicit erranteis: hos tota armenta sequuntur
A tergo, & longum per valles pascitur agmen.
Constituit hic, arcumque manu, celevesque sagittas
Corripuit fidus que telagerebat Achates.
Ductoresque ipsos primum capita alta ferenteis,
Cornibus arboreis sternit, tum vulgis, & omnem.
Miscer agens telie nemora inter frondea turbam.
Nec prius absistit, quam septem ingentia victor
Corpora fundat, humi, & numerum cum nauibus aequet.
Hinc portum petit, & socios partitur in omnes.

Eneas. Merita personarum vilibus officiis interesse non debent: quod bene obsernat ubi- que Virgil. vt in hoc loco. Itē in sexto cū diversis officiis Trojanos diceret occupatos: ait. At pius Eneas arces quibus alias Apollo p. ædet. Niſi cum cauſa pietatis interuenit, vt ad sepeliendū socios

- A socios miscendo se operi hortatur, Necnon Aeneas opera inter talia primus Hortatur socios, paribusque accingitur armis. *Scopulum*. Id est speculam. Et quando speculationem significamus, generis est foemini: ut Specula Milenus ab alta. Speculum autem in quo nos intuemur, generis est neutri, ut Iuuenalis, *Speculum ciuili sarcina belli*. Late petit. In quantum potest. *Pelago*. In pelagus, ut Inferretque deos Latio. *Antra si qu m*. Ordo est. Alcendit scopulum requisitus ante. Capyn, Caicum, si quem videat. Et hoc sit, ut honestior fuerit locutio, ut Terentius qui dicit, *Quod pl. rique omnes faciunt adolescentuli, ut animum ad aliquod studium adiungant plerique equor alere, plerique canes*. Aut certe *Quem vacat, ut superius diximus, istas frequenter vacare particulas*. Ut ipse Virg. *Rhebe diu res si qua diu mortalibus villa est*, nemo dicit siqua villa, sed si villa. Vacat ergo *Qua*. Item in Lucillio, *E quem Panphilum queris. Quem vacat*. nam de uno loquebatur. *Phrygias, Troianas*: Troia enim in Frigia prouincia est dicta; dicta autem ab Æsopi filia Frigia nomine. *Biremes*. Naves habentes remorum ordinem geminum: ut alibi, Triplici pubes quam Dardana versu Impellunt. *In puppibus a.c.* Quia nauigantium militum est in puppis, arma religare. Fiebatque signi gratia: aut Arma pro nauibus armamentis, ut Colligere arma iubet: & alibi. Pacem orare manu, præfigere puppibus arma. *Erranteis*. Pascentes: ut alibi. Mille meæ Siculis errant in montibus agnæ. Re vera enim dum pacuntur, vagantur. Et in septimo de certu, Errabat syluis. *Ceruos*. Cerui dicti sunt *Στόνι μεγάλων*, scilicet cornibus. Sciendum etiam Latina nomina, Græcam plerunque etymologiam recipere. Alij dicunt quod cerui non sunt in ea parte Africæ, sed fictum esse aiunt: Quidam Ceruos pro quacunque fera dictos accipiunt. Nam cerui non sunt in prouincia proconulati, ad quam venit Aeneas. Aut ergo fictum est secundum poeticum morem: aut ob hoc dictum, quia heroicis temporibus ubique omnia nascebantur: ut ipse, Omnis feret omnia tellus. *Prospicit erranteis*. Pascentes. ut, Mille meæ Siculis errant in montibus agnæ. re vera enim dum pacuntur, vagantur. *Tota*. Inter totum & omne hoc interest, quod totum dicimus unius corporis plenitudinem: omne de viuieris dicimus, ut puta Totum auditorium habet scholasticos, hoc est, plenum est auditorium scholasticis, omne auditorium habet scholasticos, id est omnia auditoria. Ut turpant tamen poeta & ista confundunt, ut hoc loco *Tota* pro omnibus posuit: & cōtra pro toto, omnem posuit: ut est, Omnéisque reuerti per Troiam. Statius, *Et totus in pacem ordine nepotes* id est omnes. Plerique deriuationem dicunt ab eo quod est totus, totus: ut ab eo quod est quot, quotus. Sed illud notandum, quod in deriuatione mutat plerunque naturam: nam cum *Tot* naturaliter brevis sit, *Totus* producitur: quotus vero secundum originem suam brevis remanet. *Agmen*. Agmen propriè dicitur ordinata multitudo, ut est ambulantis exercitus. neque enim in uno loco stans, agmen vocatur: aut si inuentum fuerit, usurpatum est: unde bene adiecit *Longum*, ut incidentium ostenderet significationem. *Confitit*. Con secundum naturam brevis est semper, excepto quum flitera, vel sequitur: tunc enim tantum producitur, sicut in syllaba insula, insula. *Hic*. Pro. Tunc, aut pro Ibi. *Corripuit*. Aut de pharetra. Corripuit: ut est, Corripit hic subita trepidus formidine ferrum. Aut ab Achate, ut eam fecutum est per silentium intelligamus: ut illo loco, Ni iam præmissus Achates afforet. Item, Nuc repero, Anchises fatorum arcana reliquit. *Gerbat*. Aut tunc: aut quæ gerere consueverat. *Cornibus arboreis*. Aut subaudi cum, ut illo loco. Atque Ixionij vento rota constitit orbis, i.e. cum vento. Aut certe secundum supradictam figuram, *Cornibus arboreis*. pro Cornuum arboreorum: Melius tamen est, ut *Cum* subaudiatur. ut est Atque Ixionij v.r.c.o. id est cum vento. *Tum vulgas*. Bene *Vulgus*, ductoribus interemptis. *Miscer*. Perturbat. *Frondea* pro frondosa posuit. Sæpe enim dum varietati declinationis student poetae, mutant proprietatem: nam frondeum est totum de frondibus, ut torus. Frondosus vero est locus qui frondes habet: licet enim locus qui frondes habet abundet frondibus, non tamen est de frondibus totus, ut saxosus saxeus. *Quam septem*. Bene definiti numerum: necessitas enim est hæc venatio, non voluptatis, in qua plura requiruntur. *Victor*. Hoc loco propositi effector: ut est. Atque rotis institere victor. *Fundat humi*. Per humum. Et est adverbialiter positum: ut, Humi nitens, id est per humum. *Cum nauibus*. Cacephaton in sermone: quod sit si particulam *Cum* sequatur litera n. *Hinc*. Pro inde, vel post. Abutitur enim aduerbiis, more suo. *Partitur*. Salustius ait, *Provincias inter se partinerant*. Nam & partio, & partior inuenimus.

21 *Vinabonus que deinde cadis onerarat Acestes,*
Littore Trinacio, dederatque abeuntibus heros,
Diuidit, & dulcis moerentia pectora mulcer:
O soci! (neque enim ignari sumus ante-malorum)
O passi graniora, dabit deus his quoque finem.
Vos & Scyllam rabiem, penitusque sonanteis

*Accessit scopulos: vos & Cyclopea saxe
Expertis reuocate animos, mæstumque timorem
Mittite, forsitan & hec olim meminisse iuuabit.
Per varios casus, per tot discrimina rerum
Tendimus in Latium, sedes ubi fata quietas
Ostendunt: illic fas regnare resurgere Troia.
Durate, & vos metrebus seruare secundis.*

Vina bonus qua deinde cadis oneraret *Acestes*. Ordo est. Deinde vina partitur, quæ Acestes derat Trinacrio. Deinde, Vna syllaba tollitur metri causa. Trinacrio Græcum est quod tria æxes habeat, i.e. promontoria, Lilybeum, Pachynnum, Pelorum. Latine autem Triquetra dicitur. *Heros*, Vir fortis, semideus, plus ab homine habens, ut ait Hesiod. *zis*; *negidu*; *rhombus* *diximus*; *negidu* *æpis* *ai*. *sparsus* *negidu* *ai*. *negidu* *negidu*. *O soty*. Ordo est, O loci, reuocate animos. Bene autem socios dixit, ut eis exæquaret. *Ignari*. Immemores. Et est Acyrologia. Ignarus enim est qui ignorat: immemor vero qui oblitus est. *Anæ malorum*, *i*; *i* est, ut alibi, Cæli subterlabentia signa. *O Pass gra*. Arte magna virtutis, vult enim eos meminisse grauissimorum, ut præsentia facilius tolerentur. Ut bene grauiora dicit esse transacta, ut futura ostendat esse leuiora. His quoque Scilicet sicut & grauioribus. *Vos*. Vos certe estis. *Scyllæam*. Exempla pro negotiorum qualitate iumere debemus: ut hoc loco, in marinis periculis ponit peractæ tempestatis exempla. *Penit*; *que*; *s*; *A.s.o.* Id est valde sonantes: aut valde accessibilis, i.e. iuxta. Et bene ait accessibilis, non enim patiuntur hæc pericula, sed his fuere vicini. *Accessi*. Pro accessibili iuxta, dictum per syncopæ. *Cyclopea*. Aut que Cyclops in Ulyssem iecit: aut etiam Siciliam dicit, quæ plurimis locis faxa pro promontoria habet, ibique Cyclopes habitauerunt ut ipse. Centum alii curua hæc habitant ad littora vulgo. Aut Ænam accipit, quæ propriæ Cyclopum fuit: nam & ipse in tertio ait, Nocte illa tecti sylvis immania monstra Perferimus. Quidam tamen hæc faxa inter Caenam & Tauroumenum in modum metarum situ naturali dicunt esse, quæ Cyclopea appellantur, quorum medium & eminentissimum Galate dicitur. *Reuocate animos*. Resumite. *Mæstumque timorem*. Qui memos faciat: ut mors pallida, & tristis senectus. *Mittite*, p*o* Omittite. Aphærcis, quomodo temnere pro cōtemnere. *Forsan*. *Forsis*, *forsitan*, *so te*, *fortasse*, *fors*, *v*. *Fors* & vota facit, sed omnia hæc significant: & varie pro metri ratione ponuntur. *Olim*. Temporis futuri modo. *Meminisse*. Memini & genitium regit & accusatiuum. Dicimus enim & memini malorum, & memini mala, & iusta rationenam memoria obliuio contraria est. Et obliuiscor similiter & genitium regit & accusatiuum, ut Tullius Cicero *Obliviscere cadis*, atque *incediorum*. & *Obliviscor iniurias tuas* b. *C. odi*. *Iuuabit*. Alii non delectabit, sed viis erit tradunt, est autem futuri temporis. Sane huius verbi præteritum perfectum anomalum est, nam cum primæ conjugationis verba tempore perfetto, aut in *Anæ* exeat, ut armatur aut in *vi* solutam, ut tonu: hoc verbum neque in *Aui* facit, neque in *vi*, sed *Vui*, ut *juui*, ut *Lucanus*, *Iuuii sumpta ducim*; *juuii dimissa potestas*. Per varios c. Argumentum à compensatione. *Sedes ubi*. Non vacat quod adiecit quietas. habuit enim sedes in Thracia, sed portentosæ: & in Creta, Sed pestilentes, & ideo non quietas. *Fata* autem quidam hic Dcorum responsa accipiunt. Illic fas regna resurgere Troia. Figura est etiā ante dicta, qua per contrarium aliud intelligimus. Dicendo enim illic fas, ostendit alibi nefas, ut occurreret cogitationi sociorum, ne fatigati tot malis quasunque requirerent sedes, quod etiā in quinto factum est, nsuibus incensis. *Durate*. Duri estote ad sustinendos labores. Sic Horat. *Vix durare possumus* *impersim* & *mor*. *Vosmet*. Met adiutor est. Seiendum autem has particulæ met, piæ, te, ut ego me, quipiam, tute, & similia, ornatus causâ aponi. Sunt autem aduerbia, quicquid enim ab illis sepiem recelerit partibus, aduerbiū fit necesse est. Item quemadmodum probamus aduerbia esse, quia dicimus docte facio, docte feci, docte fecisti, & mutato verbo remanet aduerbiū: ergo, sic & in istis particulis inuenimus. ut egomet, nosmet, ut mutatis casibus, vel personis eadem permaneant, aduerbia sine dubio sunt. Nulla enim hoc alia pars orationis admittit. Notandum sane quod hæc particulæ plerunque naturam suam habent non syllabarum. Nam cum Te & Met longæ sint, tutem et dactylus inuenitur, nec possumus harum partium naturam discutere, quia sub regulis, non sunt.

*Talia voce refert, curisque ingentibus eger
Spem vultu simulat, premvit altum corde dolorem.
Illis preda accingunt, dapiibusque futuris.
Tergora diripiunt costis, & viscera nudant.
Pars in f. sta. secani, verubusque trementiafigunt.*

Littore ahena locant alij, flammæque ministrant.
Tum viætu reuocant vires: fuisse per herbam
Implentur veteris Bacchi, pinguisque ferina.

Voce refert. Pleonasmos est, qui fit quotiens adduntur superflua, ut alibi, Vocemque his auribus hauisi. Terentius, *His oculis egomet vidi. Curia.* Cura dicta quod cor vrat, denique paulo post ait, Premit altum corde dolorem. **E**ger. Eger est & tristis, & male valens, & grotus autem siue & grotans, tantum male valens. Spem. Lætitiam, vt spem fronte serenat, ab eo quod præcedit, id quod sequitur. Nam spem lætitia sequitur: spes in vultu non videtur, sed lætitia. Hæc autem figura & versa vice fit: ut intelligamus ab eo quod sequitur, id quod præcedit, ut Meritæque exspectent præmia palmae. Palmam pro virtute posuit, quæ primum meretur, & palmam post accipit. **P**raede. Ad prædam, vt Inferretque deos Latio. Accingunt, Studiose parant, ut alibi, Accingunt operi. Accinctos autem industrios dicimus, vt Horatius, *Alius ac nos precinelli sumus.* Sicut contra negligentes discinctos vocamus, vt, Discinctos Mulciber Afros. Dapibusque futuris. Ambitiose dixit quod sint cerui dapes futurae. Tergora. Tergus tergoris, corium significat, tergum vero tergi, dorsum significat, ut Salustius, *Silicet quia tergis absinetur.* Sed hoc à veteribus confundebatur vt, Taurino quantum possent circundare tergo. Viscera nudant. Viscera non tantum intestina dicimus, sed quicquid sub corio est, vt, In Albano Latinis visceratio dabatur, id est caro. Est autem nominatiuus hoc viscus huius visceris: vt Lucretius, *Viscus igni sanguenque creari.* Sanguinem autem ideo dixit, quia sanguinis facit, ut carmen carminis. Si enim sanguis diceret, par eslet nominatiuus genitiu, ut anguis, pinguis. Veribus à nominatiuo veru: Ecce nomen de his quæ in numero singulare indeclinabilia sunt, ut veru, cornu, genu. Trementia, Palpitantia adhuc. **L**itore. Pro in liture. Ahena locant. Quibus vtebantur non ad elixandas carnes, sed ad se lauandos. Heroicis enim temporibus carne non vescabantur elixa. Huic autem nomini maiores aspirationem dabant, nam ahena dicebant. Sane aena absolute, ut, Coftis vndantis aeni, & aena vndantia flammis, quidam autem aenum speciem vasis, non vtique aenei tradunt, ut, Neutius, aeneus plumbus. Tum viætu. Tum, id est vel postquam se lauerunt, vel postquam cibum parauerunt. Viætu. Cibo, vnde & coniuictores dicimus, vt Horatius, *Ns quia sum tibi Mecanas coniutor.* Nam coniuixæ a coniuicio dicuntur. Fuss. Polysemus sermo est, significat autem discubentes, nam olim sedentes vesci confuerant. **I**mplentur. Impleor duos casus regit genitium & ablativum, dicimus enim impleor illius rei, ut Cicero, *Squaloru plenus ac pulueris.* Et Terentius, *Plenus rimarum sum.* Et impleor illa re, ut hoc loco, & alibi, Plenamque sagittis Threiciis. Et Iuuenalis, *Letlica Mashonis Plena ipso.* Ferina. Feras dicimus, aut quod omni corpore feruntur, aut quod naturali vntur libertate, & pro desiderio suo feruntur, propter omnes quadrupedes feras dicebant, ut Inque feri curuam compagibus aluum Contorfit.

23 Postquam exempta famæ epulis, mensa que remote,
Amisso longo socios sermone requirunt.
Spemque, metumque inter dubij, seu viuere credant,
Siue extrema pati, nec iam exaudire vocatos.
Principè pius Aeneas, nunc acris Oroni,
Nunc Amycicafum gemit: & crudelia secum
Fata Lyci, fortèisque Gyan, forteisque Cloanthum.

Postquam exempta famæ. Caute in moestitia cibis famem exemptam dicit, id est fugatam, non ad affluentiam que sitam. Mensaque remote. Quia apud maiores ipsas apponebant mensas pro discis, vnde est, Et mensa grata secunda. Duas enim habebant mensas: vnam carnis, alteram pocularum. Amisso. Non re vera, sed ut illo tempore putabant. Exaudire vocatos. Aut subaudimus deos, & quasi conquestio est, quod non electuntur precibus. Aut quod illi mortui sint. Aut certe hoc dicit, Non solum perire eos, sed nec sepulturam habere ad quam vocentur. Nouimus enim quod mortuorum umbræ ad sepulchra vocabantur, ut est, Manesque vocabat Hectoreum ad tumulum. Et est figura, ab eo quod præcedit, id quod sequitur, quia post facta sepulchra manes vocantur. **P**ro ipse. Inter omnes quasi aliis magis pius. Oroni. Pro Oronis, vt, Immritis Achilli. Secum. Propter socios, vt supra, Spem vultu simulat. Et iam finis, Fabularum, vel diei, sequitur nāque paulo post, Aeneas per noctem plurima voluens. Et sciendum est Virgilium non semper dicere ortum vel occasum diei, sed aut intellectui relinquere, ut hoc loco: aut negotiis tempora significare, est autem poetica ~~ramam~~, nō omnia exprimere. vnde ait Horatius in arte poetica, Nec verbum verbo curabis reddere fidem Interpres. Quamvis plerique de translatione Græcitatis hoc

afferant dictum. Homerus sane ista contemnens tempora vniuersa describit. *Cum Iuppiter aethere summo Despiciens.* O Economiam istam secundum matheflan videtur ordinasse Virgilius. Nam Iupiter in altitudine sua positus cum Venere, significatur quod per mulierem aliquam; felicitas possit euenire. Ergo quoniam Aeneas in parte regni admittetur à Didone per occasionem coniugij, idcirco hæc poeta præmisit. Sane & illud animaduertendum, quod peritissime dixit tristorem Venerem tuisse cum Ioue, ex quo significat exitum vxoris infelicem futurum: nam se utique Dido intermit. Quod autem Mercurium facit à Ioue defluentem ad occasum descendere, id est ad ima terrarum: ostendit inimicitias quidem fore; sed minime diuino tempore permanere. Illud etiam Mathematici dicunt, Venere in Virgine posita misericordem fœminam nasci, atque adeo Virgilius fingit in habitu virginis venatricis, Venerem occurrisse filio: quod & misericordem postea reginam probauit Aeneas, & in venatione cum ea permisus est.

24

*Et iam finis erat, cum Iuppiter aethere summo
Despiciens mare veliuolum, terrasque iacentieis,
Littoraque & latos populos, sic vertice cœli
Constituit, & Libya defixit lumina regnis.
Atque illum talei iactantem pectore curas
Tristior, & lachrymis oculos suffusa nitenteis
Alloquitur Venus, O, qui res hominumque, deumque
Æternis regis imperius, & fulmine terres,
Quid meus Aeneas in te committere tantum,
Quid Troes potuere? quibus tot funera passis
Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis?*

Summo Epitheton est: quia omnibus superior est. *Despiciens.* Deorsum aspiciens, sicut suspiciens, sursum aspiciens. Notandum sane quia si despiciens dixerimus, diligenter inquirent significamus, sicut deduco & diduco. Nam deduco est prolequor: diduco vero, diuido. *Veliuolum,* Duas res significat, & quod velis volatur, vt hoc loco: & quod velis volat. vt Ennius, *Nubes veliuolas,* qui & proprie dixit. Et est reciproca metaphora nauium & auium. Legimus enim, Et velorum pandimus alas: & contra de apibus, Nare per æstatem liquidam: quum natatus natuū sit, alæ vero auium. Et sciendum est esse reciprocas translationes & partis vnius. *Iacentieis.* Aut in lögum expositas: aut proprium epitheton est terrarum. nam cum cætera elementa mobilia sunt, sola terra stabilis est vnde & bruta dicuntur. *Latos populos.* Quum populos numero plurali dicimus, vrbes significamus: quum vero populum, vnius multitudinem ciuitatis intelligimus. *Sic.* Quid est sic? id est vt ista conspiceret. *Ei Libya defixit lumina regnis.* Proœconomia, id est dispositio carminis. Vituperabile enim fuerat si ex abrupto transitum faceret, quod in nouo fecit. Atque ea diuersa penitus dum parte geruntur. quæ res tamen excusat vno sermone. Atque ea, id est eo tempore, quod solum est interpositum. Nunc vero bene transit, quod inducit Iouem, & de rebus humanis cogitantem, & Africam respicientem, ad quam venere Troiani. Vnde honestus color est, vt Venus adeat Iouem, timens ne Romana fata Carthagini concedat: felix enim eventus sequitur loca quæ respexerit Iuppiter: vnde in secundo ait, Aspice nos hoc tantum. Et alibi, Atque oculos Rutulorum reicit aruis, vbi erat futura victoria. *Talis.* De rebus humanis. *Iactantem pectore curas.* Nunc secundum Stoicos loquitur, qui deos dicunt humana curare. interdum secundum Epicureos, poetica vtens licentia. *Tristior.* Comparativum posuit proposituo, quando enim *Tristis* est Venus, vt nunc *tristior*, diceretur? *Oculos suffusa nitenteis.* Nitidos oculos lachrymis perfusos habens. Et est figura quæ fit quotiens principio præteriti temporis à passu, iungimus casum accusatum: vt Deiectus animum, mœsta vulturn. Dicendo autem *Nitenteis* expressit etiam nimiam in lachrymis pulchritudinem, sicut de Euryalo, Lachrymæque decoræ. *Æternis regi imperiis, & fulmine terres.* Volunt quidam superfluo Regis ad deos referri, Terres ad homines: nec scientes maioris esse potestatis, idem posse circa deos, quod circa homines. *Et fulmine terres.* Non sine causa adiecit *Terres.* Est enim fulmen quod terreat, est quod affletivi, Fulminis afflavit ventis, est quod puniat, vt, Vel pater omnipotens adigit me fulmine ad umbras. Peremptoris utem fulminis late patet significatio, est quod præsigit. *Mens Subaudi filius, vt Aiacis Oilei.* In te. Modo contra te alibi pro significat: vt quietum Accipit in Teucros animum, id est pro Teucris. *Quid Troes posuerit?* Argumentum est ab impossibili, vt alibi. Nou ea vis animo, & est validius quam à voluntate plus enim est non posse quam nolle. *Troes.* Tros Trois tertiae declinationis. Omnia enim nomina monosyllaba Graeca, quæ in Latinum sermonem transeunt, tertiae declinationis sunt, & tam Latine quam Grace

A Græcè declinari possunt, ut Tros Trois & Troos, Pan Panis & Panos, vt Arcadici dictum Panos de more Licæi. Ob Italianam. Iuxta Italianam antiquo more dictum accipiunt, ob enim veteres priuixta ponebant: aut ob, propter: Terentius, *Quod nam ob factum: aut ob, circum ut Turni fepestis ob oꝝ, quasi circa; aut ob, contra, ut obstat, & obloquitur. Ob Italianam.* Ne ad Italianam perueniant, toto orbe pelluntur. Atqui in Africæ sunt, sed si diligenter requiras, etiam inde pelluntur: ait nanque, Hoſpitio prohibemur arenæ.

- 25 Certe hinc Romanos olim voluentibus annis,
Ilin fore ductores, reuocato à sanguine Teucri,
Qui mare, qui terras omni ditione tenerent,
Pollicitus: quæ te genitor sententia verit?
Hoc equidem occasum Troiæ, tristeisque ruinas
Solabat, satis contraria fata rependens.
Nunc eadem fortuna viros tot casibus actos
Insequitur, quem das finem rex magna laborum?

Certe hinc Romanos. Atqui nusquam hoc legimus, sed per silentium intelligimus, ut superius de lumine audierat. Olim fore. Et est futurum. Voluentibus. Volubilibus. Et est participium pro nomine. Voluens enim est qui voluit: volubilis autem qui voluitur habiliter. Anni autem voluuntur, non voluunt. ut est. Atque in se sua per vestigia voluitur annus. Alij quod deficit lingua Latina participio præsenti passu, prælens actuum positum volunt, ut, voluentia plaustra, & siliqua quassante legumen: qua quassetur. Fore. Futuros esse. Et est de verbis defectiis. Reuocato. Dicendo Reuocato, ostendit Italianam, vnde Dardanus fuerat. A sanguine Teucri. Teuctum pro Dardano posuit. Dardanus enim de Italia profectus est, Teucer de Creta. Et hic usurpauit. solent poetæ nomina de vicinis prouinciis, vel personis usurpare. vt, Domitus Pollucus habens Cyllarus, quum Castor equorum domitor fuerit. Item, Et manus Progne peccus signata cruentum, pro Philomela. Item Didonem dicit Sidoniam, quum sit Tyria, à loci vicinitate, h̄c. Quid loquar aut Scillam Nisi? quum Phœci fuerit. Et sciendum inter fabulam & argumētum hoc est historiam, hoc interesse: quod fabula est dicta res contrā naturam, sive facta, sive non facta, vt de Pasiphae. Historia, est quicquid secundum naturam dicitur, sive factum, sive non factum. vt de Phædra. Omni ditione. Melius Omni quam Omnis. vt significet omni potestate, pace, legibus, bello. Pollicitus, Pollicemur sponte, rogati promittimus. Quæ te genitor sententia verit?
Quæ Pro eas* aut qualis. Verecundè agit Venus. Nec enim conueniebat, vt aperte contravoxem ageret apud maritum. vnde & similiter responderet Iupiter. Neque me sententia verit. Hoc. Hac re, propter hoc quod sciret Æneæ socios imperaturos. Fatis contraria fata. Vtrum fatis bonis in præsentibus. Rependens. Compensans. Et est translatio à pecunia. Eadem. Similis qualis ab initio fuit: vt ostendat nec longitudinem temporis prodeſſe Troianis. Finem. Ac si dicteret, non regnum requirimus, sed finem laborum.

- E 26 Antenor potuit medis elapsu Achiuis
Illyricos penetrare sinus, atque intima tatus
Regna Liburnorum, & fontem superare Timauis:
Unde por ora nouem vasto cum murmure montis
It mare proruptum, & pelago premit arma sonanti.
Hic tamen ille urbem Pataui sedesque locauit
Teucrorum, & genti nomen dedit armaque fixit
Troia: nunc placida compostus pace quiescit.
Nos, tua progenies, cœli quibus annuis arcem,
Naibus (infandum) amissis unius ob iram
Prodimus, atque Italos longe disungimur oris.
Hic pietatis honos: sic nos in sceptris reponis?

F Antenor potuit. Capto Ilio Menelaus memor se & Vlyxen beneficio Antenoris seruatos cum repentes Helenam ab eo essent suscepti, ac penè à Paride aliisque iuuenib. intercepisti essent, parem gratiam reddens in uiolatum dimisit, qui cum vxore Theano & filiis Helicaone & Poli-

damante: ceterisque sociis in Illyricum peruenit, & bello exceptus ab Eupaneis ex rege veleb.* A victor urbem Patauium condidit, id enim responsi accepérat eo loco condere urbem qua sagittis auem petisset, ideo ex auis petitæ auspicio Patauium nominatum. Hi autem duo Troam prodidisse dicuntur secundum Litium: quod & Virgilius per transitum tangit, Se quoque principibus permixtum agnouit achiuis. Non sine causa Antenor posuit exemplum, quum multi euaserint Trojanorum periculum: vt Capys qui Campaniam tenuit, Helenus qui Macedoniam, ut alij qui Sardiniam secundum Salustium, sed propter hoc ne forte illud occurreret, iure hunc vexat, tanquam proditorem patriæ. Elegit ergo similem personam: Et excusat Horat. dicens, Ardentem sine fraude Troiam. hoc est sine proditione, quæ quidem excusatio non vacat. nemo enim excusat nisi rem plenam iuspcionis. Sienna tamen dicit solum Antenor prodidisse: quem si velimus sequi, augemus exemplum: Si regnat proditor, cur pius vagatur? Antenor autem ob hoc creditur Græcis patriam prodidisse, quia & auctor reddendæ Helenes & legatos ad hoc venientes suscepérat, & Vlyxem mendici habitu agnitiū non prodidit. Potuit. Plus est quod dixit potuit non meruit. *A. hiis.* ab aecho Iouis & Pithie filio dicti. *Illyricos penetrare finis.* Antenor non inde venit quidam Aeneus rex, qui Venetiam tenuit, à cuius nomine Aeneiam dicit, postmodum populi, contra quos misus est Drusus. Hi autem ab Amazonibus originem ducunt, vt etiam Horatius dicit, *Quibus mos unde ducim⁹, per omne temp⁹ Amazonia securi dextras obar-⁹ mar, querere distili.* hoc ergo nunc ad augmentum pertinet, quod tucus est, etiam inter seuos populos erat. *Fons et timavi.* Amant poëta rem vnius sermonis, circumlocutionibus dicere, vt pro Troia, dicant urbem Trojanam, pro Buthrotio, arcem Buthroti. sic & modò pro Timauo ait fontem Timaui. Et paulo post, urbem Pataui, id est Patauium. *Superare.* Nauticus sermo. Lucilius: *Promontorium remis superamus Minervæ.* Vnde per ora novem. Multi septem esse dicunt. quod si incerta fides est, finitus est numerus pro infinito. *Vaflo cum murmure montis.* Tanta vi exit in mare, vt etiam vicinus mons personet, superius, Illi indignantes magno cum murmure montis Circum claustra fremunt. *Et per ora Timaui.* Usque ad initium fontis, hoc est, usque ad montem. Timauus autem in Histria est inter Aquileiam & Tergistum. *Mare.* It quasi proruptum mare. Amat poeta rem historiæ carmini suo coniungere. Varro autem dicit hunc fluuum mare ab incolis nominari. *Proruptum.* Id est effusum fluens. Et melius proruptum quam præruptum. Bene autem definit, quid est largus fons, solutum mare Pelago. aquarum abundantia. *Premis.* Populatur, yaſtat, D in illis enim locis accessu mari⁹ * it. *Hic tamen.* Hoc est etiam in loco difficulti. *Urbem Pataui.* Geni. tracta. *Hoc est Patauij.* Patauium autem dictum, vel à Padi vicinitate, vel sicut supra dictum est, * alii à palude palma quæ vicina ciuitatis est, quasi padauium: vel *l'au' m'ir'dey*, quod capitulo augurio dicitur conditum: vel quod auem telo petisse dicitur, & eo loco cōdidiſſe ciuitatem. *Sed s̄que locauit.* Ex votis suis facit inuidiam, dicens id concessum Antenor, quod ipsa desiderat: *Et genti nomen dedit.* Hoc est, quod ne victori quidem concederetur Aeneæ: quod scimus à Iulione esse perfectum, contra quam oblique loquitur, propter considerationem mariti. Hi autem primis temporibus ab Antenore dicti sunt Antenoridæ. *Armaque fixis Troia.* Hoc est, securus est: quia solent amissa militia, siue gladiatura, quibuslibet templis arma suspendere. vt Horatius, *Veianus armis Herculis ad postem fixis.* *Compositus* pro compositus. Syncope est, detraxit enim de medio syllabam, vt. Et pocula porgitate dextris. *Nos tua progenies.* Sic loquitur quasi patitur & ipsa quod & filius, & bene. *Tua progenies* propter Antenorem. Est autem Epexegeſis. vt. Ait ego quæ diutum incedo regina. *Annis.* Licer ipsa dea sit, tamen sub persona Aeneæ se posuit: bene autem annis. Quia nutu ſemper promittit aliiquid Iuppiter. *Nauibus amisis.* Cur cum vna nauis perficit hoc dixit? inuidioso dixit & exaggerat. *Infandum.* Pro infande posuit, vt in vi. Miserum sepe na quotannis. Item, Torrumque repente Clamat. pro torue. Est est figura, qua fit quotiens nomen pro aduerbio ponitur, magis autem poetica est: in prosa aut rata, aut nunquam. tamen hoc loco. *Infandum* potest esse etiam interiectio dolentis. *Vnius.* Produxit hic penultima *Prodimur.* Multa quidem hic sermo significat, sed modo porro damur: scilicet ab Italia prohibemur. Et sciendum est, omnium authorum esse consuetudinem, res dubie positas, in sequentibus explanare, & plenius dicere. vt hoc loco: nam quid est prodimur, ostendit dicens, Atque Italiam longe disiungimur oris. *Hic.* Id est talis. vt. Hunc ego te Euryale aspicio, id est talem. *Pietatis.* Hic ostendit Trojanos non solum malos sed pios. *Honor.* Cum secundum artem dicamus honor, auctor, lepor: plerunque poeta in s̄ mutant causâ metri. *Os enim longa est.* Or breuis, hoc quidem habet ratio: sed hic sine metri necessitate honor dixit. Item Salustius pene ubique labos posuit, quem nulla necessitas coegerit. Melius tamen est seruire regulæ. *Sic.* Hoc est per naufragia. *In sepius reponit.* Id est restituimus in regna quæ amissimus.

A 27

*Olli subridens hominum fator, atque deorum,
Vultu, quo cælum, tempestatis que serenat,
Oscula libauit natae: debint talia fatur:
Parce metu Cytherea, manent immota tuorum
Fata tibi: cernes urbem, & promissa Lanini
Mœnia, sublimèque feres ad sydera cœli
Magnanimum Æneam: neque me sententia verit.*

B *Olli.* Modo tunc, propter sequentia. pronomen enim cum nomine, non debet poni, sed pro ipso nomine & nullius dicit; illi natae.* Alias tamē, *Olli* illi significat, vt, *Olli* dura quies oculos: & ferreus vrget somnus. *Subridens*. Lætum ostendit Iouem, & talem qualis esse foler quum facit serenum. Poetarum enim est, elementorum habitum dare numinibus, vt supra de Neptuno dictum est. *Serenat*. Hoc verbum de his est, que carent prima posizione: quod sit in his qua in nostra non sunt potestate, vt tono fulmino-pluio. hæc enim non possumus dicere, nisi sit tale, aliter vt Jupiter dicat. *Oscula libauit natae*. Leuiter tetigit. Et sciendum osculum, religionis esse, suauium voluptatis. *Parce metu*. Quotiens in caussis arguimus, ante nos purgare debemus, & sic ad C actionem descendere, quod & hoc loco Jupiter facit. ante enim obiecta purgat, & sic venit ad promissionem. Et est. *Parce metu*. elocutio vñialis, id est dimitte metum: quomodo dicimus parce verbis, parce iniuriis. *Cytherea*. Omnia quæ apud Græcos & diphthongum habent, apud Latinos in e productum conuertuntur. *Kytherea*, Cytherea: *Aeneas*, *Medea*, Medea. Omnia autem quæ dicit Jupiter, ad solutionem pertinent antedictorum. Ideo autem nunc dicit, *Parce metu*: qui superius dixerat *Tristis*. *Marent immota*. Quia dixerat, *Quæ te genitor sententia verit?* Et simul per transitum dogma Stoicorum ostendit, nulla ratione posse fata mutari. *Tuorum*. Trojanorum, vel Romanorum. *Fata tibi*. Non propter te. Fati enim immobilis ratio est, sed aut vacat *Tibi*. vt, *Qui mihi accubant in coniuiis*. Aut certè tuta sunt tibi fata, non tamen propter te. *Cernes urbem*. Alij dicunt Romam vel iplam Lauinium: multi & Epexegeſi faciunt. *Cernes urbem*. Id est promissa Lanini mœnia. Videbat autem figurate dictum urbem & mœnia, quia diversis idem significavit. *Sublimèque feres ad sydera cœli*. Aeneas enim post errores IIII. annos cum ad Italiam peruenisset, Turnus rex Rutulorum causâ Laniniæ. Latino Aeneaque bellum indixit, sed primo prælio Latinus est interemptus, secundo vero Aeneas Turnum occidit. Ipse vero vt quidam dicunt cum Mezentium, vt quidam vero Mefapum fugeret, in Numicum flum cecidit, vt vero Ouidius refert in cœlum raptus est, cuius corpus cum post viatos Rutulos Ascanius quereret & non inueniret, in deorum numerum credidit relatum. *Magnanimum Magnum* & parvus, quoniam mensuræ sunt, ad animum, non nisi *est robus*; adhibentur.

E 28

*Hic tibi fabor enim quando hac te curare mordet:
Longius & voluens fatorum arca monebo)
Bellum ingens geret Italia: populosque feroceſ
Contundet, moreſque viriſ, & mœnia ponet
Tertia dum Latium regnantem viderit etias,
Ternaque transierint Rutulis hyberna ſubactis.*

F *Hic.* Id est Aeneas. Et est ordo. *Hic bellum ingens geret Italia*. Alii ibi pro post hoc quod dicit accipiunt, vt sit loci aduerbiū, pro tempore. *Tibi fabor enim*. Hoc loco excusat quæſionem futuram, quæ Veneri dolenti quæ vera sunt dicat. sed aliter loquetur cunctis præsentibus Dñis: dicet enim in decimo Abnveram bello Italianam concurrere Teucris. *Quando*. Siquidem, quoniam. *Remordet*. Sollicitat. Terentius, *Par pari refero*, quædam remordet. *Arca*. Secreta. *Vade* & arca & arx dicta, quasi res secreta, à qua omnes arceantur. *Italia*, in Italia, & detrahit præpositionem more suo. vt alibi. Non Libyæ, non ante Tyro dispectus Hiarbas. Id est in Tyro, nam si aduerbialiter vellet, Tyri diceret. *Populosque feroceſ Contundet*. Incongruum fuerat in consolatione bella præditere: ob hoc ergo etiam victoriani pollicetur. *Moresque vi is & mœnia ponit*. Hysteroproteron in lensu. ante enim ciuitas post iura conduntur. Leges autem etiam mores dici non dubium est. *Tertia dum Latium*. Dum pro donec, vt dum conderet urbem, id est donec, quidam ideo bis annos ternos memorias tradunt. vt tres annos solum Aeneam regnaturum significaret, quod cum Latino alios tres annos regnasse dicitur.

At puer Aescanius, cui nunc cognomen Iulo
 Additur (Ilus erat, dum res stetit Ilia regno)
 Triginta magnos volvendis mensibus orbes
 Imperio explebit, regnumque à sede Lauini
 Transferet, & longam multa vi muniet Albam.
 Hic iam tercentum totos regnabitur annos.
 Gente sub Hectorea: donec regina sacerdos
 Marte grauis geminam partu dabit Ilia prolem.

At puer Aescanius. Prudenter exitum Aeneas & ostendit, & tacuit dicendo filium postea regnaturum. Cui nunc cognomen Iulo Additur. Secundum Catonis historiam hoc habet fides: Aeneam cū patre ad Italiam venisse, & propter inuasos agros cōtra Latinum Turnumq; pugnasse, in quo prolio periret Latinus. Turnū postea ad Mezentium confusisse, eiusq; frētu auxilio bella renouasse, quibus Aeneas Turnusq; pariter rapti sunt. Migrasse postea in Aescanium & Mezentium bellā, sed eos singulari certamine dimicasse. Et occiso Mezentio Aescanius Iulum cōceptū vocari à prima barba lanagine, quæ eiēpore victoræ nascebatur. Scindū est autem hunc primo Aescanius dictū à Phrygia flumine Aescanio. vt, Transque sonantem Aescanium. Deinde Iulum dictū à rege Ilo; vnde & Iulum. Postea Iulum occiso Mezentio de quibus nominibus hoc loco dicit. At puer Aescanius cui nunc cognomen Iulo Additur. Ilus erat. Ab hac autem historia ita discedit Virgilius, vt aliquibus locis ostendat nō se per ignorantiam, sed per artem poetica hoc fecisse. vt illo loco, Quo magis Italia mecum latere reperta. ecce *opus eius non dixit:* ostendit tamen Anchise m ad Italiam peruenisse. Sic autem omnia contra hanc historiā ficta sunt, vt illud ubi dicitur Aeneam vidisse Carthaginem, cum constet eam Lxx. annos ante urbē Romam conditam. Inter excidium vero Trojæ & ortum urbis Romæ, anni inueniuntur ccc l x. Cognomen Iulo. Si proprie loqueretur, agnomen diceret, sed magis ad familiam respexit: quia omnium gens Iulia inde originem ducit. Dicimus autem & nomen mihi est Cicero. vt, *Hec yra ista huic nomen fabulae, & Ciceronis. vt Salust. Cui nomen obliuionis considerant. & Ciceroni:vt, cui Romanio cognomen erat, & Ciceronem: vt, Aeneas sique meo nomen de nomine fingo.* Melius tamen est datuō ut Ilius erat. Deest qui: debet autē dicere qui Ilus erat. Ilia. Pro Iliensisbus, vt Plautus: D Hec tor Ilius pro Iliensis. Triginta. Quod xxx tantū annos regnauit. Vel quod Cato ait, xxx annis expletis eum Albam condidisse. Magnos orbes. Tria sunt genera annū: aut enim lunaris annus est xxx. dierū, aut solstitialis, xii. mensium: aut secundū Tullium magnus, qui tenet xii. millia quingentos l i v. annos, vt in Hortensio. Et hec annorum, quos in Fafis habemus, magnus x i. millia quingentos l i v. ampliatur. Hoc ergo loco Magnum dicit cōparatione lunaris anni, qui est xxx. dierū. vt alibi, Interea magnū sol circūvoluitur annum. Annus autē dictus quasi annus, id est anulus, quod in se redeat, vt est. Atq; in se sua per vestigia voluitur annus. Vel x m̄. siāndū, id est ab innuovatione. Volūlis. Volubilibus vt supra. A side Lamini Tā se: et. Verū est: vītā enim nouercalē inuidiam, deseruit Lauinium, quod Timore Aescaniū Lauinia post Aeneas mortem ad Tyrum paternū pastorem, grauida confugit ad sylvas, ibi; Sylvum peperit, & Albam E condidit ab omniē porcā albā repertā, vel situ ciuitatis, vī. Modo virtute, nam multa significat. Hic iam. Præterea. Tercentum. Quomodo ccc. annos dicit, cum eam quadringintis constet sub Albanis regibus regnasse? Sed cum præscriptione hoc dicit tercentū enim vique ad ortum urbis Romæ accipiamus: Ait enim, Donec regina sacerdos Marte grauis. Et constat in regno Romuli & Numi, & Tullij Ostilij, qui euerit Albam, centum annos quibus pariter Roma & Albam regnauerunt, esse consumptos Tūcos. Id est sine fine. Gente sub H. Hecora. Id est Troiana. sed debuit dicere Aeneas. Dicimus superius poetas nomina ex vicino vñspate. Donec regina sacerdos. Historia hoc habet Amalus & Numitor fratres fuerunt filij Procas. Amulius autē frātrem pepulit regno & filiū cius necauit: filiam quoq; eius Iliam. Veste sacerdotem fecit, vt spē sibolis auferret, à qua se puniri posse coḡouerat: Hac cum peteret aquas ad sacra repentina F occursu lupi turbata refugit in speluncam, in qua à Matre cōpresa est, vnde nati sunt Remus & Romulus: quos cum matre Amulius præcipitari iussit in Tyberim, hanc, vt quidam dicit, Iliā fibi Anten fecit vxorem: vt alij, inter quos Horatius, Tyberis, vnde ait, *Vxorius annis.* Pueri vere expostū ad vicinā ripam delati sunt, ad quos Vagientes lupa de vicinis montibus venit & vbera præstir, sed cū eos Faustus pastor eius loci animaduertit, nutriti à fera, & picum parram que circumulitare, suspicatus diuinę originis sobolem, ad Accam Laurentiam vxorē quę ante meretrice fuerat detulit, quę eos aluit. Hi postea auum suum Numitorēm occiso Amulio reuocarunt in regna: quibus dum cum alio angustum Albā videretur regnū, recesserunt, & capratis au-

A tis auguriis urbem condiderunt. Sed Remus prior sex vulnures vidit, Rōmus postea XII. quæ res bellum creavit. in quo extinctus est Remus, & a Rōmi nomine Romani appellati. Ut autem pro Rōmo, Rōmus dicitur, blandimenti gratia factum est, quod gaudet diminutione. Sed à lupa ideo dicuntur alti propter turpitudinem. nec incongrue: nam meretrices lupas vocamus: vnde & luparia. Et constat hoc animal in tutela esse Martis. *Regina*. Rōgi filia abusus dicit more poetico. ut alibi: *Magnum reginæ sed enim mileratus amorem*, id est regis filia *Pasiphaes*. *Martę grauis*. Grauida. ut Non infusa graueis tentabunt pabula foetas.

30. *Inde lupa fulvo nutricis tegmine latus*

Romulus excipiet gentem & mauortia condet

Mænia, Romanosque suo de nomine dicet.

His ego nec metas rerum, nec tempora pono:

Imperium sine fine dedi, quin aspera Iuno,

Quæ mare nunc terrasque meru, cœlūmque fatigat,

Consilia in melius referet, mecumque forebit

Romanos rerum dominos, gentemque rogatam.

Sic placitum: veniet lustris labentibus etas,

Cum domus Assaraci Phthiam, clarasque Mycenæs

Seruitio premet, ac vītis dominabitur Argis.

Inde. Post, vel deinde vel tone, aduerbium loci pro temporis. *Fulvo tegmine*. Id est pelle lupæ, qua vtebatur more pastorum. sed hoc multi reprehendunt cur nutricis tegmine vſus sit, qui gemina ratione refutantur: vel falsitate fabula, vel exempli Iouiss, qui captæ nutricis vtitur pelle. *Latus*. Virtute alacer. *Romulus*. Bene Rōmulum solum ait, dissimulans de parricidio. *Excipiet gentem*. Remo scilicet interempto post cuius mortem natam constat pestilentiam. vnde coniulta oracula dixerunt, placando esse manes fratris extincti, ob quam rem sella curuli, cum sceptro & corona, & cæteris regni insignibus semper iuxta fancientem aliquid Rōmulum ponebatur, ut pariter imperare videretur. vnde est, Remo cum fratre Quirinus Iura dabunt. *Romanosque suo de nomine*. Perite: non ait Romam, sed Romanos. Vrbis enim illius verum nomen, nemo vel in sacrifici enuntiat. Denique tribunus plebis quidā, vt ait Varro, hoc nomen ausus enuntiare, *In cruce leuatus est*: quod ne Iginus quidem quum de situ vrbis loqueretur, expressit. *Nec metas rerum, nec tempora pono*. Metas, ad terras retulit: Tempora, ad annos. Lawinio enim & Albe finem statuit, Romanis æternitatem. *Quin*. Quinetiam. Minus enim est. *Etiam*. Nam plenum est quinetiam. vt Quinetiam hyberno molitis sydere classem. *Aspera Iuno*. Tolerabilius hoc Iuppiter dicit. *Mens*, vt iupra, id est metuens. *Terras cœlumque fatigat*. Alibi. Absumptæ in Teucros vires cœlique misere. *Consilia in melius r'feret*. Quia bello Punico secundò, Iuno placata, vt ait Ennius, cooperit fauore Romanis. *Gentemque rogatam*. Bene gentem, quia & sexus omnis & conditio toga vtebatur: sed serui nec colobia nec calcos habebant. Togas etiam fœminas habuisse, cycladum & recini vſus ostendit. Recinus autem dicitur quod post tergum velicitur, quod vulgo Mauorte dicunt. *Sic placitum*. Vel fatis, vel mihi, nam imperiale est. *Lustra*. Quinquenniis. Et bene Olympiadibus computat tempora, quod magis ad Louem pertinet, quia nondum erant vel Roma vel consules. Lutrum autem dictum, quod post quinquennium unaquæque ciuitas lustrabatur. Vnde Romæ ambilustrum quod non licebat, nisi ambos Censores post quinquennium lustrare ciuitatem. *Aetas*. Iuxta veteres etas hic pro tempore posita est, alibi pro modo annorum, vt est, vbi iam firmata virum te fecerit etas, & Aetas Lucinam iustosque pati hymenæos. *Demus*. *Assarac*. Troiani, id est familia Troiana. Nam Assaracus Capyn genuit, Capys Anchiseum: vnde Aeneas author Romanj generis: ex quibus Muonius qui Achaiam vicit. *Phthiam*. Achillis partiam. *Mycenas*. Agamemnonis patriam, vt Agamemnoniasque Mycenæs.

31. *Nascetur pulchra Trojanus origine Cæsar,*

Imperium Oceano, famam qui terminet astris:

Iulius à magno demissum nomen Iusto.

Hunc tu olim cœlo spolis Orientis honustum

Accipies secura, vocabitur hinc quoque votis.

Aspera tum posuis mitescens facula bellis.

Cana fides, & Vesta, Remo cum fratre Quirinus
 Iura dabunt: dira ferro, & compagibus arctis
 Claudentur bellum porta furor impius intus
 Sana sedens super arma, & centum vincitus abenit
 Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento.

Nascetur. Ad illud respondet, Certe hinc Romanos. Et omnis poetæ intentio, ut in qualitate carminis diximus, ad laudem tendit Augusti: sicut & in Sexti catalogo, & in clypei descriptione. Hæc autem Louis allocutio, partim obiecta purgat, partim aliqua pollicetur. Pw'chr. Allusit propter Venerem. *Trojanus*. Ac si diceret, etiam Cæsar Trojanus est. Cæsar. Gaius Iulius Cæsar, qui in Curia Pompeiana à Cassio & Bruto, aliisque Pompeianis occisus est Romæ, interfecit Pompeio ab eo apud Alexandriam. Caius prænomen est: Iulius nomen ab Iulo: Cæsar vel quod cælo matris ventre natus est, vel quod auus eius in Africa manu propria occidit elephantem, qui Cæsar dicitur Pœnorum lingua. *Imperium Oceano*, famam qui terminet astris. Aut ad laudem dictum est, aut certe est secundum historiam. Re vera enim & Britannos qui in Oceanus sunt, vicit: & post mortem eius cum ludi funebres ab Augusto eius adoptiu filio darentur, cuius stella medio die visa est. Vnde est, Ecce Dionisi processit Cæsar's astrum. *A magno*. Sic cut Alexander, sicut Pompeius. *Olim*. Futurum tempus. *Cæs.* In cœlum. *Spoliis orientis*. Vito Pharnace M. thridatis filio, qui re vera fuit in oriente. Cæterum *Egyptus* in qua Ptolemæum vicit, in australi est plaga. *Honustum*. Inter honustum & oneratum hoc interest, quod Oneratus est qualicunque pressus pondere: Honustus vero cui onus ipsum honori est, vt si quis spolia honestum ferat. Sed oneratus aspirationem non habet, quia ab onere venit: honustus vero quia ab honore venit, retinet aspirationem. *Accipies secura*. Quia post mortem Cæsar meruit aram, fastigium, Flaminem, vt Cicero in Philippicis. *Hic quoque*. Potest intelligi sicut Romulus: sed melius sicut Aeneas de quo superius ait, Sublimemque feres ad sydera cœli Magnanimum Aeneam. *Quaque* autem semper ad similitudinem ponitur: vt Tu quoque littoribus nostris. *Votis*. Vel ad vota, vel votis vocabitur. *Aperatum*. Id est Cæsare consecrato, quum Augustus regnare coepit, clauso Iani templo, pax erit per orbem, qui quoniā* claudabatur. Constat autem templum hoc ter esse clausum. Primum regnante Numa: item, post bellum Punicum secundum: tertio post bella Actiaca quæ confecit Augustus, quo tempore pax quidem fuit, quantum ad exterias pertinet gentes: sed bella flagravere ciuilia, quod & ipse per transitum tangit, dicens, *Furor impius in* *terru*. Huius autem aperiendi vel claudendi templi ratio varia est: alij dicunt Romulo contra Sabinos pugnante, quum in eo esset vt vinceretur, calidam aquam ex eodem loco eruptisse, quæ fugavit exercitum Sabinorum. Hinc ergo tractum morem, vt pugnaturi aperirent templum, quod in eo loco fuerat constitutum, quasi ad spem pristini auxiliij. Alij dicunt Tatium & Romulum facto fœdere, hoc templum ædificasse, vnde & Ianus ipse duas facies habet, quasi vt ostendat duorum regum coitionem: vel quod ad bellum ituri debent de pace cogitare. Est alia melior ratio, quod ad prælium ituri optent reversionem. *Canis fides & Vesta*. Subaudi, erit. Canam autem fidem dixit, vel quod in canis hominibus inuenitur: vel quod ei albo panno inuoluta manus sacrificabatur, per quod ostenditur fidem debere esse secretam. Vnde Horatius, *Et albo rara fides colitur velataque panno*. Vestam vero Religionem: quia nullum sacrificium sine igne est, ipsaque in omnibus inuocatur. *Vesta* autem dicta vel *Sæm* rat: i:ize: vt digammos sit adiecta. sicut et verienetus, Venetus, vel quod variis vestita sit rebus. Ipsa enim esse dicitur terra, quam ignem habere non dubium est: vt ex Aetna, Vulcanoque datur intelligi. *Remo cum fratre Quirinu iura dabant*. Hic dissimilat de patricidio quod & iungit eos, & quia non-Romulum sed Quirinum appellavit, & cætera vt superius dictum est. Multi sic intelligere volunt, vt supra diximus: quia post pestilentiam ad placandos fratris manes geminis omnibus vsus est Romulus. Vnde est, Viden: vt geminæ stent vertice crista? Sed hoc esse non potest, quia aut iteratio est antedictorum, aut ordo præposterus, si post dictum Cæsarem, Romulum repetit. Constat præterea Iani templum non fuit, * patuisse sub Romulo quia bellis nunquam vacauit. Alij volunt per hoc, & re vera intelligi: Quirinum Augustum esse, Remum vero Agrippam, qui filiam Augusti duxit vxorem: & cum eo pariter bellum tractauit. Vnde est, *Parte alia diis & ventis*. Agrippa secundis. Nam adulas populus Romanus Octavianus, tria ei obtulit nomina: vtrum vellet Quirinus, an Cæsar, an Augustus vocari. Ille ne vnum eligendo partem laderet quæ aliud offerre cupiebat, diuerso tempore omnibus vsus est. Et primo Quirinus dictus est inde Cæsar, poltea quod & obtinuit Augustus, sicut Suetonius probat, & in Georgicis ostendit Virgilii. Nam cum de Gangaridum victoria dicaret, qui iuxta Gangæ sunt, quique ab Augusto vici sunt: ait, Victorisque arma Quirini. Ut autem pro Agrippa Remum ponaeret, poetico vsus est more, nam nomé ex vicino sumpliit. Hoc ergo dicit,

A dicit, Cum cœperit Iulius Cœsar cœlum tenere patratis omnibus bellis, iura dabunt Augustus & Agrippa. Romulus autem Quirinus ideo dicitur, vel quod halta vtebatur, quæ Sabinorum lingua curis dicitur, telū est cum longiore ferro: unde & lecuris quasi fémuris. vel a nōige, qui Græcæ rex dicitur, vel propter generis nobilitatem. Mars enim cum fænit. Gradius dicitur: cū tranquillus est, Quirinus. Denique in vrbe duo eius templa sunt: unum Quirini intra vrbum, quasi custodis & tranquilli: alid in Appia via extra vrbum prope portam, quasi bellatoris vel Gradii. *Dire.* Cum aperte sunt Magnæ. An iua cuique deus fit dira Cupido. Compagib[us]. Ambages & compages antiqui tantum dicebant: posteritas admisit ut dicatur etiam compago: sed non quia varius esse potest nominatiuus, debet etiam declinatio mutari, quemadmodum nec in istis nominibus arbor arbos, vomer vomis: nam & vomeris & arboristantum facit. Ergo cōpages compagis, quoniam compago vñspatum est: compaginis autem nemo penitus dicit. *Belli portæ Ianæ gemini,* quæ bello aperiabantur, pace claudabantur. *Furor impius intus.* Ut superius diximus, propter bella ciuilia, quæ gesta sunt contra Brutū & Cassium ab Augusto in Philippicis: cōtra Sextum Pompeium in Sicilia. Alij Furor impius intus, non in æde Ianæ sed in alia. In foro Augusti introeuntibus ad sinistram, fuit bellum pīctum & furor sedens super arma æneis vinctus eo habitu quo poeta dixit, *Sæns sedens super arma.* Secundum antiquam licentiam. Scindum tamen hodie *In* & *Sub* tantum communes esse præpositiones. cæterum *Super* & *Subter* iam accusatiæ sunt, sicut *Clam* & *post*, quæ antea communes fuerunt: nunc in his mutata natura est. *Ahenis nodi.* Non centum nodis, sed catenis, quas circumlocutione significavit, quia sunt catenæ nodi plures. Quidam Æneis pro ferreis tradunt, vt 7. *Micat æreus ensis: & n. & rea quem obli-*

B quum rota transfit.

C 32 *Hac ait, & Maia genitum demittit ab alto,*
Vt terre, virque nonne patet ante Carthaginis arcæ
Hospitio Teucris: ne fati nescia Dido
Finibus arceret. volat ille per aera magnum
Remigio alarum, ac Libya citus astigit oris:
Et iam iussa facit, ponuntque ferocia Pœni
Corda, volente Deo: in primis regina quietum
Accipit in Teucros animum, mentemque benignam.

D Et Maia genitum Mercurium. Et est Periphrasis. Cicero in libro de deorum natura, plures esse dicit Mercurios: sed in deorum ratione, fabulæ sequendæ sunt, nam veritas ignoratur. Similallus poeta, quia per caduceatores, id est internuntios, pax solet fieri. *Vt terre.* Propter illud quod sequitur, Hospitio prohibetur arena. *Patent.* Propter illud, Cunctus ob Italiam terrarū clauditur orbis. *Hospitio.* Ad hospitium. *Ne fati nescia Dido.* Non sūi. Nam si sciret exitum suum, multo magis vetaret, sed *Fatæ* dixit, voluntatis Louis, vt est, Fatis Iunonis inique. Aut certè fati Troianorum, qui non sp̄ote venerant ad Africam: quod vtique ignorabat Dido. Illo enim tempore inuadendarum terrarum cauſa fuerat nauigatio, vt Salustius meminit: facili tum mutatio ne sedium: quod etiam excusant Troiani. Non nos aut ferro Libyos populare penates Venimus. Ergo hoc agitur vt diseat Dido eos ad Italiam tendere. Quomodo ergo se iungit Aeneas? Sed furoris illud est, nō consilij. Nam nec sacerdotibus credidit. Vnde est, *Quid vota furentem,* Quid delubra iuvant? *Remigio alarum Transtatio reciprocæ,* vt supra diximus. *Citus.* pro citio ad uerbum temporis in nomen deflexum. Cum enim alia signa tardè ad ortus suos recurrent, Mercurius decimoctavo die in ortu suo inuenitur. *Pœni diricitor* est quasi pheni. *Volente Deo.* Mercurio vel Ioue. *In primis.* Præcipue. *In Teucros.* Pro in Teucris. alibi in Teucros, aduersum Teucros. vt Absumptæ in Teucros vires.

E 33. *At pius Æneas, per noctem plurima voluens;*
Vt primum lux alma data est, exire, locosque
Explorare posuos, quas vento accesserit oras,
Qui teneant (nam inculta videt) hominesque ferentes.
Querere constituit, sociisque exactare referre.
Classem in conuexo nemorum sub rupe cauata
Arboribus clausam circum, atque horrentibus umbris,
Occulit: ipse uno graditur comitatus Achate.

Bina manus lato crispans hastilia ferro.

Per noctem. Decet enim pro cunctis regem esse sollicitum. *Alos.* Lux alma dicta quod alat vniuersa; vnde alma Ceres, quod nos alat. Nam physici dicunt omnia per diem crescere. quomodo igitur Virgilius ait, Exigua tantum gelidus ros nocte reponer? sed hoc pro miraculo positum est: & amplius sentit. *Locus.* Et locos & loca dicimus, cum in numero singulari locus tantum dicamus. Simile est & iocus, nam & ioca & iocos, ut Salustius in Iugurtha. *Ioca* atque *seria* cum humillimis exercere. Et, C. c. Quam malta ioca solēt esse in epistolis. Et, Tum iuuenes agitate iocos. Quis vento accessi, oras. Diximus superius figuram fieri, cum praepositio detracta nomini, verbo copulatur, & plerunque eam suam retinere naturam, plerunque conuertere. Hoc igitur sciendum est, quod cum casum suum retinet, Hysterologia est, vt hoc loco: quum autē mutat, figura est, vt, Cum arum adlabitur oris. Oris enim pro oras posuit. Plerunque etiam superflua ponunt praepositiones. Qui teneant. Iure dubitat, cum omnia cernat inculta, Ordo est. Qui teneant, hominesne ferēt. Media per parenthesin dīcta sunt. Exacta, Exquisita. In conexo nemorum. Proœconomia est ad causam pertinens. Non enim tenebent ab Afris, vt Ilionei, & qui cum ipso superuererant. *Conuoxo* autem, curvo; vnde etiam conuexum cœlum dicitur. Sane subandimus autem inter nemos & syluam & lucum, lucus enim est arborum multitudo cum religione, nemus vero composita multitudo arborum, sylva diffusa & inculta. Sub rupe cauata, Periphraſis est speiuncæ. Arboribus atque horrenſibus umbribus. Umbbris arborum, quo modo, Molemque & montes, aut certe arboribus & umbbris speluncæ. Oculi. Pro occulti, id est abscondi & clausi. *Cetimatus Achates.* Diximus quæsi cur Achates Aenea sit comes, varia quidem dicuntur, melius tamen hoc fingitur, vt tractum nomen sit à Greca etymologia. Αχες enim dicitur sollicitudo, que regum semper est comes. *Bina.* Si ad ytrunque referas, bene dixit bina, si ad Aeneam tantum, antiquus mos est, vt supra diximus, bina pro duobus posuit: sicut interdum duplices. *Lato ferro.* Id est lati ferri: vt Pulchra prole.

Cui mater media se se tulit obvia sylua,
Virginis os habitumque gerens, & virginis arma
Spartana: vel qualis equos Threissa fatigat.
Harpalice, volucremque fuga preuentitur Hebrum.
Namque humeris de more habilem suspenderat arcum
Venatrix, dederatque comas diffundere ventis:
Nuda genu, nodoque sinus collecta fluenteis.

Media se se tulit obvia sylua. Quam Græci δάλον vocant, poetæ nominant syluam, id est elementorum congeriem, vnde cuncta procreantur. Et multi volūt Aeneam in horoscopo Virginem habuisse. Bene ergo in media sylua virginis habitu ei Venerem poeta facit occurrere: quia vt supra diximus, Venere in Virgine constituta, & misericordes procreantur foeminae, & viri per mulieres felices sunt futuri, vt probamus in Aenea. *Virginis os habitumque gerens.* Vultū & amictū. E Habitus apud veteres dicebatur, tam corporis, quā eorū quæ propter corpus sunt: & bene gerēs nō habens, quod geri putantur aliena. *Spartana.* Lacenæ. Sparta enim ciuitas est Laconia, vbi sunt puellæ venatrices. Redditur autem causa cur virgo sit in sylvis, scilicet propter venatum. *Threissa.* Thracia, & est solutio: nam Threissa facit, Sicut Cressa genus Pholoe. Veniunt autē ab eo quod est Cres, Thres. Vt autē Cressa non faciat, illud est, quia Chressa per scribitur, nec potest recipere solutionē. Threissa autē diptongon habet, vnde & resolutur. *Fatigat.* Cursu pulso occisoque fugit in sylvas, & venatibus latrocintisq; viuendo ita esterata est: eratq; nimis velocitatis ē* quidam hanc patrem à Getis, vt alij dicit à Myrmidonib. captum, collecta multitudine afferunt liberasse celerius, quam de foeminae credi potest. Vnde & flumina dicitur celeritate transire. *Volucrem Hebrum.* Multū quidē laudis flumini epitheto addidit, sed falsum est, pēnam est quietissimus etiam cū crescit. Est autem in Thracia ante muros Cypsalæ ciuitatis. dictus autē ab Hebro Hemi & Rhodopes filio. *Preuentitur.* Id est transit, dicimus autem & præuentit & prævertitur, noua ratione. Nam passiuā declinatione vtimur in actiuā significatione, vt hoc loco. *Cum ipsi præmissu enī tunc prævertimur.* Cum autem actiuā declinatio est, passiuā habet significationem, vt, ille me prævertit. Namque humeris de more. Venantum scilicet. *Habilem.* Appum sexui. *Vnusquisq; enim* areum habet pro vitibus suis. *Comas diffundere.* Vt diffunderetur. *Græca*

A Græca autem figura est. sic alibi, Argenti magnum dat ferre talentum. *Nuda gena.* Nudum genu habens. vt si dicas; bonus animum. & est Græca figura: sed non ea, quam diximus fieri per participium præteriti temporis, & casum accusatiuum. hæc enim per nomen sit, quanvis ad vnam significationem recurrent. *Sinus collecta.* Vt, Oculos luffusa nitentes.

B 35 *Ac prior. Heus, inquit, iuuenes, monstrare mearum
Vidistis si quam hic errantem forte sororum,
Succinctam pharetra, & maculosæ tegmine lyncis,
Aut spumantis apri cursum clamore prementem.*

C *Sic Venus. At veneris contra sic filius orsus :*
Nulla tuarum audita mihi, neque visa sororum.
O quam te memorem virgo: namque haud tibi vultus
Mortalis, nec vox hominem sonat. o dea certe:
An Phœbi soror, an Nympharum sanguinis una?
Sis felix, nostrumque leues quacunque laborem :
Et quo sub celo tandem, quibus orbis in oris
Iactemur, doceas: ignari hominumque locorumque
Erramus, vento huc vastis & fluctibus acti;
Multa tibi ante aras nostra cadet hostia dextra.

D *Ac prior. Paulo post sequitur, Heus, inquit. Heus adverbium vocantis est, alias interiectio do-*
lentis est. vt, Heus etiam mentis consumimus, inquit Iulus. Errantem. Inuestigantem. Succinctam,
Instructam, vel, vt alij dicunt, in cingulo habentem pharetram. Maculosæ lyncis. Epitheta tribus
modis ponuntur, aut laudandi, aut demonstrandi, aut vituperandi, hæc maculosæ demonstrandi
est. Lycus rex Scythia fuit, qui missum à Cerere, Tropoleum, vt hominibus frumenta mo-
straret, suscepit hospitio, vt in se inuenti frumenti gloria tanta migraret, interim cogita-
uit, ob quā rem irata Ceres, eum conuertit in lynxem feram varijs coloris, vt ipse varijs mentis
extiterat. Erit autem nominatiuus hæc lynx: Spumantis, id est spumosi, participium loco nomi-
nis positum. Cur sum clamore prem: nem Insequentem. Plerunque duo diuersa in vnum exitum
cadunt, licet contraria significent, vt hoc loco. Vidistis enim, etiam ad vocem pertinet, quod
etiam ex Æneæ responsione colligitur. Orsus. Incepit, alias finit, vt, Sic Iuppiter orsus. Sed illic
propriè posuit, & hic usurpatum est. Præteritum enim est participium. Audita neque visa Hinc
probatur quia superioris hoc interrogauerat Venus. O quam re. Quæ dea sit dubitat, nam deam
esse confidit: o dubitativa, alias vocativa. Nec vox hominem sonat. Græca figura est. O dea certe.
Conclusio est syllogismi, qui constat ex propositione, adfumptione, conclusione. Nam si nec
vox nec vultus mortales sunt, restat vt dea sit. An Phœbi soror. Diana: quæ est venatrix. Bene
autem suspicatur pro loco & qualitate habitus personæ que. An Nympharum sanguinis. Id est
Generis. Sis felix. Propitia. Fœlix enim dicitur & qui habet felicitatem, & qui facit esse felici-
tem, vt in aduersa Troianis. Leues. Leuem facias, vt, Leuat ipse tridenti. Quæ unque. Seu Diana,
seu nymphæ. Quo sub celo. Aut sub qua parte cœli, aut secundum Epicureos, qui plures esse vo-
lunt cœlos, vt Cicero in Hortensio. Tandem. Hoc loco yacat, ad ornatum autem pertinet: Aut
*tandem doceas quod vix qq. * contigit: aut tandem pro expletiva particula est. Et sciendum*
multas particulæ ad ornatum pertinere tantummodo, vt pura, enigmum, genii, locorum, terra-
rum. Hominumque, locorumque. Hypermetrus versus, vnam enim plus habet syllabam, qui quo-
tiens fit, debet lequens versus à vocali incipere vt hoc loco, item, Omnia Mercurio similis vo-
cemque coloremque. Et crines flauos. Nisi fortassis fiat in fine, vocalium collisio, vt est, Nec
cura peculi. Hic enim non est necesse vt sequens versus à vocali incipiatur. Hostiae dextra. Hostiae
dicuntur sacrificia, quæ ab his sunt, qui in hostem pergunt. Victimæ vero, sacrificia quæ post
victoriæ sunt. Sed hæc licenter confundit authoritas.

E *Tunc Venus. Hand equidem tali me dignor honore.*
Virginibus Tyrios est gestare pharetram,
Purpureoque alte suras vincere coiburno.
Punicare regna vides, Tyrios, & Agenoris urbem:
Sed fines Libyci: genui intratbatibile bello.

*Imperium Dido Tyria regit urbe profecto,
Germanum fugiens longa est iniuria; longe
Ambages: sed summa sequar f. Tigris rerum.*

Equidem. Nunc, ego quidem significat, alias expletiva particula est. *Tali me dignor honeste.* Id est sacrificio. Et aut vult se probare non numen, sed virginem Tyriam: aut certe quia Paphia Veneri qua Cypri colitur, ture tantum sacrificatur & floribus. *Dignor.* Dignum me iudico. vt, Coniugio Auchiā Veneris dignate superbo, id est digne habite. *Purpureo.* Aut pulchro, aut ro- sei coloris. *Suras vincere coiburno.* Cothurni sunt calceamenta etiam venatoria, crura quoque vinciētia: quorum qui quis utique aptus est pedi. Ideo & numero vius est singulat. *Punica regna vider.* Hic attentum facit Aeneam. *Tyrios.* Nil intereat utrum Tyrios an Sidonios dicat, vt dictum est enim nomina de vicino mutuantur. Et *Agenoris urbem.* Quam fecerunt Agenoridæ. Agenor autem Nepruni & Libyæ filius rex Phœnicis fuit, de cuius genere Dido originem duxit. Et sic dictum est vt, Et tandem Euboicis Cumarum allabitur oris, id est ad Cumas quas fecerunt hi qui de Chalcide venerant ciuitate Euboæ. *Sed fines Libyæ.* Antedictam terram nunc aperte ostendit, dicendo *Libyos fines.* Amouit autem suspicionem ne putaret se in Tyrum venisse. *Intractabile Insuperabile alperum, leuum, Dido.* Dido vero nomine Elisia ante dicta est, sed post interi- tum à Poenis Dido appellata, id est virago Punica lingua, quod cum a suis ciuibus cogeretur, cui- dam de Afris regibus nubere, & prioris mariti amore teneretur, forti se animo, & interfecerit, & in pyram iniecerit, quam le ad expiando prioris mariti manes extruxisse sibi gebat. *Germanum fugiens.* Hoc loco quasi stupuit Aeneas, vnde auditoris auditati p̄c̄ eribit Venus, sicens longam esse iniuriam, id est causam: ab eo quod sequitur, id quod præcedit, vt supra, spem vultu simu- lat. *Longa est iniuria.* Longa narratio iniuriæ. *Longe ambages.* Id est circuitus. Hoc est ambages narrationis. *F. sigla.* Summae partes adficiorum dicuntur, sed modo Primordia. *Quia scit lon- gam esse historiam Carthaginis, vt Salutius, Sed de Carthagine silere melius puto, quam parum dicere.*

37 *Huic coniux Sicheum erat, distissimus agri Phoenicum, & magno miser & dilectus amores. Cui pater intactam cederat, primusque suorum al. Ominibus se regna Tyri germanus habebat. Pygmalion, scelere ante alios immanior omnis. Quos inter medius venit furor: ille Sicheum. Impius ante aras atque atri cecus amore. Clam ferro incantum superat, securis amorum Germana facit, umquam diu calaur. & egravam, Multa malus simulans, vana spe lysis amorem.*

Hic coniux Sichens erat. Quotiens poeta aspera inuenit nomina, vel in metro non flentia, aut mutata, aut de his aliquid imitat. Nam Si, heus Sicharbas dictus est. Belus Didonis pater Melithes. Carthago à eartha ut lectum est, quod inuenitur in historiis omnibus, & in Liuio. Sane Sichaus, si brevis est per naturam; sed hoc loco Ecclis feicit, ea licentia quae et in propriis nominibus, licet enim in quavis proprijs nominis propter syllabas mutare naturam; quod & in appellatiuis evenit si tamen de proprijs originem dicant, ut Sicanius praeterea fini: quia venit à Sicano rege Siciliæ. Dicissimus agi. Veteres addebat cuius rei diues. Misere. Datius est, non aduerbiu, Omnibus vel proprieis & secundis auguriis vel pmanti. Et secundum Romanos locus est, qui nini nisi captatis faciebant auguris & præcipue auptias; Lucanus, Contra, 14:4: aspice Bruto. Iuuenalis. Veniet cum signatoribus suspir Tyr. Aduerbiu est. Sceleri ante alios impianior omnes, eos inter medius venit furor. Iunge totum: nam aliter non procedit, si legrees. Quos inter medius venit furor: cum ipse dicat, Licet stimulatas, fuisse tamen amicitias: simul namque sacrificabant: ac si diceret, Scelerior Atreo & Thylest, vel Eteocle, & Polynice. Ille Sicheum si, hoc loco secundum naturam posuit. Impium aras erat. Probavit impium, quia ante aras. Securus amorum Germano. Aut contemnens amorem sororis, ut Securi pelagi atque mei, id est contéptores. Aut certe securus erat de amore germanæ circa maritum nimio, ob quem se post mortem Sichai interimere posse credebatur. nec n sequitur, ut occiso Sicho ipse statim potiretur auri, nisi etiam Dido periret. Amores autem plurali numero ad voluptatem pertinent, ut x. Aen. Securus amorum. Qui iuuenum tibi semper erant. Singulari etiam ad religionem. Agam. Moestam, anxiam.

A *Multa malus simulans, vana spe lusi amantem.* Atqui legimus, *Quis fallere possit amantem?* Sed hic nimia Pygmalionis ostenditur malitia, quæ etiam amantem fessellit. *Vana spe.* Quia dicebat, eum reuerti. *Lusi.* Decepit.

- B 38 *Ipsa sed in somnis inhumani venit imago
Coningis, oramodis attollens pallida miris.
Crudeleis aras, traiectaque pectora ferro
Nudauit: caccumque domus scelus omne retexit.
Tum celerare fugam, patriaque excedere suadet:
Auxiliumque via, veteres tellure recludit
Thesauros, ignotum argenti pondus & auri.*

In somnis. Si ab eo quod est somnium, Synærisis est: ut peculi pro peculij. Si autem à somno venit, in somnis, id est dum somnos caperet. *Crudeleis aras.* Epitheton hoc de caussa est, nam à arte piæ sunt. *Nudauit.* Indicavit, vnde è contra in sexto habemus. Et vulnera dira tegentem, hoc est celanem. *Quid enim tegeter yndique truncatus?* *Retexit.* Et huc ostendit, quid sit *Nudauit.* *Tum celerare fugam.* Celeriterabitur, ut dicimus cursum celero. *Suadet.* Secundum naturam duæ sunt syllabæ, sed multi trisyllabum putant: quod etiam si inueniatur, solutio dicenda est: quo modo dicimus æna & ahenæ. Hoc autem solum huic se modi verbum in Latino inuenitur. *Thesauros.* Hoc nomen, non habet, sicut Atlas, Toas, Abas, Pallas: licet in obliquis casibus inueniatur, sicut nec formosus, quia deriuatum est à forma: ut à specie speciosus, à odio odiosus, velut à genere generosus, ut à sceleris scelerosus. *Ignotum argenti pondus & auri.* Aut quod ignorabat Dido, vel ad magnitudinem pertinet, tantum quantum ut nullus nouit. *Recludit* vel seculu * aperit, ostendit.

- C 39 *His commota fugam Dido, sociosque parabat.
Conueniunt, quibus aut odium crudele tyranni,
Aut metus acer erat, nauicis que forte paratoe,
Corripiunt, onerantque auro: portantur anari
Pygmalionis opes pelago. Dux fæmina facti.
Deuenere locos, ubi nunc ingentia cernes
Mœnia, surgentemque noua Carthaginis arcem:
Mereatique solum, facti de nomine Byrsam,
Taurino quantum possent circum dare tergo.*

E *His commota.* Id est, Supradictis. *Conueniunt, quibus aut odium crudele tyranni,* Aut metus acer erat. Oderant læsi, Metuebant lædendi, hoc est, qui timebant ne læderentur. vnde est illud in IIII. Quos Sidonia vix vrbe reuelli, quia non voluntate, sed aut odio, aut timore conuenerant. *Od. um crudele tyranni.* Id est crudelis tyranni, & figura est Hypallage: nam in tyrannum, iustum odium est. *Paratoe.* Deest erant. *Portantur anari.* *P. op. pe.* Quas Pygmalion iam suas putabat, vnde est in quarto, *Vita virum.* Quæ enim auaro maior pœna, quam pecuniam, propter quam deliquerat, perdere? Remoue hoc, & falsum est *Vita virum.* Sciendum autem quod clam tangit hitoriam. Moris enim erat, ut de pecunia publica Phœnices missi à rege auro de peregrinis frumenta coemerent. Dido autem à Pygmalione ad hunc usum, paratas naues abstulerat, quam cum fugientem à fratre missi sequerentur, aurum illa præcipitauit in mare, qua re visa, sequentes reuersi sunt. *Deuenere locos.* Minus est. *Ad Surgensem.* Erigentem se, vt Surgentem in cornua ceruum. *Nova Carthaginis.* Carthago est lingua Pœnorū noua ciuitas, ut docet Liuius. *Mercatique solum facili de nomine Byrsam.* Dido Appulsa ad Libyam, cum ab Hæba pelleretur, petit collide ut emeret tantum terræ, quantum posset corium bouis tenere. tum corium in fila prope modum lectum tereudit, occupauitque stadia XXII. *Op. pe.* autem Græce, Latine corium: quam rem leuiter tangit Virgilius, dicendo *Facti de nomine Byrsam.* & non tegere, sed circum dare, *Facti de nomine.* De caussa qualitate. *Tergo.* Pro tergore.

- F 40 *Sed vos qui tandem quibus aut venistis ab oris?
Quo ve tenetis iter? Querenti talibus ille*

Suspirans, imoque trahens à pectore vocem:
Odea, si prima repetens ab origine, pergam,
Et vacet annales nostrorum audire laborum:
Ante diem clauso componet Vesper Olympo.
Nos Troia antiqua (si vestras forte per aures
Troia nomen iit) diversa per aquora vectos,
Forte sua Libyci tempestas appulit oris.

Sed vos qui tandem? Vacat hoc loco tandem. Velut ante videtur expletua coniunctio, ut est, Et quo sub caelo tandem, alij tandem pro tamen accipiunt. Et est naturalis interrogatio, qui estis? unde? vel quo itur? Sicut ipse in viii. licet mutato ordine. Quo tenditis inquit? Qui genus? unde domo? Imoque trahens à pectore vocem. Deest dixit. Quotiens longe responderet; Parenthesis est, quotiens nūquam. Eclipsis est, vt hoc loco. Odea. Perleuerat in opinione sua: ita tamen ut & illius orationi alij quando concedat. Nam paulo post ait, Si vestras forte per aures Troia nō men iit. Aut certe illud est quod superius dixerat, An nympharum sanguinis vna, quē non omnia sciunt: nam & moriuntur secundum Aristotelem, ut Fauni Panesque. Ab origine. A raptu Helenæ. Pergam. Perleuerem, hoc est vniuersa dicam. Annales. Inter historiam & annales, hoc inter- est, Historia est eorum temporum quae vel vidimus vel videre potuimus, dicti sunt' nō ipsi, id est, videre. Annales vero sunt eorum annorum quos ætas nostra non nouit. unde Liuius ex annali- bus & historia constat. Sed confunduntur licenter, ut hoc loco pro historia dixit annales. Clauso. More poetico, qui dicunt ccelum per noctem claudi, per diem aperiri, unde est. Porta tonat celi. & Confidunt teatis bipatentibus. Componet. Finiet, ut, Oblato gaudens componi fœdere bellum. Et, Non nostrum inter vos tantas componere lites: Alibi pro disponere, Nec componere opes notant: Alibi coniungere, ut Compones manibus manus: Alibi pro comparare: ut Sic paruis componere magna lolebam. Alibi pro fundare: ut Nunc placida compostus pace quiescit. Vesper. Proprie est stella. cūm autem vesperi dicimus, aduerbiū temporis est. Et sciendum est quod omnia nomina, quæ de Græcis in os excent & ad nos transeunt, apud nos aut in us tantum ex- eunt, ut Delos Delus: aut in erit ares: ageratur in utrumque, ut Euandros Euandrus Euander. Troia antiqua. Nobilis, more suo alibi. Terra antiqua, id est nobilis: nec enim esse poterat noua. Item, Templa de faxo venerabari structa vetusto. Forte per aures. Hic, aliqua ratione, significat: nam sciebat Deam scire non ignorare. Forte sua. Cau loo, qui solet fieri. Forte autem nomen est à nominatiuo Fors ut Terentius, Fors sua polis ipse alibi: Quoniam fors omnia versat, Libyci. Iam feuit, audiuit enim, Sed fines libyci. Appulit oris. Figura supradicta.

41 Sumptius Æneas, raptos qui ex hoste penates
Classe veho mecum fama super aethera notus.
Italianam quero patriam, & genus ab Ioue summo.
Bis denis Phrygium conscendi nauibus aquor,
Matre dea monstrante viam, data fata fecutus:
Vix septem conuulse undis, Europa supersunt.
Ipse ignotus, egens, Libya deserta peragro,
Europa atque Asia pulsus. Nec plura querentem.
Passa Venus, meo sic interfata dolore est.

Sumptius Æneas. Non est hoc loco arrogantia, sed indicium. Nam scientibus aliquid de se di- cere, arroganciæ estrignotis, indicium. Aut certe heroum secutus est morem, quibus quam men- tiri turpe fuerat, tam vera reticere. Denique Ulysses in Homero ait suam famam vñq; ad celum venisse, unde & iste. Fama super æthera notus. Ex hoste penates. Optima eloquio est: plusque si- gnificat de pluralitate ad singularitatem transire: ut venor multis canibus, & multo cane, ut Horatius, Australi hinc acris & hinc multo cane apres in obstanti plagas. Varro Deos Penates p quædam sigilla lignea, vel marmorea ab Ænea in Italiam dicit esse aduecta, cuius rei Virgilus meminit. Itala nō ero. Hoc loco distinguendum estnam si ad hoc iunxeris patriam, nō proce- dit. Patria enim ciuitas in prouincia esse potest: non tamen ut ipsa prouincia patria sit, licet in Salustio legitur, Hispani m̄ sibi antiquam patriam esse: sed illic ad laudem pertinet, non ad veri- tatem, ergo Italiam quæro Patriam, hoc est Corinthum Tuscia ciuitatem, unde Dardanus fuit. alibi de ipsa Italia Æneas, Hic domus, haec patria est. Genus ab Ioue summo. Quia ex Electra & Ioue.

- A Ioue Dardanus Iasiusque nati sunt. Dardanus autem author est Troiae. Bene ad tria interrogata responderet, qui esset, unde venisset, quo tenderet. Phrygium æquor. Id est Helleponsum. Conscendi. Bene conscendi secundum physicos; qui dicunt terram inferiorem esse aqua, quia omne quod continetur supra illud est quod continet, unde est, Humilemque videmus Italiam. Matre dea monstrante viam. Hoc loco per transitum tangit historiam, quam per legem artis poeticæ aperte non potest ponere. Nam Varro in secundo rerum diuinarum dixit, *Ex quo ac Troia est egressus Aeneas, Veneris eam per diem quotidie stellam vidisse*, donec ad agrum Laurentum veniret, in quo eam non vidit veterius: *qua re cognovit terras esse fatales.* Vnde Virgilius hoc loco, Matre dea monstrante viam, Item, nusquam abero, & tutum patrio te lumine fistam. &, Iamque iugis summae surgebat lucifer Idæ. Quod autem diximus cum poetica arte prohiberi, ne aperte ponat hic.
- B Historiam certum est. Lucanus namque ideo in numero poetarum esse non meruit, quia videtur historiam compoſuisse non poema. *Data fata secutus.* Scilicet à Ioue. *Conuulsa.* Aut conuulsa vndis, *Eurusque.* Aut ideo quia habes supra Laxis laterum compagibus, *ignotus.* Deest, *Quasi,* Nam contrarium est quod dixit, Fama super æthera notus. Facit autem hoc frequenter Virgilius ut hanc particulam subtrahat, *vt Medias inter cædes exultat Amazon quasi Amazon.* nam Volsci sunt. *Peragro.* per habet accentum, nam a, longa est, sed non solida positione. muta enim & liquida quotiens ponuntur, metrum iuvant, non accentum. *Europa atque Asia pulsus.* Aut orbem in tres partes diuisit, & absolutum est, aut si Europam tantum & Asiam intelligamus, inuidiose locutus est, ut supra Venus, Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis, quasi cum indignatione dicatur, per Troiam Asia careo: per Italiam Europa. Denique non passa Venus, eius interrupta querelas. *Dolore est.* Aut narrantis Aeneas, aut certe suo dolore. *Equum enim est malis filii etiam ipsam moueri.*
- C

42. *Quisquis es, haud credo inuisus cœlestibus auris
Vitales carpis, Tyriam qui adueniris urbem
Perge modo atque hinc te regina ad lumina perfer.
Nanque tibi reduces socios classemque relatam
Nuntio, & in tuum versis Aquilonibus altam:
Ni frusta augurium vani docuere parentes.
Aspice his senos letanteis agmine cycnos,
Ætheria quos lapsa plaga Iouis ales aperto
Turbabat celo: nunc terras ordine longo
Aut capere, aut captas iam despectare videntur.
Ut reduces illi ludunt stridentibus alis,
Et cœtu cinxere polum, cantusque dedere:
Haud aliter puppesque tuae, pubesque tuorum
Aut portum tenet, aut pleno subit ostia velo.
Perge modo, & qua te ducit via dirige gressum.*

D

E

F

Quisquis es. Plaqueat per concessionem sic tradit poeta, ut argumentum faciat: sicut hoc loco. Audierat Venus, Sum pius Aeneas fama super æthera notus. dicit tamen *Quisquis es:* hoc est etiā si hæc in te non sint, hinc tamen constat te esse fœlicem, quod venisti Carthaginem. Item in secundo, *Quisquis es,* amissos hinc iam obliuiscere Graios: hoc est qualibet ratione contra nos bella suscepimus. *Haud credo inuisus cœlestibus.* Liptotes figura per contrarium significans, id est credo te esse carissimum superis: secundum Pythagoram & Platonem dixit qui dicunt viuos esse superis charos, mortuos verò inferis. Vnde & Virgilius de Pallante, Et nil iam cœlestibus ullis Debentem. Item contra, Vos & mihi manes Este boni, quoniam superis auersa voluntas. *Auras vitales carpis.* Quibus viuimus. Nil est enim aliud vita quam reciprocalis spiritus: unde & Iupiter quo constant omnia $\zeta\omega\tau$ vocatur $\delta\sigma\tau\tau\zeta\omega\tau$, id est vita. *Carpis.* Accipis modo, vt Et placidam carpebant membra quietem. *Tyriam.* Carthaginem à colonis. *Adueniris urbem.* Hysterologia, hoc est ad urbem veneris. *Perge modo.* Tantummodo: hoc est hæc tibi sola sit cura: nam liberatae sunt naues. *Perfer.* Imperatus modus vt, Fer cineres Amarylli foras. Reduces. Reduces proprie dicuntur, qui pericula evadunt: sicut infra. Ut reduces illi ludunt: scilicet post periculum inlatum ab aquila. *Versis Aquilonibus.* Quid, postquam ad Africam iter verterunt, aduersus ante Aquilo cœpit esse pro prospero. *Ni frusta augurium vani docuere parentes.* Hoc ad confirmandum errorem Aeneas dixit, ne diuinando dea

esse crederetur. **Quod** autem dicit *Vani parentes*, aut hypallage est, id est vanum augurium: ut dare classibus auctros, & ibant obscuri sola sub nocte, pro ipsi soli per obscuram noctem. Aut certe vani parentes, qui res falsas & inanis docent. Et per hoc plerunque decipere ostendit auguria. Multi volunt ad nimium hoc amorem parentum referri, qui teneritudine affecti, etiam superflua liberos docent. *Bis sen. Cie.* Cycnos naubibus comparat, aquilam tempestati. In auguriis autem consideranda sunt non solum aues, sed etiam volatus, ut in preceptibus: & cantus, ut in oscinibus: quia nec omnes, nec omnibus dant auguria, ut columbae non nisi regibus dant, quia nunquam singulae volant, sicut rex nunquam solus incedit. Vnde est in sexto, Maternas agnouit aues, per translatum ostendit regis augurium. Item cycni nullis dant, nisi nautis: si cut lectum est in iepidopile, *Cycnos in auguriis nauis grati sumus ales*: *Hunc optant semper, quia nunquam mergitur undis. Letanteis.* Post periculum. *Agnine.* Volatu, impetu. Agmen autem apud Virgilium, cuiuslibet rei impetus: ut, Illi agmine certo. Et, *Vocat agmina seu sororum. Aetherea. Aether* B altior est aere, vicinus celo: *omni n' aeri, ardore. Ionis a.* Aquila quae in tutela Louis est: quia dicitur dimicanti ei contra Gigantes fulmina ministrasse: quod ideo fngitur, quia per naturam nimis est calor, adeo ut etiam oua quibus supersedit, posse coquere, nisi se admoueat, & alia fabula apud Græcos legitur puerum quandam terra eductum admodum pulchrum membris omnibus fuisse, qui dicitur: sic vocatus hic cum Iupiter propter patrem Saturnum quis fuos filios deuorabat in Creta insula, in Idæo antro nutritur, primo in obsequium Louis edidit, post vero cum adoleuisset Iuno permota forma pueri velut pelicatus dolore eum in auem vertit, quae ab ipso dicitur Græce dicitur. *Ales.* Aquila propter aquilum coloré qui ater est, quam auem Iupiter sibi inhærente præcepit & fulmina gestare: per hanc etiam Ganymedes cum amaretur à Iove dicitur raptus, quos Iuppiter inter sydera collocauit. *Ordine.* Nonnulli pro serie accipiunt, quamvis quidam querant, quomodo ordine, cum mox, cœtu, dicat. *Capere.* Eligere, vt Ante locum capiesoculis. *Despectare.* Id est electas iam intentius desplicere. *Stridensibus aliis.* Signum augurij est. *Cœtu.* Dicit Plinius Secundus in naturali historia, omnes aues colli longioris, aut recte ordine volare, ut pondus capitis præcedentis cauda sustineat: vnde & prima plerunque deficiens, rectilo loco incipit postrema: aut in cœtu ut se omnes inuicem portent. Hoc autem volatu imitantur literas quasdam: vnde Lucanus. *Et turbata perit diffusis littera pennis. Cantusque dedere.* Allusus ad nautas. *Puppesque tue pubesque suorum. Tropus synecdoche,* a parte totum significat. ut Terentius *O lepidum caput, id est lepidus homo. Pubes autem flos inuentutis. Ostia. Propriè dieuntur exitus fluuiorum: sed modo abulus est: quia plerunque ostia ipsa pro portu sunt.*

43. *Dixit: & auertens rosea cernice refusit:*

*Ambrosie que come diuinum vertice odorem
Spirauere: pedes vestis defluxit ad imos,
Et vera incessu patuit dea ille, ubi matrem
Agnouit, tali fugientem est voce secutus:
Quid natum tories crudelis tu quoque falsis
Ludis imaginibus: cur dextra iungere dextram?
Nor' datur: ac veras audire, & reddere voces?
Talibus incusat, gressumque ad mœnia tendit.*

Auertens se subaudi, hoc est cum auerteretur: ut, Tum prorani auertit. Rosea. Id est pulchra, Ambrosie que come. Aut ambrosia vnguento deorum oblita, diuinum odorem spirauere: & est hypallage, ut sit diuinæ come ambrosia, odore spirauere, aut certe abusus dixit diuinæ come. *Spirauere.* Exhalare. *Vestis defluxit.* Quia dixit supra, Sinus collecta fluenteis. *Incessu.* Hoc verbum apud Virgil, sepe pro honore ponitur, ut Ait ego quæ diuum incedo regina, & Forma pulcherrima. Dido incessit. *Vera.* Bene vera, de qua ante dubitabatur. *Matrem agnouit.* Nunc matrem cognoscit: Nam deam esse superius dixerat. *Fugientem.* Celeriter ascendentem. *Quid intimes.* Sepe: & aut *nam n' omnis alius* intelligimus sepe eum esse delusum, aut certe secundum ipsum Virgilium, qui ait in secundo, Cum mihi se non ante oculis tam clare videndam obtulit. Multi tamen volunt in hoc ipso loco sepe eum esse deceptum: ut in habitu, in interrogatione, responsioneque, in auguriis. *Tu quoque.* Si cut Iuno, cæterique dei, qui Troianis inimici sunt, Cur dextra iungere dextram. Majorum enim haec fuerat salutatio: cuius rei n' dico, id est causam Varro, Callimachum secutus, exposuit: asserens omnem eorum honorum dexterarum constitisse virtute: ob quam rem hac se venerabant corporis parte. *Veras audire, & reddere voces.* Ideo quia virginem se dixerat. Sunt multæ reciproce elocutio-

A elocutiones: ut hoc loco, sunt multæ vnius partis vtrinque sufficiens: ve, tenemur amicitijs: ridiculum enim est si addas muruis: cum *amicitiis* vtrumque significet sicut Fronto testatur. Item sunt elocutiones, quarum vna pars plena est: quæ si conuertantur, habent aliquid superfluum: vt in Salustio, *In tugurio mulieris ancille*, bene addidit ancillæ. At si dicas, in tugurio ancillæ mulieris: erit superfluum *mulieris*. Ancilla enim & conditionem ostendit. & sexum. Item, *Res erat praetribus nota solis*, hoc susecerat. male ergo addidit: *Ignorabatur à ceteris*. Quod si conuertas, nil esse superfluum inuenitur. *Talibæ incusat*. Redarguit. Inculare propriæ est superiorem arguere: vt in Terentio pater ad filium, *Quid me incusat Clitiphon?* Acculare vero vel parem vel inferiorem: vt in eodem ad maritum uxoris, *Nec miseraam, quæ nunc quam ob causam accuser nescio*. Et hoc proprietatis est: licet *vñus* corrumpt. Scindendum tamen est Terentium propter isolam proprietatem omnibus comicis esse præpositum: quibus est, quantum ad cætera spectat, inferior.

44 *At Venus obscuro gradientes aere sepsit,*
Et multo nebula circum Dea fudit amictu:
Cernere ne quis eos, neu quis contingere posset,
Molirive moram, aut veniendi poscere causas.
Ipsa Paphum sublimis abit, sed esque reuist
Lata suas: ubi templum illi, centumque Sabao
Ture calent ara, fertisque recentibus halant.

C *At Venus.* Ordo est, *At Venus dea. Obscuro aere*. Id est nebula, cuius diffinitio est. *Circum dea fudit*. Figura est Tmesis: quæ sit, cum secto sermone aliiquid interponimus: vt alibi, Septem subjecta triomi. Sed hoc tolerabile in sermone composite: ceterum in simplici, nimis est: quod tam faciebat antiquitas: vt, *Saxo cere comminuit brum*. Cernere. Ex hoc pendit cetera quæ sequuntur. *Molirive*. Hic pro struere & per hoc facere, vt infra Molirique arcem. *Aut veniendi poscere causas*. Scilicet ne læpe narrando cœbrum patiatur dolorem. Vnde melius ad Aeneam referatur. Medio sic interfata dolore est. *Ipsa Paphum*. Ciuitatem Cypri. Ibi enim adorabatur. *Sublimis*. Diuino incclusi. Id est sublimiter nomen pro aduerbio. *Lata*. Proprium Veneris epitheton. **D** *Sabao.* Arabico. Arabæ autem tres sunt, Inferior, Petrides, Eudemon: in qua sunt populi Sabæi, sed hi montes, inter quos sunt Libanum & Antelibanum, dicuntur: Apud hos igitur Sabæos nascitur thus. Dicti autem Sabæi *om' nō obliquit*, id est venerari, quod deos per ipsorum thura venerantur. *Ture calent ara, fertisque recentibus halant*. Ecce vnde supra dixit, Haud equidem tali me dignor honore. *Sertisque recentibus*. Sertum & sertæ, cum nihil adiicitur, dicimus: vt hoc loco: Item alibi expressius. *vt Serta procul tantum capiti delapsa iacebant*. Si autem sertos dixeris, addo Flores. Si sertas: addo coronas: *vt Lucanus, Accipitores sertas nardo florente coronas*. Et hoc in multis nominibus obseruandum est, vt genus ex adiectione formetur: quæ detracta, in neutrum cadat necesse est: vt pilcinalis locus, piscinalis cella, piscinale. sagmarius mulus, sagmaria mula, sagmarium. Quod autem dicit *Recentibus*, laus est loci, qui semper flore vestitur. *Vt omni tempore Veneris flores præsto* esse videantur. *Halant pro olent*.

45 *Corripere viam interea qua semita monstrat:*
Iamque ascendebant collem, qui plurimus urbi
Imminet, aduersasque asperat desuper arces.
Miratur molem Aeneas, magalia quondam.
Miratur portas, strepitumque, & strata viarum.
Instant ardentes Tyri, pars ducere muros,
Molirique arcem, & manibus suboluere saxa:
Pars optare locum recto, & concludere sulco.
Iura, magistratusque legunt, sanctumque senatum.
Hic portus alij effodiunt: hic alta theatri
Fundamenta locant alij, immanesque columnas
Rupibus excidunt, scenis decora altis futuris.

E *Corripere viam.* Dicitur, *At illi corripere viam*. Officium eundi celeriter arripuerunt. Nec enim corripitur via. *Qui plurimus*. Ex maxima parte urbi eminens, vel qui plurimus, Id est lōgus:

vt ipse alio loco, Cui plurima ceruix. Item, Cum se nux plurima, id est amygdala: soga nanque est. *Aſſeſſat.* Rei insensibili dat sensum. Vnde est illud in quarto de Atlante. Item Salustius, *Lycie Pſidiaeque agros deſpectantem.* Arces. Ciuitates, à parte totum Miratur molem Aeneas. Hoc ad ipsum refertur. Magalia quondam, Ad poetam. Nec enim hoc nouit Aeneas. Magalia vero antiſtethon est. Nam debuit magaria dicere: quia magar, non magal, Pœnorum lingua villam significat. Cato originum primo, Magalia adſicia quasi coortes rotundas dicunt. alij magalia casas Pœnorum pastorales dicunt. Strata viarum. Primi enim Pœni vias lapidibus stratisse dicuntur. Instans ardentes Tyrī. Multum festinantes. Vt q. Aen. Ardet abire fugi: id est properat. Alij ardentes ingeniosos dicunt. Nam per contrarium segnem, id est figne ignis, carentem ingenio dicimus: vnde & à Græco venit catus, id est ingeniosus, *νέον τὸ καρδιῶν.* Ducere muros. Contruendo in longitudine ducere, et dificare. Molirique arcem. Molibus factis extollere: quod est extruere, huic contrarium est demoliri. Optare: vt, Tuus o regina quid optes. Explorare *littere*. Et 3. Aen. Optauitque locum regno. Tecto. Ad tectum, nota figura. Sulco. Fossa. Ciuitas enim, non domus, circundatur sulco: vt alibi, Ausim vel tenui vitem committere sulco. Iura legum. Eliugit, vel loca vbi iura aut magistratus creatur. Portus effod. um: Vt portus scilicet faciant. Altartheatri Fundamenta. Hinc futura magnitudo cognoscitur. Columnas decora alta. Figurate columnas decora alta; diuersis enim significationibus, idem dixit, & ab eo quod est decus corripitur decoris.

46

*Qualis apes estate nona per florea rura
Exercet sub sole labor, cum gentis adultos
Educunt fructus, aut cum liquentia mella
Stipant, & dulci distendunt neclare' cellas:
Aut onera accipiunt venientum: aut agmine facto
Ignauum fucos pecus à praesepibus arcent.
Feruet opus, redolentque thymo fragrantia mella.
O fortunati, quorum iam mania furgunt,
Æneas ait, & fastigia suspicit urbis.
Infest se septus nebula (mirabile dictu)
Per medios, miscetque viris: neque cernitur ulli.*

Qualis apes. Ordo est. Qualis labor æstate noua, id est incipiente fâm vere nouo. Tertia de-
clinationis genitius pluralis & in *um* & in *um* exit : sed tunc pro nostro arbitrio cum nomi-
natiuus singularis fuerit *n* & *terminatus*: vt amans & amantum, & amantium dicimus. Cum
autem nominatiuus singularis er & *ur* fuerit terminatus, tantum in *um* exit. vt pater patrum,
murmur, murmurum. Reliqua vero nomina autoritate firmamus: vt apis apum, vel apium.
AÆstate noua. Bene noua, quia est ætas & adulta & præcepsecundum Salustum. *Florea.* *Flori-
da*: vt Floream coronam dominis, nec enim de flore era facta. *Rura.* *Græce* *leg.* *eg.* dicuntur.
Aphæresis ergo sermonem facit Latinum. *Exercet.* Fatigat: vt, Nata Iliacis exercite fatis. Et E.
quibus rebus exerceat fœtus gentis ... * * *. Et bene gentis fœtus, quia si singula reddes singu-
lis nascuntur, sed omnis ex omnibus, & per hoc melius in Georgicis intelligitur. *Sub sole.* In
sole: vt, Nanque sub ingenti lustrat dum singula templo. *Cum genitis fatus.* Ad laudem a-
pum hoc pertinet, quod in quarto Georgicorum melius intelligitur. *Educum,* producent,
quod adhuc adolescent, & aduliti sunt, non adoleuerint, & adulta. *Liquinia.* Defæca-
ta, sine fôrdibus: vt, Nectantum dulcia, quantum & liquida, id est pura: nam dura mella
constat esse meliora. *Stipan.* Densant: translatio est à nauibus, in quibus stupa interponi-
tur vasis, quam stupam dicunt. *Distendunt.* Implet: vt, Et denso distendere pingui. *Nectar.*
Melle: abusus propter suavitatis similitudinem. *Cellas.* Et hinc abusus est, vt favorum cauer-
nas cellas vocaret. Traxit autem à reponendi similitudine: vel à celando, vnde cellam appel-
lauerunt. *Agmine.* Nunc impetu. *Ignuum.* Inutile, non aptum industræ. Nam industrios
naues dicimus. *Fuœ.* Secundum Plinium apum multa sunt genera. Proprie tamen apes
dicuntur de bobus ortæ: fuci, de equis: crabrones, de mulis: vespa, de asinis. Fucus autem est
secundum AEmilium Macrum, maior ape, crabrone minor. *Pecus.* Pecus dicimus omne quod
humana lingua & effigie caret, id est a pascendo. Vnde Horatius: Omne cum Præteus pecus
agit. *Prætebus.* Aluearii. Et est translatio: quæ fit quoties, vel deest verborum proprie-
tas, vel viratur iteratio. *Feruet.* Celebratur: vt contræ, *Friget,* cœsat dicimus. Terentius, Ni-
mijum hic homines frigent. *Reduent.* Quidam olere res, vel malas vel bogas, redolere tantum
bonas.

A bonas tradunt. *Fragranzia.* Quotiens incendium significatur, quod flatu alitur, per l dicimus; quotiens odor, qui fracta specie maior est, per r dicimus. Sciendum sane nil in hac vacare comparatione. Nam Pœnorum operi, apum labori: custodia litorum, fucorum comparatur expulsio. *O fortunati, quorum iam mœnia surgunt.* Bene fortunati, quia iam faciunt quod ipse desiderat *Fastigia.* Nunc operis luminitates, alibi ima significantur, vt *Foritan & Scrobibus* quæ sint fastigia quæras. *Su' p'icit.* Miratur: vt è contrario, despicit, contemnit significat. *Mirabile dictu.* Ob hoc quod iequitur: quia mixtus cunctis latebat. *Per medios.* Figura est: nam plenum fuerat, mediis se infert. *Misericorde.* Deest, sc. *Neque cernitur ulli.* Id est, neque ab ullo cernitur, Græca figura ut alibi, *Scriberis Variis.* id est scriberet te Varius.

B

47 *Lucus in urbe fuit media, latissimus umbra,*
Quo primum iactati vndis, & turbine Panis
Effodere loco signum, quod regia Iuno
Monstrarat, caput acris equi: sic nam fore bello
Egregiam, & facilem victu per secula gentem.
Hic templum Iunoni ingens Sidonia Dido
Condebat, donis opulentum, & numine diue.
Ærea cui gradibus surgebant limina, nixa que
Ære trabe: sribus cardo stridebat ahenis,

C

Lucus. Vbicunque Virgilii lucum ponit, sequitur etiam consecratio, vt Lucum tum forte parentis Pilumni Turnus sacrata valle sedebat. Vnde in sexto. Nulli certa domus: lucis habitamus opacis. Dicuntur enim hec omnia animæ lucos tenere. Lucus autem dicitur quod non luceat: non quod sint ibi lumina causa religionis, vt quidam volunt. *In urbe fuit media.* Nunc iam in media. *Latissimus umbra.* Aut septimus casus estrahit secundum Probum genitius, vt sit latissimus umbras: sicut Salustius, *Frugum pabulique lucus azer.* *Quo primum.* Hoc est simul ac venerunt, nec enim secundo ad Africam ventum est. *Effodere loco signum.* Historia hoc habet, quam more suo Virgilii per transitum hic tangit. Dido fratrem fugiens cum transiret per quandam insulam *Iunonis*, accepit oraculum, & sacerdotem eius secum abstulit: cum ei parua crederet, promisit Carthaginis sedes: quo cum venissent, sacerdos elegit locum facienda urbis, quo effosso, inuenitum est caput bouis, quod cum duplicitus (quia bos semper subiugatus) alio loco effosso, caput equi, inuentum placuit: quia hoc animal licet subiugetur, bellicosum tamen est, & vincit, & plerunque concordat, vt ipse ostendit plenissime in illo loco. Bello armantur equi, bellum hęc armata minantur: Sed tamen iidem olim currū succedere sueti Quadrupedes, & frena iugo concordia ferre: Spes est pacis, ait. Illic ergo Iunoni tempa fecerunt. Vnde et bellicosa est Carthago per equi numen, & fertilis per bouis. Ordo autem est: *Lucus in urbe media lerissimus umbra,* quo loco iactati Pœni vndis & turbine effodere caput acris equi, quia regia Iuno signum monstrauerat. *Quid regia.* Regina. *Monstrarat.* Monstro dederat. *Acris equi.* Epithetum magis aptum equis, vt canibus blandis, qui natura blandi sunt. *Et facilem victu.* Propter bouem: quod licet non dicat, tamen ex historia sumit. *Sidonia.* Licit Sidon ciuitas sit Fenice, tamen hic pro Tyria posuit. *Dons opulentum, & numine diue.* Aut simulacrum quoque aureum fuit, & numen pro simulacro posuit, vt Cicero. *Sed iam ne deos quidem, ad quos configurarent, habere.* Hic ostendere vult, plenum esse praesentia numinis templum. *Ærea.* *Ærea* ideo, vel quod æs magis in usu veteres habebant: vel quod religio magis apta est hæc materies. Denique flamen Dialis æreis cultris rondebat. Aut certè ærea lecula significantur. Nam vt Hesiodus dicit, Tempore quo hæc gesta sunt, æreum leculum fuit. *Foribus* Fores propriè dicuntur quæ foras aperiuntur, sicut apud veteres fuit. *Valuæ autem sunt* (vt dicit Varro) *que reuoluuntur, & se velant.* Ianua autem est primus domus ingressus: dicta quia Ianus consecratum est omne principium. cætera intra ianuam, ostia vocantur generaliter, siue valuae sint, siue fores: quanvis viuis ista corruperit. *Cardo.* Dictus est quasi cor ianuae quo mouetur. Stridebat ahenis. Ad sua retulit tempora Virgilii. Cautum enim fuerat, post proditum hostibus à Tarpeia virgine Capitolium, vt ærei cardines fierent quo stridor possit aperta ostia omnibus indicare.

D

48 *Hoc primum in luco nona res oblata, timorem*
Lenit, hic primum Æneas sperare salutem
Ausus, & afflictis melius considererebus.
Nangue sub ingenti lustrat dum singula templo,

*Reginam opperens: dum qua fortuna sit urbi,
Artificumque manus inter se, operumque laborem.
Miratur vides Iliacas ex ordine pugnas,
Bellaque iam fama totum vulgata per orbem:
Atridas, Priamusque, & saeum ambo bus Achillem.*

Hoc primum in loco. Secuta sunt enim & alia quæ detraxere formidinem Timorem. Multi querunt cur post viam matrem quicquam timuerit. Quod tamen alij sic soluunt, vt dicant ne tum quidem Aeneam Venerem quam viderat, esse credidisse: cuius ut ipse putabat agnita nulla verba perceperat. Sed vera solutio hæc est, Venus nil de Afrorum moribus, vnde nunc formidat Aeneas: sed de classe liberata dixerat filio. Sciendum tamen est, in Virgilio, interdum validiora esse obiecta purgatis: vel contra, vt hoc loco. Lenij. Quartæ coningurationis tempus præteritum perfectum vel in vi iunctum exit: vel sublata digammo, in y pro nostro arbitrio: vt leniui, lenij: audiui, audij. Sane cum in vi exit, penultima longa est: & ipsa accentum retinet, cum vero in ij, penultima brevis est, & perdit accentum: quia, vt supra dictum est, Vnius ob noxam: quotiens vocalis vocem sequitur, detrahit longitudinem præcedenti: sed hoc in metro ybi necessitas cogit. Nam in prosa & naturam suam & accentum retinet. At leniuit, tertia à fine habet accentum: quia penultima brevis est. Sane plerunque accentum suum retinet sermo corruptus: vt Mercuri, Domiti, Ouidi: terra à fine debuit habere accentum, quia penultima bteuis est: sed constat hæc nomina apocopen pertulisse nam apud maiores erat idem vocatiuus qui & nominatiuus, vt hic Mercurius, & Mercurius, vnde cu licet brevis sit, etiam post apocopen, suum servat accentum. Ausus. Bene ausus: quia inter incerta fatus audacter salus speratur. Afflictu. De afflictis. nec enim esse septimus casus potest. Considerare. Fido & confido datiuum regit: vt. Et fidere nocti. Sane optima figura est, quæ numquam à principalitate discedit: vt. Atque humiles habitare casis: accusatio iuxxit: quia habeo domum dicimus: vnde est habito frequentiarium. Sub templo. Hoc est in templo: vt supra. Exercet sub sole labor, id est in sole. Reginam opperens. Expectans aut quam intelligebat esse venturam ex artificium festinatione: aut certè videnda reginæ occasionem requirens. Quæ fortuna sis urbi Felicitas. Artificumque manus inter se. Hoc est habebat artificium comparationem. Ex ordine. Prout fuerunt. hoc loco ostendit omnem pugnam esse depictam: sed hæc tantum dicit, quæ aut Diomedes gessit, aut Achilles: per quod excusat Aeneas si est à fortibus victus. Fama totum vulgata per orbem. Quia Europa intulit, Asia passa est, Africa iam depingit. Atridas, Atrei filios, Agamemnonem, & Menelaum: sed usurpatum est: nam Pli- sthenis filii fuerunt. Saeum ambo bus Achillem. Atqui tres dixit: sed Atridas pro uno accipe, quos vnius partis constar fuisse.

46 *Constitit, & lachrymans. Quis iam locus (inquit) Achate,
Quæ regio in terris nostris non plena laboris?
En Priamus: sunt hic etiam sua premia laudi,
Sunt lachrymæ rerum, & mentem mortalia tangunt.
Solute metu: feret hæc aliquam tibi fama salutem.
Sic ait: atque animum pictura pascit inani,
Multæ gemens, largoque humectat flumine vultum.*

Plerus laboris. Plenus genitio melius iungitur: vt Térentius, Plenus rimaria sum En Priamus. Laus picturæ est, per quam non imago, sed ipse ostenditur Priamus. Sunt hic etiam sua præmia. Et siup: a diximus, Omnis Aenea sollicitudo de moribus Afrorum erat: quam nunc picturæ contemplatione deponit. Qui enim depingunt bella, & virtutem diligunt, & miserationem tanguntur. Sua. Id est congrua. vi. Si rueremque suis altaria donis. Laudi. Virtuti: vt, Primam merui qui laude corrigam. Mortali. Aduersa: quibus cōstat subiacere mortales. Solue metu. Collectio est. Nam vbi virtus præmia aduersa miserationem merentur: rite formido deponitur. Feret. Pro adferet. Inani. Epitheton est picturæ: aut quia caret corporum, quæ imitatur plenitudine: aut quia nullius est virilitatis. Largoque humectat flumine vultum. Tapinosis est quod dixit Humectat. largam flumine, est fluore: id est fluxu ipso.

50 *Nanque videbat vti bellantes Pergama circum:
Hac fugerent Graj, premeret Troiana iunctus:*

A *Hac Phryges, instaret curru cristatus Achille.*
Nec procul hinc Rhesi niueis tentoria velis
Agnoscit lachrymans: primo quo prodita somno,
Tyrides multa vastabat cæde oruentus:
Ardenteisque aueris equos in castra prius quam
Pabula gustassent Troia, Xanthumque bibissent.

B *Pergama circum. Abusue. non enim circa Pergama, hoc est arcem: sed circa Ilium bella*
gerebantur. Troiana iumentus. Diffinitio est Hectoris: vt Catillusque, acerque Coras, Argia
iumentus. Etre vera sic pene vbiique Homerus ponit, vt Hectori tantum vel Achilli totus ce
dat exercitus. Hac Phryges. Bene vbiique Virgilius pro negotii qualitate dat Troianis & nomi
na, nam timidos Phrygas vocat: vt hoc loco. Item O veræ Phrygiae neque enim Phryges. Dar
daniadas generofas: vt Dardanidae magni genus alto à sanguine diuīum. Laomedontiadas perf
idos: vt Nondum Laomedontæ sentis peritura gentis. Troas fortes: vt, Troes agunt: princeps
turmas inducit Aiyas. Hectorei quoque fortes: vt, Nunc nunc insurge remis Hectorei socii.
Cristatus Achille. Secundum Homerum, qui dicit in Achilli crista, terrible quiddam fuisse.
Cristatus autem primitium crista genere feminino. Nec procul hinc Rhesi. Rhesus rex Thracie,
Martis & Euterpis Muse filius: qui cum ad Troia venisset auxilia, clausisque iam portis tento
ria locauisset in littore, Dolone prodente, qui missus fuerat speculator: à Diomede & Vlyxe est
interfectus, qui & ipsi speculator venerant: abductique sunt equi quibus pendebat fata Troia
na, vt si pabulo Troiano vsi essent, vel e Xanto Troia fluvio bibissent, Troia perire non posset.
Primo somno. Prima parte no&tis: vt Libra die somnique pares vbi fecerit horas, & prima nocte
qua ante Rhesus in Troia non fuerat. Tyrides. Id est Diomedes. Et bene Vlyssiem cælat propter
Aeneam, vt supra diximus: aut quia secundum Homerum occidente Diomede cadavera Vlysses
trahiebat. Ardenies. Et candidos significat, & veloces: vt, Pernicibus ignea plantis, si ignea, ve
lox est, sine dubio & ardens. Xanthum, fluvium Troia.

D 51 *Parte alia fugiens amissis Troilus armis*
Infaelix puer, atque impar congressus Achilli,
Ferrur equis: currusque heret resupinus inani,
Lora tenens tamen, huic ceruixque, comaque trahuntur
Per terram, & versa puluis inscribitur hasta.
Interea ad templum non aqua Palladis ibant,
Crinibus Iliades passis, peplumque ferebant,
Suppliciter tristes, & turse pectora palmis.
Diua solo fixos oculos auerat tenebat.

E *Parte alia fugiens amissis Troilus armis. Parte alia scilicet templi, & veritas quidem hoc ha*
bet: Troili amore Achilleni ductum: palumbes Troilum ei quibus ille delectabatur, obiecisse:
quas cum veller tenere, captus ab Achille, in eius amplexibus periit. Sed hoc quasi indignum
heroë carmine mutauit poeta. Fugiens. Fugere volens, accepto iam vulnere. Infaelix. Multi
hoc loco distinguunt: tamen etiam si iungas Puer, unus est sensus. Atque impar. Ac si diceret,
etiam si puer non esset. Congressus Achilli. Congredior tibi, antiqui dicebant: sicut pugno ti
bì, dimico tibi. Hodie diciuntur congregior tecum, dimico tecum. Ferrur. Trahitur. Curru.
Curribus falcati vios esse maiores, & Liuius & Salutius docent. Resupinus. Quia hastam trah
bat. Sed intelligitur Achillis hasta transfixe per pectus & à parte qua ferrum est à tergo trahi.
Inani. Sine rectore: nam corpus hærebat. Lora tenens tamen. Quamquam mortuus. Versa.

F *Tracta, vt Plantus, Inveniant omnia versi, id est sparsa. Venit autem ab eo quod est vertor. In*
scribitur. Dilaceratur: vt Plautus, Corpus tuum virginis ulmeis inscribam. Hasta. Hostili scilicet,
quam transfixus trahebat. Interea. Dum hæc geruntur. Et fatis opportune à matribus festina
tur ad templum: vt alibi. Nec non ad templum, summasque ad Palladis arcæ. Non aquæ. Ini
quæ, infesta, Liptotes figura est: vt alibi, Et vacuis Clanius non aquæ aceris. Cum Diomedes
auxilio Mineræ plurimos Trojanorum sudisset, Elenus Priami filius vates monuit vt Mineræ
numē exoraretur: & cum precibus dæx ponerent vestem quam regina speciosissimam habebat,
id est peplum, (vnde post Mineræ palla peplum appellata est:) Dea tamen memori iudicij Pa
die, Trojanis infesta permanuit. Passis. Participium est ab eo quod est pandor, id est autem non facit

pansus: quia plerunque n, quod in prima verbi positione inuenitur, in præteriti participio non A est: de qua re euphoniam iudicat. vt ab eo quod est tundor & tensus facit: vt, Tunis pectora pal- mis. Et tensus: vt, Non obtusa adeo gestamus pectora Poeni. Sciendum tamen est, licet alia eu- phoniam causa varientur vel in generibus, vel in numeris: nactus tamen & passus, n penitus nun- quam accipere. Peplumque ferebam. Peplum proprie est palla picta foeminea, Mineruæ conse- crata: vt Plautus, Nunquam ad ciuitatem venio, nisi cum infertur peplum. Hodie multi abutun- tur hoc nomine. Suppliciter tristes. Vt decet rogantes. Et bene addidit Suppliciter: quia & per ira- cundiam, & per grauitatem, & per religionem, & per dolorem tristes sumus. Tunis pectora. Vt oculos suffusa, Auerfa. Irata significat. sic alibi, Talia dicentem iamidudum auerfa tueretur. Quo modo auerfa: nisi iratam intelligas? ne hoc etiam simulacrum poterat se auertere: ergo auerfa ad animam refertur.

B

52

Ter circum Iliacos raptauerat Hectora muros:
Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.
Tum vero ingentem gemitum dat pectora ab imo,
Vt spolia, ut currus, ut que ipsum corpus amici,
Tendentemque manus Priamum conflexit inermis.
Se quoque principibus permisum agnouit Achilus,
Eoasque acies, & nigri Memnonis arma.
Ducit Amazonidum lunaris agmina peltis
Prothesilea furens, medisque in millibus ardet,
Aurea subnectens exerta cingula mammæ
Bellatrix, audique viris concurrere virgo.

C

Ter circum Iliacos. Apud autores multa ad sensum, non ad aspectum possunt referri. Ter- tio enim tractum intelligere possumus, non in pictura conspicere. vnde est & illud, Mulcere alertos & corpora fingere lingua. Tale erat in pictura corpus, vt in eo apparet frequentis raptationis iniuria. Sane huius rei ordo est talis, Patroclus cum Iratum Achille propter Bre- seiden sublatam vt aduersum Troianos pugnaret exorare non posset, petit ab eo arma quæ Pe- leo Vulcanus fecerat, quibus induitus clam Achilles crederetur: fugatis Troianis plurimos in- tererit, ipse vero ab Hectoris occulis est, quo dolore Achilles copius, impetratus per matrem à Vulcano armis Hectorem peremit, eiusque corpus ad currum religatum circa muros Ilij traxit, quod post placatus auro... * penitus Priamo reddidit. Raptauerat. Frequentatiu bene visus est: per quam ostendit quod per numerum dixerat. Exanimus, Exanimus & exanimis dicimus: si- cut vnianimis & vnianimis, inermis & inermis. Ergo pro nostro arbitrio aut secundæ declina- tionis erunt, aut tertia. sed à tertia, ablativum singularem in i mitunt: quia communis sunt generis. Exanimis autem est mortuus, vt hic indicat locus: Exanimatus vero, timens: vt, Exani- mata sequens impingeret agmina muris. Vendebat. Ingenti arte vtitur verbis. Nam hoc loco quia pingi potuit, prælens tempus posuit: superius, quia pingi non potuit, sed referri, perfe- ctæ executus est tempore, dicendo raptauerat, non raptabat: Tum vero ingentem gemitum. E Iam enim superius eum lachrymæ dixerat: hoc ergo addidit visum Hectoris corpus, vt et- iam grauiter gemit. Ut currus. Quo tractus est. Amici. Plus est quam si Hectoris diceret: vt alibi, Paruumque patri tendebat Iulum: cum potuerit dicere mihi. Mansæ inermes. Aut sine insignibus regis, sceptro, aut supplices: vt, Dextras tendamus inermes. Quod tractum est de historia, qui enim victi se dedunt, inermes supplicant. Aut re vera inermes tunc. Contra Pyrrhum enim processit armatus. Sane per transitum historiam tetigit: quia constat Priamum cum ad supplicandum, tentorium Achillis fuisset ingressus, dormientem Achillem excitauisse: vt pro filij corpore rogaret eum, cum eum potuisset occidere: licet hoc Homerus propter A- chillis turpitudinem suppressimat. Se quoque principibus permisum agnouit Achilus. Aut la- center proditionem tangit, vt supra dictum est: aut virtutem eius vult ostendere. nimis enim fortitudinis est inter hoitium tela versari: vt Salustius, Caiolina longe à suis inter hostiles cada- nera repensis est. Cornutus tamen dicit versus isto, Vadimus immitti Danais, hoc esse soluen- dum. Eoas. E naturaliter longa est: sit tamen breuis interdum quod eam vocalis sequitur: vt, Pri- mo surgebat Eoo. Nigri Memnonis arma. Quia Tithonus frater Laomedontis raptus ab Aurora filium suum Memnonem ex ipsa progenitum Priamo misit in auxilium, qui congressus cum A- chille ab eo est intercepitus, cuius mortem mater Aurora hodieq; matutino rore flere dicitur. Ni- gri autem dixit, Aethiopis: vnde prima consurgit Aurora, Arma. Vulcania, vt ille indicat versus,

Te po-

- A Te potuit lachrymis Tithonia flectere coniux. *Dicit Amaznidum.* Hoc est quod supra dicit, Videt Ilacas ex ordine pugnas. Homerus enim hæc omnia tacuit, quæ facta sunt post Hectoris mortem. Amazonidum autem deriuatio est pro principalitate; sicut, Scipias duros bello, pro Scipionibus. Sane Amazones dictæ sunt quasi *λαζαναι*, quod simul viuant sine viris: vel quod vnam mammam exultam habent, quasi *λαζαναι*. Has autem iam non esse constat, ut pote extintas partim ab Hercule partim ab Achille. *Lunatis petris.* Scutis brevissimis in modū Lunæ iam mediq. Lunatis autem primitiū à feminino genere deriuatur. *Penthesila furens.* Martis & O træs filia fuit, quam Achilles cùm aduersum se pugnantem peremislet post mortem eius adamauit, cámque honorificè sepeliuit. *Dicit autem & ardet ad laudem picturæ pertinet.* Farentem ideo dixit, quia sororem suam in venatione confixit, simulans se ceruā ferire. Sed hoc per transīcum tangit nam hic furor bellicus intelligitur, aut furens, quia maiora viribus audebat. *Aurea.* Amphibolon est hoc loco, vt rūm ipsa aurea, an aurea cingula. Sciendum tamen plerunque amphiboliam metri ratione dissolui: vt, aurea compoſuit ſponda Dido: Aurea enim si ad ſpondam referas, non stat versuſ. *Subnæclens.* Subnexa habens. *Exertia.* Nudatæ nudant enim quam aduferint mammam. *Virgo.* AEtatem ostendit & ſexum.
- B

53 *Hec dum Dardanio Æneas miranda evidetur,*
Dum stupet, obtutusque hæret defixus in uno:
Regina ad templum forma pulcherrima Dido
Incessit, magna iuuenum ſtipante caterua.

C

Qualis in Eurota ripis, aut per inga Cynthi
Exercet Diana choros: quam mille fecutæ
Hinc atque hinc glomerantur Oreades: illa pharetram
Fert humero: gradiensque deas supereminet omnes.
Latona tacitum pertendant gaudia pectus.
Talis erat Dido, talem ſe leta ferebat
Per medios, instans operi, regnisque futuris:

Dum stupet. Absolutè, aut dum hoc stupet. *Obrutuſ.* Aspectu. In uno. In uno quoque: hoc est singula mirabatur. Forma pulcherrima. vt, Pulchra prole Incessit. Hic superuenit. Si pante caterua. Ad hoc tantum sequens pertinet comparatio. *Eurota ripis.* Fluuij Laconia. *Cynthi.* Cinthus mons Deli, in quo natam Dianam conſtat. Exercet Diana choros. Hoc non ad comparationem pertinet: sed est poeticæ descriptionis euagatio, quod chori nec personis hic, nec locis congruunt. Sultantium enim & cantantium dicuntur: multi vituperant comparationem hanc, neſcientes exempla vel parabolæ vel comparationes adiunctas, non ſemper vſque quaque conguere, ſed interdum omni parte, interdum aliqua conuenire. *Mille.* Finitus numerus pro infinito. nam de nympharum numero varia eſt opinio. *Oreades Nymphæ montium.* Oreades dicuntur: sylvarum, Dryades: quæ cum ſylvis naſcuntur, Amadryades: fontium, Napeæ vel Naiades: maris vero Nereides. Tacitum, pro tacite: Maior enim eſt taciturnitatis affectus: vt ſupr., Hæc ſecum. Sic Terentius, *Vt mecum tacita gaudeam.* Peritam. Modo vehementer tentant. Aliibi, leuitate: vt Blanda viceſim Gaudia pertendant mentem. Sunt enim multa quæ pro locis intelliguntur, vt impotens, & ſatis & minus, & nihil potens ſignificat. Instant operi. Zeugma eſt ad ſequentia pertinens. Regnisque futuris. Regnaturæ vrbi, nam ipsa iam regnabat.

54 *Tum foribus diuæ media reſtudine templi;*
Septa armis, ſolioque alte ſubnixa, reſedit;
Iura dabat, legeſque viris, operumque laborem.
Partibus equabat, iuſtis, aut forte trahebat:
Cum ſubito Æneas concuſu accedere magno
Antea, Sergeſtumque videt, fortémque Cloanthum,
Tenaciorumque alios: ater quos aquore turbo
Diſhulerat, penitusque alias aduixerat oras.

Tum foribus diuæ. Instans præcipue foribus: & hoc loco diſtinguendū eſt. Magno enim studio & labore templorum fores hebant, quas quibusdam inſigñant historiis: vt, In foribus latum

Androgeo. Item, in foribus pugnam ex auro solidoque elephanto. quamvis quidam iungant A
Tum foribus diuina media testudine templi: Ut vnum intelligas tectum templi, & fores, quod si est, sub medio recto sunt fores. Sed prima melior expositio est. Testudine. Camera incurua vel fornicate qua ideo sic sit, ut simulacro coeli imaginem reddat, quod constat esse conuexum. Qui-
dam tradunt apud veteres omnia tempa in modum testudinis facta. Alij hunc ordinem volunt. Tum foribus diuina templi resedit, media scutorum testudine quod septa armis erat. hoc genus fabricarum à similitudine testudinis vocatur, qua fuit virgo quædam priuilegia pendens Iouis præcepit per Mercurium, quod ille præcepit diis omnibus bestiisque, ut venissent ad nuptias Lunonis, in animal tale conuersa est: vnde incuruatis ædificiis impositum est. Septa armis. Satellitum scilicet. Solio. Solium propriè est æmarium uno ligno factum, in quo uno reges sedebant propter tutelam corporis sui: dictum quasi solidum. Modo iam abusivè sellam regalem dicimus. B
Aste. Aci diceret in tribunali. Subuixa. Pro subuixisse supra dictum est, alii pro innixam accipiunt. Iura dabant, legisque. Ius generale est: nam Lex, iuris est species. Non est ergo iteratio: ius ad non scripta etiam pertinet: leges, ad ius scriptum. Quod autem dixit iuris, ad Didonis pertinet laudem. Sorte trahibant. Proprie locutus est, trahuntur enim sortes, hoc est educuntur. Con-
cursu accedere magno. Cum magna Afrorum multitudine. & hoc est quod formidat Æneas, incertus qua eos mente comitentur. Diffuderat. Segregauerat. Et magna est inter di & dis differencia, ut supra dictum est. Penitus. Longè a regina remotos: quæ res etiam insolentes custodes litorum facit.

55 *Obstupuit simul ipse, simul percussus Achates:*
Lætitiaque metuque, audi coniungere dextræ
Audebant: sed res animos incognita turbat.
Diffimulant, & nube causa speculantur amicti,
Quæ fortuna viris, classem quo littore linguant,
Quid veniant, cunctis nam lecti nauibus ibant
Orantes veniam, & templum clamore petebant.

Obstupuit. Et ad admirationem, & ad timorem hic pertinet sermo, quo dicenda præoccupat. D
Lætitiaque metuque. Lætitia, propter socios liberatos: metu, propter concursum. Ardebat. Cu-
piebant: ut Formosum pastor Corydon ardebat Alexin. Ardeo autem & accusatiuum regit & a-
blatiuum. Res incognita. Id est qua affectione populus conueniret. Diffimulant. Diffimulamus
nota: Simulamus ignoravt Salustius, Simulator ac diffimilator. Quæ fortuna. Vtrum prospera an
aduersa. Cunctis nam lecti nauibus ibant. Bene addidit lecti, ne penitus omnes intelligeremus:
Nonnulli tamen lecti nauibus legunt. Quod si sit, hypallage est: & illuc sensus recurrit. Et sciendu-
m plerunque, ut hoc loco, addi aliquid generalitati, & fieri specialitatem: vt est si dicas. Om-
nes scholastici laborant, generalitas est, si addas isti fit specialitas: ut Salustius, Transflos omnes
recipit mons Belleia, prudenter addidit transgresios. Orantes veniam. Venia quidem pro culpa
dicitur, sed nunc aut pacem aut beneficium propter incendium nauium: aliqui tamen veniam
pro impunitate accipiunt, nam mox addit. Prohibe infandos à nauibus ignes. Et propriè ver-
bum pontificale est, unde est, Tu modo posce deos veniam. Et paulo post: Pacemque per aras,
Exquirunt. Dicta autem venia ad eliciendam misericordiam. Meretur enim benevolentiam
numinum, qui licet innocens sit, veniam tanquam peccauerit petit, unde est confessio illa in
Terentio, Quid meritus es crucem.

56 *Postquam introgressi, & coram data copia fandi,*
Maximus Ilioneus placido sic pectori caput:
O regina, nonam cui conde e Iuppiter urbem,
Institiaque dedit genteis frenare superbas:
Troës te miseri, ventis maria omnia velti,
Oramus: prohibe infandos à nauibus ignes,
Parce piogeneris, & propius res aspice nostras.
Non nos aut ferro Libycos populare penates
Venimus, aut raptas ad litora vertere pradas.
Non ea vis animo, nec tanta superbia viltis.

Maximus Ilioneus. Rebus omnibus maximus, id est honore, virtute, fauندia. Non enim aliquid addit

- A addit: & non sine causa ipsum ubique inducit loquentem, ut enim Homerus dicit, *Phorbas patet Ilionei semper Mercurio deo eloquentie fauente pugnauit*: vt Horatius, *Mercuri facunde posuit Atlantis*. Merito ergo huic dat eloquentiam. *Placido sic pectorc cœpit*. Bene placido ne timore confernatus videretur, ad placandum apta definitio est. More suo uno sermone habitum futuræ orationis expressit. *Orgina*. Secundum autem rhetoramic id ei dat quod impetrare desiderat. Nam eam per laudem, benevolam reddidit. *Institutio*. Bene considerauit sexum. Nec enim virtute dicere poterat. *Frenare*. Contineat et contra, Et Numidæ infreni cingunt. *Troes temerari*. Tactitis occurrit quæstionibus: ne ad populationem venisse videantur, more qui tunc vigebat. *Ventum maria omnia vesci*. Per maria: & est contra illud cur ad Africam venerintur. *Parce pro generi*. Quotiens inuidiosæ sunt præsentes per longæ rhetoricum est ad alias configere: vt hoc loco configuit ad genus. *Et proprius*. Id est vicinus, vt tanquam victi accipiantur: nec tales qualis.
- B Paris fuit in Sparta expugnatione, raptaque Helenæ. nam hoc veritas rei habet: non voluntate Helenam secutam, sed raptam expugnatam urbe: vnde & recipi meruit a marito. Tangit autem hoc latenter VII gilli illo loco: Me duce Dardanus Spartam expugnauit aquiliter. Ergo bene non nos, sed res nostras dixit. *Populare*. Antiqui & populo & populor dicebant: vnde est *populare*? & Populatque ingentem farris aceruum Circulio. Nunc tamen passua tantum utimur declinatione: Non ea vñ animo. Argumentum ab impossibili: vt Quid Troes potuerent? vis autem est possibilis.

57 *Est locus, Hesperiam Gray cognomine dicunt:*
Terra antiqua, potens armis, atque ubere gleba:
OEnotri coluere viri: nunc fama, minores
Italiam dixisse, ducis de nomine gentem.
Huc cursus fuit:
Cum subito assurgens fluctu, nimbosus Orion
In vada coeca tulit, penitusque procacibus Austris,
Perque undas, superante salo, perque imia saxa
Dispulit, huc pauci vestris ad nauimus oris.

- C *Est locus*: Comparatione orbis totius, Italia locus est. Nam prouincia, locus non potest dici. Minus autem est, quam ut Vrbis antiqua fuit. *Hesperiam*. Hesperia sunt duæ: una quæ Hispania dicitur, altera quæ est in Italia, quæ hac ratione discernuntur: aut enim Hesperiam solam dicas, & significas Italianam: aut addis ultimam, & significas Hispaniam quæ in occidentis est fine: vt Horatius, *Qui nunc Hesperia sospes ad ultima*. Et hæc est vera Hesperia ab Hespero dicta stella occidental. Cæterum Italia, *Hesperia* dicitur a fratre Atlantis, qui pulsus à Germano Italianam tenuit: eique nomen pristinæ regionis imposuit, vt Hyginus docet. *Antiqua Nobilis*: nec enim noua esse potest, licet primam terram suam esse dicant Athenienses. *Vbere gleba*. Vber proprie est secunditas. Et bene Italia virtutem, secunditatemque collaudat: ne Africam petitissime videantur. *OEnotri coluere viri*. Deest *Quam*. OEnotria autem dicta est vel à vino optimo, quod in Italia nascitur: vel, vt Varro dicit, Ab OEnotro rege *Sabiniorum*. Alij partem Italiam: OEnotri tradunt ex Arcadia in Italianam venisse, & eam suo cognomine fecisse. *Fama*. Subaudimus est. *Minores*. Maiores & minores quotiens de genere dicimus, numeri sunt tantum pluralis. *Italiam*. Italus rex Sicilie ad eam partem venit, in qua regnauit Turnus, quem à suo nomine appellavit Italianum. Vnde est. Fines super vñque Sicanos. Non vñque ad Siciliam (nec enim poterat fieri) sed vñque ad eæ loca quæ tenerunt Sicanii, id est Siculi à Sicano Itali fratre. *Cum subito assurg. fl. et. nimbo. Orion*. OEnopion rex cum filios non haberet, à Ioue, Neptuno & Mercurio & Marte, quos hospitio suscepserat, petijt ut sibi filios darent: illyi intra corium immolati sibi bouis vrina facta, præcepert ut completis maternis mensibus solueretur. Quo facto inuentus est puer: cui nomen ab vrina impositum, vt *elor* diceretur. *Quod Dorica lingua commutatum est*: vt w diphthongus in everteretur. *Quod autem plerumque prima syllaba breuis est hic*, cum sit natura longa, Græcæ rationis est. Nam derractio fit v literæ, & remanet brevis: quo modo *spia m' oenib' m*, pro *spiat& n' oen'*, pro *m' oen'*. Et hoc quia aut e est naturaliter longa: aut e diphthongus. Cæterum si sit in proprio nomine dichronos, vt omnes Latinæ sunt: propriorum nominum abutemur licentias, vt in artibus lectum est. Hic vero *Orion* posset venator factus, cum Diana vim vellet inferre: vt Horatius dicit, eius sagittis vt Lucantis, immisso scorpione occitus est, sed deorum miseratione intercederat relatus, signum famosum tempestatisbus fecerunt. Verisimilius autem est a scorpione interceptum: oriente enim uno, alter occidit. Hoc signum ibi est, ubi hyades circa frontem tau-

ri. Sane magnitudine sua multis oritur diebus, & ideo eius etiam apud peritos est incerta tempestas. unde dictum est. *Cum subito si subito fluet, nomine est, si per se subito, aduerbiū est.* A surgens, ad excusationem non praevisse tempestatis. Et multi superfluo querunt cur ortus commemoretur Orionis: cum sit à Lunone immissa tempestas. Sed Ilioneus ista non nouit, quæ à postea supra dicta sunt, per mulam, ut diximus cognita. Et constat numina, nisi inuenta occasione, nocere non posse. Quod in omni suo opere Virgilius diligenter obseruat. *In vada exca.* Inconspicua, latentia. *Procacibus austris Perseuerantibus.* Et procax propriè petax est. Nam procare est petere. Unde & proci petiores dicuntur. Alii procacibus impudentibus tradunt. *Perque undas superante salo.* Eleuato mari, & in vndas diuiso, vt solet in tempestate. *Salo* venit ab eo quod est salum sali. Nam sale tabentes, ab eo quod est hic sal salis. *Perque inuia saxa.* Inuia, id est aspera, immania. Unde & paulo post Dido. *Quæ vis immanibus applicat oris? Non enim suos vituperat sed naturam litoris culpat.* *Dissipit. Diuersit. Adnauimus oris. Adnauimus, Adnatauimus per syncopen.* Elegit verbum aptum naufragio ad eliciendam misericordiam: quamvis & de nauibus natat lectum sit: vt Natat: vñcta carina.

58 *Quod genus hoc hominum? queve hunc tam barbara morem*

Permituit patria: hospitio prohibemur arena.

Bella crient, primaque vetant consistere terra.

Si genus humanum & mortalia temnitis arma,

At sperate deos memores fandi, atque nefandi.

Rex erat Æneas nobis, quo iustior alter

Nec pietate fuit, nec bello maior, & armis:

Quem si fata virum seruant, si vescitur aura

Ætheria, nec adhuc erudelibus occubat umbris,

Non metus: officio nec te certasse priorem.

Pœnitentia sunt & Siculis regionibus urbes,

Armaque, Troianoque à sanguine clarus Acestes.

Quod genus hoc hominum? Rhetorice vituperaturus mores, non ad Didonem loquitur, sed ad tertiam le confert personam. *Hospitio prohibemur arena.* Ut alibi, Littusque rogamus. Occupantis est enim possesso littoris. unde ostenduntur crudeles, qui etiam a communibus prohibeant. *Cient.* Invocant, *Prima terra Littore, ut alibi:* Tuque è cui prima frementem Fudit equum magna tellus percussa tridenti. *Mortalia arma.* Mortalem possibilitatem. Sane per artem etiam consilia significantur, *Quære conscientia arma.* Alii pro humanitate accipiunt. Sed terret hoc loco latester propter Siciliam. Nam & paulo post ait, Sunt & Siculis regionibus urbes, cum vnam habent, in qua Acestes regnat: sed ad terrorem urbes dixit. *At sperare deos.* Abusus timete: ut alibi, Hunc ego si potui tantum sperare dolorem. Cum speremus bona, timemus aduersa. *Memores fandi atque nefandi.* Id est iustitiae & iniustitiae. Et bene memores: quia etiam si non statim puniant crimina, sunt tamen memores. ut Horatius, *Raro antecedentem scelsum deseruit pede pœna clando.* Quo iustior alter Nec pietate fuit. Multum interest inter iustitiam & pietatem. Nam pietas pars iustitiae est: sicut severitas. Nunc ergo hoc dicit qua parte sit iustus, id est pietate. Et bene duo laudat in Ænea: pietatem, quam à Didone impetrare contendit: & virtutem qua vult timeri. *Bello maior & armis.* Hoc est scientia rei militaris. Non est iteratio: nam bellum & consilium habet: Arma, tantum in actu ipso sunt. *Si vescitur aura.* Vescor verbum inchoatiuum est. Sane hic vescitus pro fruitur posuit: nam non comedit auram sed viuit ea. Vescor illa re: ut alibi, Vescitur Æneas simul & Troiana iuuentus Perpetui ergo bouis & lustralibus extis. Nec nos decipiatis quod dicit Plinius, ut elongationes ex similibus formemus. Nam ecce, comedo illam rem dicimus: nec tamen vescor illam rem. Et ipse dicit, non vsquequaque hoc esse faciendum. *Ætherea aura.* Quod animam aëre, corpus cito potionque nutrimus. *Non metus.* Hoc loco distinguendum est. Cuius autem rei, ex sequentibus probat. Nam vult eam non timere: ne inaniter præstet. Alii non metus officio legunt, & hunc sensum dicunt, non metuo pro officio nostro, id est, non timeo ne non sit unde satisfaciem officio, ac parem gratiam reddam. *Officio nec se certasse priorem Pœnitentia.* Nec tibi parum videatur prima beneficia præstissime: quum possit maiora recipere. Nam pœnitentia, parum videatur est: ut Terentius in Heaurontimorumeno. At enim quanum hic operis fiat pœnitentia. Hoc est parum videtur. *Troianoque à sanguine clarus Acestes.* De Acesto autem fabula talis est: Cum Laomedon promissam murorum mercedem Neptuno &

Apollini

A Apollini denegasset: Neptunus iratus, Troiae immisit cetos qui eam vastaret. Vnde Apollo consultus, cum & ipse irasceretur, contraria respondit dicens, Obiciendas puellas nobiles beluae. Quodcum saepe fierer, timens quidam Hippotes filiam suam Egestam, cum Laomedontis regis Hesiona iam esset orta seditione religata: impositam nauim misit quo fors tulisset. Et haec ad Siciliam delata a Crimiso fluo, quem Crinijum Virgilius poetica licentia vocat, conuerfa in versus, ut alij in canem, compresla edidit Egestum, quem Virgilius Acestem vocat, qui ex matris nomine ciuitatem Trojanis condidit: quæ ante Egesta, post Segesta dicta est.

- 59 *Quassatam ventis liceat subducere classem,
Et syluis aptare trabes, & stringere remos.
Si datur Italiam sociis & rege recepto,
Tendere, ut Italiam leti Latiumque petamus,
Sin absunta salus, & te, pater optime Teucrum,
Pontus habet Libye, nec spes iam restat Iuli:
At freta Sicavia saltum, sed esque paratas,
Vnde huc adueisti, regemque petamus Acesten.
Talibus Ilioneus: cuncti simul ore fremebant
Dardanide.*

C *Quassatam ventis, lucta petito. Subducere. In terram ducere, hoc est subductam curare. Deducere autem, in mari ducere: vt deducunt naues socij. Spire. Aptas eligere, vel aptare adiungere, vel figere. Stringere remos. Aut defrondare: vt agricultæ stringunt frondes: aut fractos stringere remos, id est religare. Socii. & rege recepto. Syllēmpis est per numeros: vt Hic illius arma, Hic currus fuit. Sin absunta salus. Hoc est si periit Æneas, qui vel Trojanorum salus est. Nec spes iam restat Iuli. Bene de Aicanio spem dicit propter xatatem. Sed esque paratas. Propter Acestis cognitionem. Regem. Aut qui nunc rex est: aut qui etiam noster futurus est. Talibus Ilioneus. Aut subaudis loquebatur: aut ex posterioribus fremebant intelligis. Ore fremebant. Hoc est consentiebant, & bene ore, quia & armis possumus fremere.*

- D 60 *Tum breuiter Dido, vultum demissa profatur:
Solute corde metum Teucri: secludite curas.
Res dura, & regni nouitas me talia cogunt.
Moliri, & latefines custode tueri.
Quis genus Æneadum, quis Troiae nesciat urbem?
Virtus esque, viroisque, & tanti incendia belli?
Non obtusa adeo gestamus peitora Poeni:
Nec tam auersus equos Tyria sol iungit ab urbe.*

E *Tum breuiter Dido. Atqui non breuiter loquitur: sed breve & longum, parvum & magnum, perfectum nihil habent: sed per comparationem intelliguntur: vt supra de prouincia. Est locus, orbis (vt diximus) comparatione. Item hoc loco breuiter, id est minus quam Ilioneus. Et notandum regum esse breuiloquum, vt multis in Virgilij locis probatur: & feminarum verecundiam. Vnde vtrumque dedit Didomi. Vulnus demissa. Nota figura est, vt Oculos suffusa nitentes. Solute corde metum Teucri. Sicut supra Iouis oratio, partim obiecta purgat: partim petita promittit. Sciendum sane, quia cum petuntur vel promittuntur aliqua, à validissimis inchoandum est: vt hoc loco. Et est genus argumenti à necessario. Secludite curas. Iteratio est ad augmentum benevolentiae. Secludite. Pro excludite: quod sit aut propter hiatum, aut propter suauitatem: vt, Ab silice in nuda connixa reliquit, proponixa. Res dura. Ac si diceret, est quiddam. & duo formidabat: vicinos barbaros, & fratris aduentum, quæ propter nouitatem personarum, generaliter dicens reliquit. Et regni nouissimi. Quæ semper habet timorem. Moliri. Bene non facere, sed moliri: vt terroris sit, non crudelitatis. Quis genus Æneadum. Satis propere dixit Æneadas: quanquam ab Ilioneo audierit, Rex erat Æneas nobis. Nec haec in opere inemendato miranda sunt. Quis Troiae nesciat urbem? Aut Ilium dicit, quod in Troia: aut Troiae urbem, ut urbem Patavii, urbem Buthroti. Incendia belli. Id est vim. Semper enim diluvio & incendio compatur bellum: vt, In segetem velutum eum flamma furentibus austris Incidit: aut rapidus mon-*

tano flumine Torrens. Non obtusa adeo. Multum vel valde, vt in Terentio, Adolescentem adeo A nobilis. aut non adeo, id est non in tantum vt tu dicas. Obtusa vero stulta. Nec tam auersus equas Tyrta, sol iungit ab urbe. Hoc est non in alio orbe habitamus. Sed fabul: hoc habet. Atreum & Thyestem germanos, cum in diffensione sibi nocere non possent: in simulatam gratiam rediisse: qua occasione Thyestes cum fratribus vxore concubuit, ob quam causam Atreus fratribus suis adposuit epulandum: que Sol ne videndo pollueretur radios suos ab ea ciuitate detorsit. Sed veritatis hoc est: Atreum apud Mycenam primum solis eclypsim inuenisse, cui inuidens frater, ab urbe discessit tempore quo eius probata sunt dicta.

61

Seu vos Hesperiam magnam, Saturniaque arua,
Siu Erycis fines, regemque optatis Acesten:
Auxilio tutos dimittam, opibusque iunabo.
Vultis & his mecum pariter considere regnis?
Urbem quam statuo, vestra est: subducite naueis:
Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.
Atque utinam rex ipse noto compulsus eodem
Afforet Aeneas, e quidem per littora certos
Dimittam, & Libye lustrare extrema iubebo,
Si quibus electus sylvis, aut urbibus errat.

Seu vos Hesperiam magnam. *urba* enim *arua* appellata est, quia à Tarento usque ad Cumas omnes ciuitates Græci considerunt. *Siu Eryc fines.* Eryx Veneris & Buti filius, vt quidam Neptuni fuit: qui præpotens viribus aduenas cestibus prouocabat, victoisque perimebat; hic ab Hercule ocellus est, monti ex sepultura sua nomen imposuit. In quo matre fecerat templum: quod Aeneas ascribit poeta dicens, *Tum vicina astris Erycino in vertice lèdes Fundatur Veneri.* In hoc autem monte dicitur etiam Anchiles sepultus: licet secundum Catonem ad Italiam venerit. Ergo Eryc fines id est Siciliam. *Urbem quiam statuo vestra est.* Multi Antipatos volunt accusatiuum singularem iunctum pronomini, vt sit vrbis quam itaco, quæ si sic intelligamus, *Quam* nihil minus sequitur: & silempis fit per casus mutationem. Debuit enim dicere, vrbis que statuitur vestra est. Melius ergo est *vultis* bis intelligere, vt sit *vultis regnis* consideret *vultis* Urbem quam statuo vestra est. vt est. Eruet ille Argos Agamemnonisque Mycenam, ipsumque Aecidem: subaudis ille. Alter enim Pyrrhum vicit: alter Mycenam. Item, Non ignara mali misericordia succurrere disco. *Agetur Regetur.* *Noto compulsus eodem.* Aut quoquis vento: aut re vera Noto, qui de Syribus Cithaginem ducit. Supra enim Ilioneus, In vada cæcatur litus penitusque procacibus austris. *Eadem* naturaliter longa est: sed si corripiatur, metri est, vt Steteruntque comæ. *Afforet.* Adueniat, temporis est futuri. *Equidem.* In Virgilio, ego quidem ubi que significat, sed in aliis & pro quidem tantum ponitur: vt Tullius, Ego quidem certas tempestates. Item Persius. Non equidem hoc dubites amborum fædere certo. *Consenserit dies.* Certos. Veloces: qui cito inueniant aut fidèles. Verunque enim hoc loco significat. Contrario incertos pro tardis: Salustius, Et onere turrium incertis nauibus. Aliquando & firmos: vt Idem, Apud latera certos locauerat. Et aliquando deliberati iudicij, vt Certus iter. *Libye lustrare.* *et taxegruo.* Nam Dido Libya regna non retinet, sed vt ostendat voluntatem se misisse ait. *Ei claus.* Naufragus: vt Electum littore egentem.

26

His animum arresti dictis, & fortis Achates,
Et pater Aeneas, iamdudum erumpere nubem
Ardebat, prior Aeneam compellat Achates.
Nate dea, que nunc animo sententia surgit?
Omnia tuta vides, classem, sociosque receptos.
Vnus abest, medio in fluetu quem vidimus ipsi
Submersum: dictis respondent cetera matris.

Animum arresti. Nota figura est. *Iamdudum.* Et cito, vel quamprimum significat, vt Iamdudum sumite poenas. & olim: vt hoc loco. *Surgit.* Oritur. Et translatio corporis ad animum: vt alibi. Stat conferre manum Aeneas. Omnia classem so. re. Sylempis per numeros. *Vnus abest.* Orientem significat. Quem vidimus ipsi Submersum. Quod ante doloris fuerat: vt ipsius ante oculos: nunc consolationis est, cum cernit omnes incolumes. *Diclis respondent,* cetera matris modo.

A Modo consentiunt: quia dixerat supra, Nanque tibi reduce& socios. Alibi responderet, respicit: vt
Reipondet Gnoſia tellus.

63 *Vix ea fatus erat, cum circumfusa repente
Scindit se nube, & in alba purgat apertum.
Restitutus Æneas, claraque in luce resulſit:
Os, humerosque Deo ſimilis: nanque ipsa decoram
Cæſariem natu genitrix, lumenque iuuentu
Purpureum, & letos oculis adflarat honores.
Quale manu addunt ebori decus, aut ubi flauo
Argentum Pariuſve lapis circundatur auro.*

*Scindit se nubes. Nubes tantum dicimus, non nubs: licet dicamus trabs trabes: Stirps & Stirpes, prex & precis. Sed de his tamen quæ legimus ſunt ponenda. Non enim ſunt artis iſta, ſed viu-
ptionis: qua metri cauſa vtuntur poetæ, vt vel minuant, vel augent nominatiuum. Inde eſt &
tupellex ſupellectilis. Reſtitutus Æneas. Abſcedente ſcilicet nube. Claraque in luce reſulſit. Laus eſt
nimis pulchritudinis, cui nec lucis claritas derogauit. Os humerosque deo ſimilis. Similes humeros
habens deo. Et eſt Græca figura: vt diximus iuſtra. Ipsiſa. Aut quod iequitur, Natu genitrix, aut
certe iſpa, id eſt pulchritudinis dea. Decoram Cæſariem. A cedendo diēta cæſaries. Ergo tantuſi
virorum eſt. Quod utem dicit decoram, vult etiam iu Æneā naturalem fuſſe pulchritudinem:
ne ſi totum tribuat Veneri, nihil Æneā ſit reliquum, vel contra, nihil relinquatur matris fauori:
quod sequens melius indicat comparatio. vt Horatius, Fortes creantur fortibus. Magna arte nec
eruditio aliiquid, nec natalibus derogat. Iuuenus. Iuuentus eſt multitudiſ iuuenium. Iuuentus
dea iſpa: ſicut Libertas. Iuuenta vero, atas. ſed hæc à poetis confunduntur plerunque. Purp-
ureum. Pulchrum, vt Horatius. Purpuris ales coloribus. Letos honoris. Non terribiles, vt eſſe in viris
fortibus ſolent. Manus. Vel artificis: vel ars iſpa. Ebori decus. Ebur à barro dictum, id eſt elephan-
to. vt Horatius. Quid ubi uulnus nigris dignissime bariuſ? Sane naturam huius nominiſ nec
deriuatio, nec obliqui cauſi reſeruant. Et eboris enim & eburneū ſacit, non eburis: ſicut mur-
muriſ. Pariuſve lapis. Lapis Lydius nomine qui apud Parium nascitur & candidiſſimus eſt, vt in
seq. x. Qualis gemma micat, fuluum quæ diuidit aurum.*

64 *Tum ſic reginam alloquitur, cunctisque repente
Improuifus ait: Coram, quem queritis, adſum.
Trovus Æneas, Libycis ereptus ab undis.
Oſola infandoſ Troie misera labores,
Quenobis reliquia Danaū, terraque marisque
Omnibus exhaustos iam caſibus, omnium egenos,
Urbē domo ſocias. Grates per ſoluere dignas
Non opus eſt noſtræ, Dido, nec quicquid ubique eſt
Gentis Dardania, magnum quæ ſparſa per orbem.*

*Tum ſic. Quid eſt ſic? Et ſui gratia præpotens, & matris auxilio. Coram. Nonnulli ad per-
ſonam, vt coram viro: Palā ad omnes referri volunt, vt, palam omnibus. Varro, Coram de praefenti-
bus nobis, palam de abſtibus dicit. Sane coram, quidam aduerbiū putant, quia non ſublequitur
cauſa: quidam præpositionem loquentis, non caſibus ſeruientis. Quem queritis, adſum. Hoc loco
diſtinguendū. Nam ſi vnum eſſet, Adeſt diceret, nō Adſum. Oſola. Propter Polymnestoris factum:
qui hile violata defecit ad Græcos Ereptus. Liberatus. Miferata. Et miferor & miferor vnum
ſignificant: ſed miferor accuſatiuum regit, vt hoc loco. Item; Nec miferatus amantem eſt. Mi-
feror genitiuum. Vnde eſt, Miferere animi non digna ferentis. Quenobis reliquia Danaū. Pro
Danaorum. Si Troianos ſignificat, ſimpliciter intelligit: ſi ad ſe refert: quod Achilleū euaſit fa-
uore Neptuni. Terraque marisque. Terra propter Cretensem pestilentiam. Maris propter O-
rontis interitum. Omnibus exhaustos. Sic Veteres dicebant clade hauiſ, id eſt pertuli. Omnia
egenos. Eget honestius genitio iungitur quam ablativo, cui jungit. Cicero, vt. Eget illi ſeruatu.
Item contra Virgilium, Quorum indiget uſus. Urbe, domo ſocias. Hoc eſt publico & priuato
dignaris hofpicio. Non opus eſt noſtræ Dido. Opis, id eſt poſſibilitatis. Et ſecundum
P*

Atteium alias Philogum, Opes numero tantum plurimi, diuitias significant, ut Troianas ut opes. A Numero vero tantum singulari, auxilium. Terentius, *Iuno Lucina fer opem: serua me obsecro.* Ab utroque possibiliterem. Nec quicquid ubique est. Meminit historiae. multi enim post excidium Troia, orbis diuersa tenuerunt: ut Helenus Epitum: Antenor Venetiam: alij Sardiniam secundum Salustum: alij vicina Syrtibus loca, secundum Lucanum: Porusque quietos, Ostendit Libye Phrygio placuisse magistro.

65. *Dixi tibi (si qua pios respectant numina, si quid
Vsq; iustitia est, & mens sibi conscienti recti)
Premia digna ferant, que tam leta tulerunt
Secula: qui tanti tales genuere parentes?
In freta dum fluuij current, dum montibus umbra
Lustrabunt conuexa, polus dum sydera pascer:
Semper honor, nomenque tuum, laudesque manebunt:
Que me cunque vocant terra. Sic fatus amicum
Ilionea petit dextra, lanaque Serestum:
Post alios, fortisque Gyan, fortisque Cloanthum.*

Si qua pios respectant numina. Si quidem. Ut Horatius, Si tamen impiæ non tangenda rates transiliunt vada. Nec enim congruit optare dubitatem. Aut certè ad se retulit: qui cum pius esset, tot laborabat incommodis. Si quid Vsq; iustitia est. Si valet apud homines iustitia. Et mens sibi conscienti recti. Secundum Stoicos qui dicunt ipsam virtutem esse pro præmio: etiam si nulla sint præmia. Ferant. Adferant. Que tam leta tulerunt Secula? Alibi, Nati melioribus annis. Felicitas enim temporum ex nascientium meritis comprobatur. Qui tanti tales genuere parentes? Secundum artem rhetorican parentes quos signorat, laudat ex liberis. Simul sciendum omnia hoc loco laudis præcepta seruata. Nam & à parentibus laudat: ut, Qui tanti tales genuere parentes. Et ab ipsa: ut, Urbe domo socias. Et à futuro: ut, Nomenque tuum landesque manebunt. In freta. Abusus modo maria. Nam propriæ fretum, mare naturaliter mobile: ab undarum seruore dictum. Dura montibus umbra Lustrabunt conuexa. Alij hoc loco distinguunt: D & dicunt, quandiu inclinata in montibus latera umbra pro Solis flexu circumibunt, ut Lustrat Auentini montem. Aut lustrabunt, inumbrabunt. Unde lustra & ferarum cubilia, & lupanaria per contrarium dicimus: quia parum illustrantur. Alij autem conuexa sydera volunt, id est pendentes: ut, Et celi conuexa per auras, id est suspenso. Planetasque intelligunt: quia non sunt fixi, sed in aere feruntur. Pascer. Translatue dicitur, physici autem paci aquis marinis sydera dicunt: id est ignes cœlestes: secundum quos ait Lucanus, Atque unde plusquam quod disgregat aer. Que me cunque vocant terra. Id est ubi cunque terrarum habitauero. Est autem Tmesis, Quæ cunque. Ilionea. Penultimam natura breuem licentia qua in nominibus propriis omnis syllabæ postremæ communes produxit,

66. *Obstupuit primo aspœctu Sidonia Dido.
Casu deinde viri tanto, & sic ore locuta est:
Quis te nate, dea per tanta pericula casus
Insequitur. Que vis immanibus applicat oris?
Tunc ille Æneas, quem Dardanio Anchise
Alma Venus Phrygi genuit. Simoentis ad undam
Atque equidem Teucrum memini Sidona venire,
Finibus expulsum patriis, noua regna petentem
Auxilio Beli, genitor tum Belus optimam
Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.*

Obstupuit. Animo perculta est: quod iam futuri amoris est signum. Primo aspœctu. Id est pulchritudine. Sidonia, A Tiria pro ciuitate. Casu deinde. Id est miseratione. Et sic ore: cuius est. Pleonasmus. Ut, Vocemque his auribus haui. Quis te nate dea. Quis, qualis. Admirantis enim est, non interrogantis. ut Quis globus o ciues? Non enim interrogat ille qui nuntiat. Hoc autem Dido, ut pôlt indicat, ex Teucri narratione cognovit. Que vis. Qualis. Immanibus oris. Ut.

- A *Oris.* Ut Salustius, *Mare senum, id est importuosum.* Adplicat. Secundum presentem vsum, per & prima syllaba: secundum antiquam autem orthographiam, quæ præpositionum literam consonam in vicinam mutabat, per p: secundum vero Euphoniam, per a tantum. Præpositio enim cum ad compositionem transferitur: aut vini suam retinet, ut Indico: aut mutat ultimam literam, ut Sufficio: aut perdit, ut Coemo. *Dardano Anchise.* Et hoc admiratum non interrogatiuum. Bene Anchise addit. Nam cum multis concubuit Venus, fabula autem hoc narrat, pastorem fuisse Anchisen: & cum eo amato Venerem concubuisse. Vnde Aeneas circa Simoem fluuium natus est. Deæ enim vel Nymphæ enituntur circa fluvios vel nemora: quod cum factaret Anchises, afflatus est fulmine, oculoque priuatus est. *Teucrum Sidona venire.* Quidam memini venire, pro me mini venisse accipiunt. Historia tamen hoc habet. Herculem cum Colchos iret, perdito Hyla, qui aquatum profectus à Nymphis adamatus raptus est, ut veritas habet lapsus in fontem altissimum necatus: & post peragratam Myisman nauibus Troiam venit. A cuius portu cum eum Laomedon arceret occisus est: & eius filia Hesiona belli ure sublata, comiti Telamonii tradita est: qui primus ascenderat murum, vnde Teucer natus est. Nam Aiacem ex alia constat esse procreatuum. Tuñ Hercules Priamum quoque redemptum à vicinis hostibus in paterno regno locauit. Vnde & Priamus dictus est. *Sed m̄ neq̄ uero, emō.* Cæterum quæ de liberata dicunt Hesiona, constat esse fabulosa. Sed Teucer cum Troia euersa sine fratre esset reuersus, qui se furore propter perdita Achillis arma interemerat, vel, ut alij, quia non defenderat Aiakis fratris interitum, vel quia ossa fratris non retulisset, vel eius fratris filium Turisacem* ad avum Telamona de Troja secum non reduxerit, quia illa alia nauis vectus felicius nauigauerat, Salamina puluis a patre Sidonam venit: ex quo Dido cuncta cognouit. Ajax autem Achillis patruelis frater fuerat: quoniam Telamon & Peleus fratres fuerunt Aeaci filii. *Opinam.* Pro opulentam nonnulli accipiunt. *Vafabat Cyprum.* Quam subactam concessit Teucro: ex responso Apollinis, Teucerque ibi Salaminam ciuitatem ex nomine patriæ condidit; licet alij dicant ab ipso Teucro esse superatos, vnde etiam Teucro auxilium a Belo ad occupationem Insulæ præstitum. *Dimic.* Potestate, omnis enim potestas dicitur, id est imperio.

67 *Tempore iam ex illo casus mihi cognitus urbis
Troiana, nomenque tuum, regesque Pelasgi.
Ipse hostis Teucros insigni laude ferebat,
Seque ortum antiqua Teucrorum à stirpe volebat.
Quare agite ô teatis iuuenes succedite nostris.
Me quoque per multos similis fortuna labores
Iactatam, hac demum voluit consistere terra.
NON ignara mali miseris succurrere disco.
Sic memorat: simul Æneam in regia ducit
Tecta: simul diuinum templis indicit honorem.*

- E *Casus.* Hoc loco, ruine, non fortunæ intelligentus est casus. *Pelasgi.* A Pelasgo Ionis & Larissæ filio. *Ipse hostis Teucros.* Troianorum laudis exaggeratio: qui etiam ab hoste laudantur. Ferebat. Laudabat, præferebat. *Teucrorum à stirpe volebat.* Propter genus maternum: ut supra dictum est. Et plus est quod dixit volebat, quasi materno gaudens refutaret genus paternum. *Teuta succedit nosrit.* Ad coniuinium vocat. Nam iam supra dixit Urbe, domo iocias. *Similia fortuna.* Scilicet aduersa. *Dimic.* Postea. *Non ignara mali miseris succurrere disco.* Quare non disco? Quia non sum ignara. Bis enim intelligimus non: ut supra diximus: sic Salustius, *Segnior neque minus gravis & multiplex cura.* Indicit honorem. Id est, iussit fieri supplicationes. Et bene indicit, quia Troiani inopinato venerant. Feræ aut legitime sunt, aut indicit. Indici autem dicuntur, quia paupertas maiorum ex collatione sacrificabat, aut certe de bonis damnatorum. Vnde & supplicia dicuntur supplications, quæ sunt de bonis supplicia pauperum. Salustius, *In suppliciis deorum magnifici.* Hinc etiam sacrum & venerabile & execrandum intelligimus: quia sacra res de bonis execrandorum fiebant.

68 *Nec minus interea sociis ad littora mitit
Viginti tauros, magnorum horrenia centum
Terga suum, pinguis centum cum matribus agnos,
Munera, letitiaeque dy.*

*At domus interior regali splendida luxu
Instruitur, mediisque parant conuinia teelis.
Arte laboratae vestes, ostroque superbo:
Ingens argentum mensis, calataque in auro
Fortia facta patrum: series longissima rerum,
Per tot ducta viros antique ab origine gentis..*

*Terga sum. Non declinatio, n litteram hoc loco gemina: sed ratio nominis in quo est u: sicut & rummittit genitium pluralem, non per declinationem, sed quia est in nomine r, vt patrum. Alium vero vbi legimus, epenthesis est: sicut Mauortis vel induperatoris. Nam alitum facit, vel Marii, aut imperatoris. *Munera, letitiamque dei.* Id est Liberi patris: aut certe, vt multi legendunt, Letitiamque die, id est dici, Ut supra dicta munera, sicut multorum dierum usui sufficietia. Intelligamus autem missa aliqua etiam ad usum dici. *Splendida instruitur.* Pro instruitur ut splendida sit. *Luxu.* Modo abundantia: alibi luxuria. Et notandum quia affluentiam ubique exteris gentibus dat, Romanis frugalitatem, qui & duobus cibis tantum vtebantur, & in atris e-debant sedentes. Vnde Iuuenalis, *Quis fercula septem Secreto coenans annu?* Et Virgilius, Perpetuis soliti patres confidere mensis. *Laboratae vestes.* Labore perfectæ. Et hic stragulas super quas discumbitur dicunt vestes, non quibus induimur, sic enim dicebant vestes stragulæ, vt *Laboratae* que premunt ad pectora ceras. Et est sermo in compendium coactus: sicut, Rapuitque in fomite flammarum, id est raptim fecit. *Ostroque superbo.* Claro, pretiosoid est per se superbo, aut quia superbos faciat, *Ingens argentum mensis.* Aut subaudis exponunt: aut mensas argenteas accipe. *Calataque in auro.* Insculpta tamen hoc nomen in principio aliam habet naturam: in derivatione mutat. Nam *calum* est vnde operantur argentarij: quod producitur natura: liter. Sed in derivatione mutatur: diphthongus nanque est, *calataque in auro.* *Fortia facta.* Quæ ibi etiam sculpta erant, mos enim erat veterum. *Series.* Ordo connexus. Per tota viros. A Belo, primo rege Assyriorum: vt, *Ab antiquo durania cimama Belo.* A Belo usque ad Belum, patrem Didonis qui & ipse Assyrius fuit, quamvis alio nomine pater Didonis fuisse dicatur, sed hic ait, *Quam Belus, & omnes à Belo soliti:* cum inter patrem & filiam medius nullus existat: & regis nomen ratione non caret. Nam omnes in illis partibus Solem colunt, qui ipsorum lingua Hel dicitur. Vnde & *Helois.* Ergo addita digammo, & in fine facta derivatione à Sole regi nomen imposuit.*

69 *Aeneas (neque enim patrius consistere mentem
Passus amor) rapidum ad nauis præmisit Acharem:
Ascanio ferat hac, ipsumque ad moenia ducat.
Omnis in Ascanio charissim cura parentis.
Munera præcrea Iliacis erepta ruinis
Ferre iubet, pallam signis auroque rigentem,
Et circuntextum croceo velamen acantho:
Ornatus Argua Helena, quos illa Mycenis,
Pergam cum peterent, inconcussisque hymenaeos.
Exiulerat matris Leda mirabile donum.
Præterea sceptrum, Ilione quod gessorat, olim.
Maxima natarum Priami, colloque monile
Baccatum, & duplum gemmis auroque coronam.
Hæc celerans, iter ad nauis tendebat Achates.*

*Aeneas. Sequitur, Rapidum ad nauis. Cetera per parentes him dicitur sunt. Rapidum ad nauis præmisit Achaten. Non præmittit (nec enim ipse sequitur) sed prærapidum: quod ex affectu patris, id est eius qui mittit intelligendum est, non ex Achatis velocitate. Et sic prærapidū dixit, quomodo Terentius, *Per pol quam paucos.* Hoc est perquam paucos volo. Pol enim per se plenum est iurantis aduerbum: cui præpositio separativum nunquam cohæret. Ferat. Afferat, nuntiet: vt, Ferat hæc aliquam tibi fama salutem. Stat. Modo est: alias horret, vt stant lumina flamma, & Stabat acuta silex. Item planum est: vt, Iam puluere cœlum Stare vident. Stant & iugiperi & castaneæ hirsutæ. Item positū est: vt, Stant manibus aræ. Item placet: vt Stat cōferre magum.*

- A maxim. &c. Stat casus rehouare omnes. Pro loco ergo hic intelligendus est sermo. *Illi* *cis* *repta* *raina*. Commendat ex loci difficultate: vt, Nec tuta mihi valle reperti. Item ex persona; O-
natus Argivæ Helenæ, & Ilione quod gesserat olim. vt, Hoc Priami gellamen erat. Quemad-
modum plerumque ex longitudine, vi. Terentius. Ex *Ethiopia*, sive an illa hec. Erepta. Labo-
rat hoc sermone probare ab Aenea non esse proditam patriam, si ornatus Helenæ, quam cum
Antenore Troiam prodidisse manifestum est, ex incendio eripuit bellorum calu: non pro pre-
mio præditionis accepit. *Signis auroqu*. Signis aureis: vt Molemque & monteis. *Pallium* *rigen-tem*. Duram propter aurum, sicut & nouas vestes videmus. Significat autem tunice pallium:
quod secundum Varronem palla dicta est ab irrigatione, & mobilitate: quæ & circa finem hu-
iustmodi vestium, &c. *Et circumtexum velamen*. Cycladem significat. *Acantho*. Herbi.
Acantho, i. flexibili virgulto: Ia cuius imitationem arte vestis ornatur & conficitur. *Vario* *cum*
B *deni*: *sunt acu' ei exi*: *implicis* mulieres multiplicem conficeret vestem: hinc vestimenta acan-
thina appellata. Ornatus *Argivæ Helenæ*. A vicinitate dixit Argivæ. Et paulo post Mycenis: cum
Spartana fuerit, quæ ciuitas est in Laconia. Nam legimus, Mc duce Dardanius Spartam expu-
gnauit adulter. Et vide iam omen infelicitatis futurae: cum adulteræ suscipit munera. *Pergama*
cum petret. Bo tempore quo à Paride sollicitata est Helena Venere faciente. *Inconcessu* qui by-
m' neos. Et fato & legibus. Hymenæus autem, vt alii dicunt, deus est nuptiarum. Ut alii, quidam
iuuenis fuit, qui die nuptiarum oppressus ruina est. Vnde expiationis causa nominatur in nu-
ptiis, sed falso est. Nam vitari debuit magis nomen extinti. Sed hoc habet veritas: Hyme-
næus quidam apud Athenas inter bella seu illima virgines liberauit: quam ob caussam nuben-
tes eius inuocant nuanen, quasi liberatoris virginitatis. Hinc etiam apud Romanos Talasio in-
uocatur. Cum enim in raptu Sabinarum Plebeius quidam raptam pulcherrimam duceret: ne
ei auferretur ab aliis, Talasionis eam ducis nobilis esse simulauit: cuius nomine fuit puellæ
tuta virginitas. *Matris Lyde mirabile donum*. Vel quod ipsa filie: vel quod ei Iupiter dederat.
Præterea *scoprum ilione*. Bene offert munera apta personis: sicut etiam Latino in septimo.
Gesserat. Pro gestauerat. *Maxima* *naturam Priami*. Quia ante etiam foeminae regnabant: præ-
sertim primogenitæ, vnde est, *Maxima*. Hæc autem vxor Polymestoris fuit, postque captiva
Ilium electa a viro, manu sua interiit. *Colloque monile*. Ornamentum gutturis: quod & segmen-
tum dicunt: vt Iuuenialis. *Segmenta & longos habitus*. Licit segmentatas vestes dicamus: vt ipse,
Et segmentatis dormissi parvula cunis. *Baccatum*. Ornatum margaritis. Dicimus autem & hæc
margarita, & hoc margaritum, & hæc margaris, quod *Grecum* est, quo modo Nais. Sane multi
D separant gemmam & margaritam, vt Cicero, *Nullam gemmam cui marginatam, & gemmas vo-*
lunt dici diversi coloris: margaritas vero albas: vel gemmas integras, margaritas pertusas. Du-
plicem gemmis, auroque coronam. Duplicem aut latam: vt Duplici aptantur dentalia dorso. Item,
aut duplex agitur per lumbos spina. Aut re vera, duplicem gemmis & auro. Hæc celerans. Celeri-
ter facere cupiens.

70 At Cytherea nouas artes, noua pectore versat.
Consilia, vi faciem mutatus, & ora Cupido
Produlci Ascanio veniat, donisque furentem
Incendat reginam, atque ossibus implicet ignem:
Quippe domum timet ambiguum, Tyrosque bilingues.
Vr sit atrox Iuno, & sub noctem cura recursat.
Ergo his aligerum dictis affatur Amorem:
Nate, mee vires, mea magna potentia solus,
Nate patris summi qui tela Typhoea temnis,
Ad te confugio, & supplex tua numina posco.

- F *A Cytherea*. Ab insula quæ numero tantum plurali dicitur: vt Sunt alta Cythera. *Nouae*
artes. Ars non pictor est; vnde sine epitheto male ponitur, vt bonas artes, malasque artes dicamus.
Faciem mutatus. Nota figura est. *Quod autem addidit, & ora, perissologia est. Donisque furen-*
tem Incendat reginam. Incendat & furere faciat, vt Animunque labantem Impulit. *Quippe*
dimum timet ambiguum, modo incertam. In qua habitat mutabilis foemina: vt Varium & muta-
bile semper Foemina. Item Iuno in quarto, Suspectas habuisse domos Carthaginis altæ. Alias
ambiguum pro gemina duplique accipitur: vt Agnouit prolem ambiguam. *Tyrosque bilingues*.
Fallaces. Nec enim ad lingua retulit, sed ad mentem. *Atrox*. Primo quantum ad Venerem
pertinet seua, non quia ita de ea poeta iudicet. *Sub noctem cura recursat*. Circa noctem. Et

sciendum quia cum tempus significatur, sub praepositio accusatiuo cohæret: ut, Aut ubi sub lum
cem densa inter nubila seſe Diuersi rumpunt radij. Recurſat. Recurrit & reuertitur, quasi sem-
per in mentem venit. Ergo huic aligerum dicitur aff. iur Amorem. Latini deum ipsum Cupidinem
vocant: eo quod facit amo ē. Sed hic imitatus est Grecos: qui uno nomine utrumque significant.
Nam Amorem dixit deum: sed discreui epitheto. Sane nomen hoc ratione non caret. Nam &
quia turpitudinis est stulta cupiditas, puer pingitur: ut Inter quas curam Clymene narrabat in-
nam, id est amorem. Item quia imperfectus est in amantibus sermo sicut in paero: ut Incipit ef-
fari, mediaque in voce resiliat. Alatus autem ideo: quia amantibus nec leuis aliquid, nec muta-
bilis inuenitur, ut in ipsa probarunt Didone. Nam de eius interitu cogitat: cuius paulo ante a-
more deperibat, ut Non potui arreptum diuellere corpus. Sagittas vero ideo gestare dicitur,
quia & ipsa incertae velocesque sunt. Et haec ratio pene in omnibus aliis numinibus pro poten-
tiam qualitate formatur. Nata mee vires. Aut quia Veneria voluptas exerceri sine amore non
potest: aut secundum Simonidem, qui dicit Cupidinem ex Venere tantum esse progenitum.
Quanquam alii dicant ex ipsa & Marte: alii ex ipsa & Vulcano: alii vero Chai & primæ rerum
naturæ eum esse filium velint. Solus, n. s. Id est solus qui Iouis contemnis fulmina, quæ diis ex-
teris solent esse terrori. Pax summi. Nunc quidem de Ioue proprie dixit. Sciendum tamen
pro qualitate rerum vel personarum, sumnum deum dici, vel patrem. Nam summum vniuersi-
que putat esse eum quem colit: ut Summe deum sancti custos Soractis Apollo. Tophœa. Multi
Tophœa legunt: ut cerealia, & cerealea. Typhœa autem dixit, non quibus Typhœus vius, sed
quibus Iupiter in Typhœum: epitheton, ab spoliis: id est virtute & victoria posuit. ut Scipio A-
fricanus & Metellus Creticus. Temnis. Aphæris pro contemnis. Hac autem laude hoc dicit,
facile cum posse Iunonem contemnere, qui Iouem contemnit. Ad te confugio. Personarum ra-
tio facit laudis augmentum. Tu a numina. Notandum est enim unum deum plura habere numi-
na: id est possibilitatem.

Frater ut Aeneas pelago tuus, omnia circum
Litora, si cœturque odiis Iunonis inique,
Nota tibi: & nostro doluisti sepe dolore.
Hunc Phœnissa tenet Dido, blandisque morat ter
Vocibus: & vereor quo se Iunonia vertant.
Hospitia: haud tanto cessabit cardine rerum.
Quo circa capere ante dolis, & cingere flamma.
Reginam meditor: ne quo se numine mutet,
Sed magno Aenea mecum teneatur amore.

Frater ut Aeneas. Conciliatio à qualitate personæ, ut autem est quemadmodum: quod in
pronuntiatione extenditur, quando temporis non est. Faceturque. Vacat que. Odii Iunonis ini-
que. Iusta causa petitionis ostenditur. Odium autem, in nomine breve est: in verbo vero lon-
gum, ut Odit. Quemadmodum liquor, si brevis est: liquitur longa. Nota tibi. Græca figura est:
ut Terentius, Mirra vero maliſt quæ placeant. Et nostro doluisti sepe dolore. Nostro autem: eo quo
& ego: aut doluisti, ideo quia me dolentem vidisti, ut doleo illa re. Phœnissa. De Phœnico. Te-
net. Moratur. Quo se Iunon avertant Hospitia. Quo: in quam partem. Iunonia autem hospitia,
Carthaginem dicit: ubi habitabat Iuno. ut His illius arma. Aut certe hoc ipsum vereor quod A-
enea Carthago in hospitium patuit, ut est, Timeo Danaos & dona ferentes. Haud tanto cessabit
cardine rerum. Aut seixnū dixit, ne in tantum quidem: hoc est breui occasione cessabit. Aut
simpliciter intelligendum, Non poterit in fata rerum opportunitate cessare: ut sit de proverbio
tractum, quod dicitur, Res in cardine est, hoc est in articulo. Quocirca. Quapropter. Meditor.
Mente pertracto. Ne quo se numine mutet. Quo vel vacat, vel pronomen est. Et bene supprimit
numen Iunonis: ne eius frequenti commemoratione Cupidinem terreat. Magis enim vult
eum intelligere quam audire Iunonem: aut certe aduerbiū est: ut sit, Timeo ne li numine
Dido aliquam commutet in partem. Mecum. Id est cum officio Venerio, vel mecum per meos
amores me admittente. Nec potest intelligi, quemadmodum ego. Alter enim à matre Aeneas,
aliter amatut à Didone.

Quo facere id possis, nostram nunc accipe mentem.
Regius accitu chari genitoris ad urbem
Sidoniam puer ire parat, mea maxima cura;

Dona

A *Dona ferens pelago & flammis restantia Troie.
Hunc ego sopitum somno super alta Cythera,
Aut super Idalium sacrata sede recondam:
Ne quæ scire dolos, mediusve occurrere possit.
Tu faciem illius noctem non amplius unam
Falle dolo, & notos pueri puer induc vultus:
Ut cum te gremio accipiet latissima Dido,
Regales inter mensas, laticemque Lyæum:
Cum dabit amplexus, atque oscula dulcia figet,
Occultum inspires ignem, fallasque veneno.*

B *Quo. Id est quomodo. Accipe. Audi: vt Accipe nunc Danaam, vt contra Da, dic: vt Da Tityre nobis. Da non indebita posco? Mente. Dispositionem, consilium. Accim. Euocatione, & est quarta declinationis. Vrbem Sidoniam. Quam tenent Sidonii. Mea maxima cura. Et Æneas cura est: sed Ascanius maxima: Cui regnum Italæ, Romanaque tellus Debetur: & ubique Ascanius maxima cura. Veneris introduxitur: vi Veneris iustissima cura. Item, Hunc regere, & diræ vallem subducere pugna. Dona restantia. Quæ restiterunt, superfueruntque. Sopitum somno. Vnum quidem est sopor & somnus: sed modo sopitum, irrigatum intelligimus. Cyth. ra. Sicut dictum est genere neutro pluraliter, Idalium. Cypræ nemus est, in quo oppidum breue, vt paulo post, Idaliz lucos. Item, Idaliumq; nemus. Sacra sede. Vel templi, vel oppidi. Ne quæ scire dolos. Quæ vacat vt frequenter diximus. Medius. Importunus, incongruus. Tu faciem illius. Faciem pro vultu posuit. Nullus enim potest faciem alterius accipere: sed vultum, qui pro mentis qualitate formatur. Vnde infra est. Et notos pueri puer induc vultus: aut certe quia difficile numini non est vt in faciem mutetur alterius. Noctem non amplius unam. Ut supra diximus, artis poeticæ est non omnia dicere. Vnde nunc permisit Noctem unam. Nec enim dicturus est aut abscessum Cupidinis, aut aduentum Ascanii. Pueri puer. Argumentum à facilis. Regales inter mensas. Epulas intemperantes, in quibus castitas rara est: & facilis amoris occasio. Vnde est illud Terentij, Sine Cerere & Libero friget Venus. Laticemque Lyæum. Latex proprie aqua est, ab eo quod intra terræ venas lateat: sed & vinū latet intra vuam. Vnde nunc dixit laticem. Lyæum autem pro Lyæum figurare, ponens principalitatem pro deriuacione. Oculum inspires igrem. Diffinitio amoris est, ignis occulus. Veneno. Venenum dictum quia per venas eat, ideo post ait, longumque bibebat amorem.*

C *73 Paret amor dictis charæ genitricis: & alas
Exxit, & gressu gaudens incedit lili.
At Venus Ascanio placidam per membra quiescem
Irrigat: & fotum gremio dea tollit in altos
Idaliz lucos, ubi mollis amaracus illum
Floribus, & dulci aspirans complectitur umbra.
E Iamque ibat, dicto parens, & dona Cupido
Regia portabat. Tyriis, duce latus Achate.*

D *Paret amor dictis. Ut supra, pro Cupidine amorem posuit. Et alas exxit. Hoc est depositus. Laus ingens Ascanii per transitum. Si quidem alis tantum depositis Ascanius fuit. Placidam per membra quietem. Aut epitheton est quietis: aut ideo placidam dixit, quia est quies quæ potest etiam somniorum terrore turbari. Irrigat. Infundit, proprie quia somnus sic pingitur quasi cornu infundat. Fotum. Sublatum, complexum. Amaracus. Hic puer regius vnguentarius fuit, qui eas su lapsum dum ferret vnguenta, maiorem ex confusione odorem creauit. Vnde optima vnguenta, amaracina dicuntur. Hic postea in herbam sampsuchum dicitur versus, quam nunc amaracum. Iamque ibat. Cum vix Venus ista dixisset. Sanc neque festinantisibus personis, neque minoribus est respondendi facultas, ut hoc loco Cupidina: ut Mercurio supra, item in quarto, ut in septimo Furiz.*

E *74 Cum venit, aulais iam se regina superbis
Aurea composuit sponda, medianaque locauit.
Iam pater Æneas, & iam Troiana iuuentus*

*Conueniunt stratoque super decumbitur ostro,
Dant manibus famuli lymphas: Cereremque canistris
Expediunt, tonsisque ferunt mantilia villis.
Quinquaginta intus famule, quibus ordine longo
Cura penum struere, & flammis adolere penates:
Centum aliae, totidemque pares etate ministri,
Qui dapibus mensas onerent, & pocula ponant.*

*Cum venit. Aut pro cū venerit ait, vt cum sit aduerbiū temporis pro dum. Nec enim potest
coniunctui modi particula iungi indicatio. Sane sciendum malo errore cum, & dum à Ro-
manis esse cōfusa. Aulæ. Velis pictis, quæ ideo aulæ dicta sunt, quod primum in aula Attali
regis Asiae, qui populum Romanum scripsit hæredem inuenta sunt. Ideo autem etiam in do-
mibus tendebantur aulæ, vt imitatio tentoriorū fieret: sub quibus bellantes semper habitaue-
re maiores. Vnde & in thalamis hoc fieri hodie conspiciimus. Varro tamen dicit vela solere su-
spendi ad excipiendū pulucrem: quia vſus cameræ ignorabatur. Vnde Horatius, *Interea suspensa
gravis aulæ ruinas. In painam facere, irahentia pluris atri,* Quantum non Aquilo Campanis excitat
agris. Sciendo sane Græca nomina in exequentia, cum deriuacionem faciunt, in ædiph-
thongum conuertere, vt aulæ, aulæ, idæ, ætnæ, ætnæa. Superbis. Nobilibus. vt Ceciditque
superbum Ilium. *Aurea.* Si Dido aurea, pulchram significat: & est nominatiuus. Si sponda, se-
pimus quidem est: sed syngensis fit, & spondeus est. *Sponda.* Antiqui libadia non habebant: sed
stratis tribus lectis epulabantur. Vnde & triclinium iterum dicitur: sic Cicero, *sterni triclinia &
in foro inebbat.* Vnde apparet errare eos, qui triclinium dicunt ipsam basilicam, vel cœnationem. C
Medianque locauit. Collocavit. Ipse enim apud maiores domini fuerat locus, vt aperè Salustius
docet, *Igitur discubuere. Se terius inferior in medio: super eum, Tuscus Fabius Hispaniensis sen. tor ex
proscriptis: in summo Antonius: & infra scrib. Seniorij Versus: & alter scriba: Meccanis in mo, mediu-*
*m inter Tarquinium & domum Perpennæ, tam pater Æneas. Religiosus: quia pater propriæ omnium
deorum epitheton est: vt Virgilinus ostendit. Ostro. Pro purpura posuit, vnde & tingitur. Dant
manibus famuli lymphas. Humilis character, qui ioz. & dicitur. Vilia enim describuntur. Cererem-
que. Hic panem, alibi triticum: vt Tum Cererem corruptam vndis Expediunt tonsisque scriunt man-
tilia villi. Vel minutis: vel cōpositis, vt tonsa coma, pressa corona * est. Constat enim maiores,
mappas habuisse villosas, mantilla vero à tergidis manibus dicta; & est nominatiuus mantilie,
quo modo totale. Quod autem legimus, *Ner. rpe toral. apocope est.* *Quinquaginta intus famu-
lae.* Hoc est multæ. *Ordine longo.* Id est dispositio secundum Tullium: qui in *Oeconomicis*
dicit, quid vbi ponendum sit. Nec enim debent vniuersa confundi. *Cura penum struere.* Inter
penum & cellarium hoc interest, quod cellarium est paucorum dierum: vnde & in cella dicitur
imperatum frumentum. Penus vero, temporis longi. Sane dicimus & hic & hoc penus,
sed à masculino & fœminino genere quarta est declinatio, à neutro tertia, quo modo est pe-
cus pecoris. Vnde Horatius. *Per ei frumenta perisque.* Masculino vero genere Plautus, *Nisi mihi
annus penus datur. Fœminino Lucilius posuit, *Xori legitata penus.* Quartæ autem declinationis
Persius docet: vt, *In locu, lete penus defensis pinguis umbra. Struere.* Ordinare, componere. Vnde
& Structores dicuntur ferculorum compoñtores. *Et flammis adolere penates.* Id est Colere. Sed
adolere proprie augere. In sacris *Adolere* per bonum omen dicitur. Nam in artis non adolen-
tur aliqua, sed cremantur & consumuntur, quia veteres in focis sacrificabant, vt ipse alibi, Hor-
tor amare focos. *Tovid: mque pares etate ministri.* Non numerus: sed etatis qualitas habet admira-
tionem. *Qui dapibus.* Quidam dapes regum volunt esse, Epulas priuatorum. *Onerent.* De ve-
terum more dixit, quibus cum accubuissent omnis cœna semel adponebatur. *Et pocula ponant.*
Similiter more antiquo dixit, quia veteribus non in manus dabantur pocula sed mensis appo-
nebantur, vt hodie apud plures, pocula in canistris argenteis apponuntur, quæ canistra feca-
ria dicuntur.***

75 *Ne non & Tyri per limina lata frequentes*

*Connuerere, & toris iussi discubere pictis.
Mirantur dona Æneæ, mirantur Iulium,
Flagranteisque dei vultus, simulataque verba,
Pallamque, & pictum croceo velamen acantho.
Præcipue infelix, pesti denota futura,
Expleri mentem nequit, ardescitque tuendo
Phœnissa: & puero pariter, donisque mouetur.*

F:

Toris.

- A *Toris pictis. Pro in toris pictiss& torus distus est, quia veteres super herbam tortani vel sedebant vel discumbabant: vt, V. Aeneid. Viridante toro confederat herbae. Iussi discubere. De regiis satellitibus dixit, qui vique subiecti erant imperio, nec tantum quod hostipes fuerant; discubere autem quod olim fedentes vicebantur ideo dixit. Mirantur dona Aeneæ, mirantur Iulum. Hoc ad Tyrios retulit. Mirantur Iulum. Quem putabant Iulum. Fragrantissimæ dei vultus. Ardentes diuinitates. Hoc ad poetam refertur. Similataque verba. Composita in Alcaini similitudinem. Et hoc ex persona poeta accipendum. Præcipue infelix. Propter casum futurum, ut probant sequentia: *Pessi deuota future*. Ideo ergo infelix, pessi autem vel amori, vel malo. *Deuota* vero de oratione Augusti translata est locutio, quem habuit in tralatione funeris Marcelli, cum diceret illum immaturæ morti deuotum fuisse. Expleri mentem nequit. Græca figura est. *Tuendo*. Dom intuetur. Et omnis gerundij modus tam ab agentis quam à patientis significacione similiter profertur. vt: *Cantando tu illum, id est dum cantas*. Et, *Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis. Id est, dum ei cantatur*.*

76 *Ille ubi complexu Aeneæ colloque pependit,*
Et magnum falsi impleuit genitoris amorem,
Reginam petit, hæc oculis, hæc pectori toto
Haret: & interdum gremio fouet, inscia Dido
Insidet quantus misera deus, at memor ille
Matri Acidalia, paulatim abolere Sicham
Incipit, & viuo tentat præuertere amore
Iam pridem resides animos, desuetaque corda.

- B *ille ubi.* Postquam, vt Horatius, *Nos ubi decidimus*. Hoc est postquam. Nam si loci esset. *Quod* diceret. Ergo ubi interdum aduerbiū loci est, interdum temporis. *Et magnum*. Arduum. Difficile est enim imitari varum filii affectum. *Falsi genitoris*. Non veri pro eo qui fallebatur, vt sit, impleuit amorem eius quem decipiebat simulando, eum esse patrem suum, & est magis absolutum participium, nam illic nomen est. *Falsi sumoentis ad vndam*. *Reginam petit*. Non simpliciter dixit petit. Nam petere, proprie est insidiari. *Gremio fouet*. Sustinet: vt, *Et* fustum gremio. *Insidet*. In sinu sedit, legitur tamen & insidat * vt quidam volunt insidias faciat. *At memor ille Matri*. Hoc est præceptorum matris. *Acidalie*. Acidalia Venus dicitur: vel quia initit curas, quas Gratiæ dñi dicunt, vel certe à fonte Acidalio: quia est in Orchomeno Boötiae civitate: in quo se Gratiæ ablouint, quas Veneri conflat esse sacratas. Ipsius enim & Liberi filiæ sunt, nec immerito. Gratiæ enim per horum fere numinum munera conciliantur. Ideo autem nudæ sunt, quod gratiæ sine fuso esse debent. Ideo connexæ: quia insolubiles esse gratias decet. Horatius, *Sigñesque nodum solvre Gratia*. Quod vero una auera pingitur, duæ nos respicientes, hæc ratio est: quia protecta à nobis gratia, duplex solet reuerti. vnde est supra. Nec te certasse priorem Peniteat. Sane Veneri multa nomina pro locis vel causis dicuntur imposta. Nam Venerem vocari quidam propter promptam veniam dicunt, alii Suadam appellant, quod ipsa conciliatio Suada sit: dicitur etiam obsequens Venus, quam Fabius Gurges post peractum bellum Samniticum, ideo hoc nomine consecravit, quod sibi fuerit obsecuta; hanc Itali Postivotam dicunt, dicta est etiam Equestris Venus, dicta & Cloacina, quia veteres Cloare pugnare dixerunt; dicitur & Myrica & Myrtea, & Purpurissæ & Erycina, quam Æneas secum aduexit: dicitur & Salacia, quæ proprie meretricum Dea appellata est à veteribus, & Lubentina, quæ libentiam mentibus nouam præstat, quamvis alii hanc Lubiam dicant, quod eo numine consilia in medullas labantur: Alii Mimneriam vel Memniam dicunt, quod meminerit omnium. Est & verticordia & militaris Venus. Est & Lymnesia quæ portibus præstet, ipsa & Victima & Nutrix ex Cæsaris iomnio sacrata. Est & Venus calua, ob hanc causam, quod cum Galli Capitolium obseverent, & decesserint funes Romanis ad tormenta facienda: Prima Domitia crinem suum, post cæteræ matronæ imitatae eam, execuerunt, vnde facta tormenta, & post bellum statua Veneri hoc nomine conlocata est, licet alii caluam Venerem quasi puram tradant; alii caluam quod corda amantum caluiat, id est, fallat, atque eludat: Quidam dicunt porrigine olim capillos cecidisse scemini, & Ancum Reginæ uxori statuam Caluam posuisse, quod constitit piaculo, nam mox omnibus scemini capilli renati sunt, vnde institutum vt Calua Venus coleretur. Apud Cyprios Venus in modum vmbilicis, vel vt quidam volunt, metæ colitur. Apud Ephesios Venerem Automatem dixerunt, vel Epidenam Ratio autem eorum nominum talis est. Mailibores & Alexis amore se mutuo dilexerunt, & juramento se adstrinxerunt, & cum tem-

pus nuptiarum venissent sibi met iungerentur: sed cum virginem parentes sui alij despondi-
sent, & hoc Alexis vidisset, spontaneum subiit exilium. Virgo autem ipso nuptiarum die semet
de tecto precipitauit, quæ cum illæsa decidisset, in fugam conuicta peruenit ad litus, ibique
scamam ascendit, ex qua sponte funes soluti esse dicuntur: voluntate itaque Deorum: peruecta
est, ubi amator morabatur, quam cum ille parans cum sodalibus conuiuum, suscepisset, pro ipso
rei euentu templum constituit: Quod ergo sponte fuissent soluti, Automatae Veneri nomen fa-
cierunt, quodque cum epulas pararet, virgo ei aquis fuisset aduecta, Epideti sacrum dicavit. Abole-
rit: Sicheum Incipit. Ordo naturalis prius enim est euellere inhærentia: & post noua inferre, sic
Terentius, *Vt meum in quo nunc est adiman, atque explcam animum gaudio. Vnde amore.* Aut viui
hominis, aut certe vehementer. Preuertere. Preoccupare: propter Iunonem sine dubio. Resides.
Pigros ad amandum, inertes. Iurauerat enim nulli se esse nupturam. Resides sane milites
otiosi & pigri dicuntur ut Aeneid. Residesque mouebit Tullus in arna viros. Vnde contra
instantes dicimus industrios.

*Postquam prima quies epulis, mensaque remote,
Crateras magnos statuunt, & vina coronant.
Fit strepitus tectis, vocemque per ampla volant
Atria: dependent lychni laquearibus aureis
Incensi, & noctem flammis funeralia vincunt.
Hic regina grauem geminis auroque poposcit,
Impletuit mero pateram, quam Belus, & omnes
A Belo soliti: tum facta silentia tectis.
Iuppiter hæfiribus nam te dare iura loquuntur
Hunc letum Tyrusque diem, Troiaque profectis
Esse velis, nostrosque huius meminisse minores.
Adsit letitia Bacchus dator, & bona luna:
Et vos ò cætum Tyri celebrare fuentes:*

*Quies epulis. Propter regalem affluentiam. Contra supra, ubi de necessitate loquitur. Postquam D
exempla famæ epulis. Mensæque remote. Licet sub extranea persona, Romanorum tamen ex-
equitur morem: apud quos due mensæ erant: una epularum, altera poculum, nam ideo se-
quitur crateras. Et Græcum est ab eo quod hic crater. Nam Latine hæc cratera dicitur. Vnde
de Persius, *Si tibi crateras argenti, inclusaque multo auro dona feram. Et vina coronant.* Vina
pro poculis posuit, & est tropus synecdoche, ut Cererem dicimus pro frumento. Sic Pla-
tus, *Vinum precemur: nangue hic deus presens adeß.* Coronant autem est aut implent vique
ad marginem, aut quia antiqui coronabant pœula, & sic bibebant. Vnde est, Magnum cratera
corona Induit, impletuit mero. Fit strepitus tecti. Id est ad testa, ut clamor coelo. Le-
gitur autem & fit strepitus. Atria. Ut supra dictum est, tangitque morem Romanorum. Nam
ut ait Cato, & in atrio & duobus ferculis epulabantur antiqui. Vnde ait Iuuenalis, *Quis fer- E
cula septem secreto canavit annus?* Ibi & pecunias habebant, Vnde qui honoratores erant, li-
minum custodes adhibebantur: ut Qui Dardanio Anchise Armiger ante fuit, si jusque ad limi-
na custos. Ibi & culina erat: unde & atrium dictum est, quod atrum erat ex fumo. Alij dicunt A-
tria Etruria ciuitatem fuisse, quæ domos amplis vestibulis habebat, quæ cum Romani imita-
rentur, atria appellauerunt: Alij atria magnas sedes & capacissimas dictas tradunt, vnde atria
licinia, & atrium libertatis. Lychni Græco sermone vñs est. A lychno enim lucerna dicta est,
vnde & brevis est lu, ut Iuuenalis, *Dispice pinguium nebulam vomere lucerne.* Horatius, *Vnus
olius.* Non quo fundatis immundus nocti lucernis. Si enim à loco diceretur, non staret versus. *Lu-
cuaribus.* Principaliter lacus dicitur: ut Lucilius: Resultant ad sequel cusque. Diminutio lacu-
nar facit. Horat. *Nec mea renides in domo lacunar.* Inde sit alia diminutio lacunarium, & per An-
tistichon lacuarium facit: Legitur & lacuaribus. Cicero Tulculanatum, *Tellis celatis, lacuatis.*
Noctem vincunt. Luminis est exaggeratio. *Funalia.* Quæ sunt intra caram: dicta à funibus quos
ante vñm papyri cera circundatos habuere maiores. Vnde & funera dicuntur. Alij funeralia ap-
pellant quod in cincindula luceat, quos Greki πυρεῖς vocat: Varro de vita p. r. Facibus aut cæ-
la simplici aut ex eo funiculo facta, earum vestigia quæ vbi ea figurebant appellarent funeralia:
nonnulli apud veteres candelabra dicti tradidit, que in capitibus vñcinos haberent, quibus affigi
solebant: vel candelaber, vel funes pice delibuti, quæ interdum erant minora, ut gestari manu &
præfetti*

A preferri Magistratibus à cœna possent. *Hic*, Tunc, ergo aduerbiū temporis est. *Quam Belus* Primus rex Afyriorum: ut supra dictum est: quos constat Saturnum quem eundem & Solem dicunt, Iunonēque coluisse: que numina etiam apud Afros postea culta sunt. Vnde & lingua Punica Baldeus dicitur. Apud Afyrios autem Bel dicitur quadam facrorum ratione & Saturnus & Sol. Alii hunc Belum Saturni temporibus regnasse, eiudemque Dei hospitem fuisse tradunt. *Tum facta silentia tētis*. Veteres ut lumini incendo silentium praescreverunt, ut oportuam sibi laudem loquendo nullas auerteret, * Apud Romanos etiam cœna edita sublatuque mensis primis, silentium fieri solebat, quod ea quæ de cœna libata fuerant ad focum ferrentur & igni darentur, ac puer Deos propitiros nuncrasceret, vt Diis honor haberetur, tacendoque nos* cum intercessione inter coenandum, Græci quoque *diās mēgaios* dicunt. *Hospitibus nam te dare iura loquimur*. Scilicet exemplo Lycaonis: qui cum hospites suscepitos necaret, a suscepito Ioue, postquam ei epulas humanas apposuit, versus in lupum, ostendit hospitiū iura non esse violanda. *Græci rōzēm sīz* appellant, *Tyr* sive diem. Atqui nox erat, sed per diem accipimus & noctem, & quidam volentes masculini generis diem bonum significare, feminini, malum. *Triaque proficili*. Bene noluit profugis dicere. *Ese velu*. Secundum Hetrutcam disciplinam locutus est. Sic enim dicunt, volens propitiūque sis. *Adsi latitiae Bacchus dator*. Alii adsis legunt. Secundum quos Bacchus, aut antiposis est, aut antiquus vocatius. vt, Soer arma Latinus habeto. *Dator*. Bene autem addidit dator latitiae: quia est & dator furoris. *Et bona Iuno*. Aut propitia, id est non irata Trojanis, vt, Sis bonus & felixque tuus. Aut magis bona, celestis est enim & inferna: vt Iunoni inferna dictus sacer.

C
78 v. mō Dicit, & in mensa laticum libauit honorem:
Primaque libato summo tenus attigit ore.
Tum Bitia dedit increpitans ille impiger haustus
Spumantem paterat, & pleno se protulit auro:
Post alijs proceres, cithara crinitus Iopas
Personat aurata, docuit qua maximus Atlas.
Hic canit errantem Lunam, Solisque labores:
D
Vnde hominum genus, & pecudes: unde imber, & ignes:
Arcturum, pluiasque Hyadas, geminosque Triones:
Quid tantum Oceano properent se tingere soles
Hyberni, vel que tardis mora noctibus obstet.
Ingeminant planum Tyri, Troesque sequuntur.

Laticum libauit honorem. More sacrorum: & tangit ritum Romanorum, qui paniceas, sacrasque mensas habebant, in quas libabant: vt est, Heus etiam mensas consumimus, inquit illius. *Libato summo tenus attigit ore*. Usque ad labra. Et verécundiam reginæ ostendit: & morem Romanum. Nam apud maiores nostros non vrebantur vino, nisi sacrorum catissa certis diebus. Denique foemina quæ sub Romulo vinum babit, occisa est a marito: *Mezen-*
tius absolutus, id enim nomen marito. *Sic Granius Lucianus cœnæ sua*. *Tum Bitia*. *Nomina* ^{flora ad Aluan lib} ^{fl. 39. addit ex ser} ^{viro Käpnius in not} *ducum Pœnorum*. Nam Bitias classis Punicæ fuit præfectus: vt docet Liuju. Ideo autem *Aeneas* dedit, ne contumeliosum videretur aut petulans. *Iopas* vero unus de procis Didonis: vt, Punicæ testatur historia. *Inscriptus*. Inclamans: vi *Aestatem* increpitans feram. Aut certe arguens familiariter segnitiem tarde accipientis, cum esset auditus imbibendo. Nam sequitur ille impiger, melius tamen accipimus clara voce hortatum: vt Plautus, *Neque ego ad meas publicas res elamo, neque leges crepo*; & Horatius, *Quis post vina grauem militia aust pauperem crepet? Haec sit*. Modo accepit: nec possumus intelligere babit, cum hoc sequatur. *Ei pleno se protulit auro*. *Prol. it.* Bibendo profudit. Alibi vidit: vt, Hauit cælum inenteque recepit. Alibi audiuit: vt, Vocemque his auribus ausi. Alibi vulnerat: vt, Latus haurit apertum. Et multa alia pro loco significat. *Post alijs proceres*. Ergo & Bitias unus est de proceribus. Nam Exoche sine similitudine nunquam sit. Sane proceres de his est quæ nominatiuum non habent: vt supra. Et victor ditione tenebat. Nam nec hoc in viu habet. nominatiuum licet in compositione dicamus conditio. Proceres autem ideo secundum Varronem, principes ciuitatis dicuntur: quia eminent in ea, sicut in ædificiis muruli quidam, hoc est, *Capitatrium que proceres nominantur*. *Crinitus Iopas*. Aut puerum intellige: aut imitabatur Apollinis formam, cuius fuerat etiam artis imitator. *Docuit qua maximus Alai*. Quæ legen-

lum est non quem. Id est, quæ ipse scit, quæ ipse modulatus est. Nec enim istum docuit, qui A
fuit temporibus Didonis: sed docuit Herculem. Vnde & dicitur ab Atlante cœlum sustinuisse
suscepsum: propter cœli scientiam traditam. Constat enim Herculem philosophum fuisse. Et
est ratio cur omnia illa monstra viciisse dicatur. Sane Atlas Græcum est, sicut & Nilus. Nam
Ennius dicit Nilum Melonem vocari: Atlanteum vero Telamonem. *Hic canit.* Bene philo-
phica introducitur cantilenæ in coniuio reginæ adhuc castæ: contra; inter Nymphas ait. Vul-
cani Martisque dolos & dulcia furtæ. Errantem lunam. Quia ~~invenit~~, id est obliquo incedit
curſu, non recto, vt Sol. Scilicet ne incidat in centrum terra, & frequenter patiatur eclipsis.
Vicus enim est eius circulus terræ. *Solisque labores.* Canit per omnia intelligamus. Sane
septem sunt Planetæ, Sol, Luna, Mars, Mercurius, Jupiter, Venus, Saturnus. Sed quinque & con-
tra mundum feruntur, & cum mundo quandoq; retrogradi sunt: Sol vero & Luna semper contra B
mundum. Ideo dixit, *Solis labores.* Laborat enim nitens contra ruentis sphæræ volubilitatem.
Nec nos debet Homerus mouere qui ait, ~~in aliis dægugera~~. Non enim eum dixit non laborare, sed
laborem non sentire. *Vnde hominum genus.* Si fabulam respicias, à Prometheus intellige: vel à
Deucalione & Pyrrha. Si autem veritatem requiris, varia est opinio philosophorum. Alii de hu-
more: alii de igne: alii de atomis: alii de quatuor elementis. *Pecudes.* Pro omnibus posuit. *Vnde imber.*
Scilicet de nubibus sit, secundum Lucretium de terre alitu nascuntur, qui nebular creat:
quæ cum altius elevata fuerint, aut solis calore resolutæ, aut vi ventorum compressæ, mitte
leues pluvias, vel exprimit concitatores. *Et ignes.* Scilicet ex nubium collisione. Nam
omnium rerum conflatio ignem creat: vt in lapidibus cernimus: vel attritu rotarum, vel in
sylvis arborum. *Aethrum.* Stellæ est post caudam maioris Vrsæ posita in signo Bootæ. Vnde ar-
cturus dicta est quasi ~~quæ~~ ^{et} ex. Ut fabulæ tradunt hæc fuit Callisto, comes Diana, quam Iupi-
tter mutatus in Dianam stupravit, ex qua natus est filius nomine Areus. *Pluviæque hyades.*
Hyades stellæ sunt in fronte Tauri: quæ quotiens nascuntur pluvias creant. Vnde Grace
Hyades ~~et~~ ^{et} ~~et~~ dictæ sunt: Latine succulæ à succo. Sic ergo ait Plutiasque hyadas: vt Plem-
myrium vndosum. Alii hyadas ab y littera dicunt, vel ~~xv~~ ^{et} ~~et~~ id est sue: in cuius formæ sunt
faciem. Hæ autem fuerunt, vt alii dicunt, Atlantis filiæ: et alii, Liberi nutrices. *Geminosque Triones.*
Id est Septentriones, non enim semper de duobus dicunt geminos, sed de pluribus, id est
Ilicem & Cinosuram. Et proprie triones sunt boves aratorii, qui terram terunt. Non ergo incongrue dixit Triones: quia quatuor triones i nonnullis plaustra dicuntur. *Quid tantum Oceano*
properent si tingere soles Hyberni. Quid, quam ob causam properent. Hemisphærii hoc facit D
ratio: quia hyeme Sol breuiore rituit circulo. *Tingere soles.* Demergere. Soles vero pro diebus
posuit. vt. Tris adeo incertos cœca caligine soles Erramus. *Vel que tardis mora noctibus oblet.*
Id est æstiuis tarde venientibus. V. enim disiunctiæ est coniunctio: nec patitur his eandem
rem dici. *Tardis.* Non longis, caufa ergo longorum dierum: ratio similiter hemisphærii est.
In geminam planum Tyrii, Troesque sequuntur. Bono est vsus ordine, vt prius plauderent ci-
ties. Nec enim poterant aliter audere peregrini. Vnde & supra, *Et vos o cœtum Tyrii cele-*
brate fauentes,

79

Necnon & vario noctem sermone trahebat
Infelix Dido: longumque bibebat amorem,
Multa super Priamo rogitans super Hectore multa:
Nunc quibus Aurora cepisset filius armis.
Nunc, quales Diomedis equi: nunc, quantus Achilles.
Immo age, & à prima die hospes origine nobis,
Insidias (inquit) Danaum, casusque tuorum,
Erroresque tuos. nam te iam septima portat,
Omnibus errantem terris, & fluctibus astas.

Necnon & vario. Arte poetica vtitur, vt præmittat aliquid, quo sequens liber videatur esse
coniunctus: quod in omnibus seruat. Bibebat amorem. Allusit ad coniunctionem. Super Priamo.
De Priamo. Nam eius præpositionis officio fungitur, pro qua ponitur, vt supra. Et sub no-
ctem cura recursat: i. circa noctem: Et sciendum quod cum tempus significatur, sub præpositio-
nem cura hæret semper. *Rogitans.* Scilicet quo modo sit venditus rex. *Aurore filium.*
Memnon.

- A Memnon. Ideo autem dixit quibus armis: quia Vulcani armis vissus fuisse narratur. *Quales Diomedis equi.* Non debemus eos equos intelligere: quos Aeneas sustulit: nec enim congruit, sed de his interrogat, quos sustulit Rhoeo. Quales autem dixit: ac si diceret, nec sic feroces, ut illi a quibus ducebant originem. Diomedes enim rex Thracum habuit equos, qui humanis carnibus velcebantur. Hos Hercules, occiso crudeli tyranno, abduxisse prohibetur: de quibus dicitur supra memorati equi originem ducere. *Immagine.* Vedit specialia cito posse finiri: & contulit se ad generalitatem. *Ea prima die hoppes originem.* Id est a rapto Helenae. Quod quidem Dido, cupit: sed excusat Aeneas. Et dicit ruinam te Troiae breviter esse dictum habita rarrone temporis. ut Suadentque cadentia sydera somnos. *Insidias Danaum.* Hoc ad fauorem Trojanorum, ne videantur virtute esse superati. *Caususque tuorum.* Ut euentu Troia corverit: non fati necessitate. B *Errore, quae nos.* Et responso hunc ordinem sequitur. Nam primo dicit Troiae ruinam: post errores suos. *Septima affis.* Per annos intellige. Nam sic ante Olympiadas computabant. Septem autem esse annos Dido cognovit ex Teucro.

P. VIRGILII MARONIS AENEIDOS LIBER II.

ONTICVERE omnes, intentique oratenebant:

*Inde toro pater Aeneas sic orsus ab alto:
Infandum regina iubet renouare dolorem,
Troianas ut opes, & lamentabile regnum:
Eruerint Danai: quaque ipse miserrima vidi,
Et quorum pars magna fut. quis talia fando
Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Vlyssi,
Temperet a lacrymis: & iam nox humida caelo
Precipitat, suadentque cadentia sydera somnos.*

*Sed si tantus amor casus cognoscere nostros,
Et breuiter Troia supremum audire laborem:
Quanquam animus meminisse horret, luctuque refugit:
Incipiam. Fraeti bello, fatisque repulsi
Ductores Danaum, tot iam labentibus annis,
Instar montis equum, diuina Palladis arte
Ædificant; scilique intexunt abiecte costas.
Votum pro reditu simulant: ea fama vagatur.
Huc delecta virium sortiti corpora furtim
Includunt ecclae lateri: penitusque canernas
Ingentieis, uterunque armato milite complent.*

F *Conicuere omnes.* Quia supra dixit, fit strepitus tecsis. *Conicuere autem pro conticuerunt:* metri causa, vel ratione clausularum. Nec est, ut quidam dicunt, dualis numerus: qui apud Latinos nunquam penitus inuenitur. Et bene omnes addidit. Poterant enim simul quidam, sed non omnes, tacere. *Intentique oratenebant.* Id est ora intuebantur loquentis, aut immobiles vultus habebant, vt. Tenuisque inhians tria Cerberus ora, id est immobilia habuit. Aut tenebant, habebant. vt Terentius, *Nam Andrie illi id erat nomen, teneo.* Ideo autem hoc addidit: quia potest quis tacere, nec aduertere. *Inde.* Aphæresis est, pro deinde. *Toro ab alto.* Summus enim semper est pontificalis locus: vt Aeneas ubique quasi sacerdos inducitur. Dicitus autem à tortis herbis est torus. *Orsus.* Hic coepit, alibi finiuit: vt, sic Iuppiter orsus. *Infassatio,*